

Sammendrag

Fra sosialdans til konkurranse?

Sportifisering av West Coast Swing

West Coast Swing (WCS) er en pardans som på bakgrunn av sin musikalske fleksibilitet tilpasser seg populære trender, noe som utfordrer etablerte normer og kjernen i dansen, det vil si røttene til Lindy Hop og swing. Dansestilen utvikler seg gradvis til å bli en organisert idrett, med fokus på konkurranser, regler og rangering. Hensikten med studien er å se nærmere på hvordan sportifiseringen av West Coast Swing kan ses i lys av Guttmann sine sju kjennetegn på moderne idrett, med et blikk på hvordan WCS har likhetstrekk med livsstilsidretten, som bare delvis preges av Guttmanns kjennetegn.

Metoden som er brukt i studien er semi-strukturerte e-postintervjuer. Informantene bestod av fire kvinner og tre menn, spredt geografisk over Europa, Nord-Amerika og Asia. De deltar i konkurranser på ulike nivåer, fra Novice til Champion, og flere av dem konkurrerer både i sine primære og sekundære roller innenfor dansemiljøet. Datamaterialet ble analysert med utgangspunkt i Braun og Clarke (2021) sine seks tematiske analysefaser, hvor det ble konstruert fire temaer: Jack&Jill, Kryssende roller, Mangfold og inkludering og Et samfunn i stadig endring.

Analysen avdekker kompleksiteten til WCS-samfunnet, som utfordrer tradisjonelle idrettskonsepter og understreker at idrett også kan være estetisk og uforutsigbar og ikke begrenset til kvantifiserbare standarder. Analyse har tydeliggjort spenningen mellom sportifiseringens behov for standardisering og deltakernes ønske om å bevare dansens autentiske kjerne. Det er identifisert en potensiell idrettstype under oppseiling, som integrerer globale perspektiver, kommersielle interesser, rasjonalisering og dansernes ønsker om fellesskap og sosialdans. Denne nye idrettstypen må balansere det estetiske uttrykk, dansens røtter, deltakernes ønsker, vurderingskriterier og kravet til ulike roller på en måte som er unik for WCS-samfunnet.

Nøkkelord: West Coast Swing, sportifisering, moderne idrett, livsstilsidrett

Abstract

From social dancing to competition?

The sportification of West Coast Swing

West Coast Swing (WCS) is a partner dance that, due to its musical flexibility, adapts to popular trends, challenging established norms and the core of the dance, namely the roots of Lindy Hop and swing. The dance style gradually evolves into an organized sport, with a focus on competitions, rules, and ranking. The purpose of the study is to examine how the sportification of West Coast Swing can be seen in light of Guttman's seven characteristics of modern sports, with a focus on how WCS shares similarities with lifestyle sports, which are only partially characterized by Guttman's features.

The method used in the study is semi-structured email interviews. The informants consist of four women and three men, geographically spread across Europe, North America, and Asia. They participate in competitions at various levels, from Novice to Champion, and many of them compete in both their primary and secondary roles within the dance community. The data were analyzed based on Braun and Clarke's (2021) six thematic analysis phases, constructing four themes: Jack&Jill, Crossing roles, Diversity and inclusion, and a society in constant change.

The analysis reveals the complexity of the WCS community, challenging traditional sports concepts and emphasizing that sports can also be aesthetic and unpredictable, not limited to quantifiable standards. The analysis has clarified the tension between the need for standardization in sportification and participants' desire to preserve the dance's authentic core. A potential emerging type of sport has been identified, integrating global perspectives, commercial interests, rationalization, and dancers' desires for community and social dance. This new type of sport must balance aesthetic expression, dance roots, participants' desires, evaluation criteria, and the requirement for different roles in a way that is unique to the WCS community.

Keywords: West Coast Swing, sportification, modern sport, lifestyle sports

Forord

Det er med stor glede at jeg presenterer denne masteroppgaven om West Coast Swing i lys av Guttmanns sju kjennetegn på den moderne idretten. Denne masteroppgaven er skrevet i sammenheng med studiet master i idrettsvitenskap ved NTNU i Trondheim. Jeg ønsket å brygge videre på bacheloroppgaven West Coast Swing; Habitus og doxa i et sosialt felt, som jeg skrev som en avsluttende del av bachelorløpet på Samfunns- og idrettsvitenskap ved NTNU i 2020.

Prosessen med å skrive master har vært fylt med ny innsikt, læringserfaringer og hardt arbeid. Spesielt disponering av tid har vært utfordrende, samt spesifisering av oppgaven. I den forbindelse har jeg flere å takke for å ha gitt meg god støtte underveis. Først vil jeg rette en stor takk til min veileder Arve Hjelseth som har vært tålmodig og rask til å respondere og gi veiledning underveis i prosessen.

Skriveprosessen har vært påvirket av en rekke personlige endringer, med flytting til Nederland som har ført til en tilvenningsfase til et nytt språk og en ny hverdag. Perioden har også vært fylt med mye dansing, reising, venner, familie og ikke minst kjæreste. Og jeg ønsker å takke de for all støtte og motivasjon jeg har fått.

Videre vil jeg takke alle de personene som har delt sin kunnskap og erfaringer med meg underveis. Uten deres bidrag og innsikt ville denne oppgaven ikke vært mulig å gjennomføre på samme måte. Jeg er takknemlig for alle informantene som har tatt seg tid til å fullføre intervjuene, og med det delt sin innsikt om West Coast Swing, som har bidratt til å berike mitt forståelsesnivå.

Målet med denne masteroppgaven har vært å undersøke utviklingen til West Coast Swing og analysere den ved bruk av Guttmanns sju kjennetegn på den moderne idretten, for å se hvilke elementer som samsvarer med moderne, rasjonell idrett og hvilke som peker i andre retninger? Ved å kombinere teoretiske perspektiver og praktisk innsikt har jeg forsøkt å kaste lys over denne dansens unike egenskaper og dens rolle som idrett. Jeg håper at denne oppgaven kan være en verdifull ressurs for andre som ønsker å utforske West Coast Swing og dens utvikling.

Til slutt vil jeg rette en stor takk til leseren av denne oppgaven. Jeg håper at du vil finne den like spennende å lese som jeg har funnet det å skrive den. Dette arbeidet representerer et resultat av mange timers forskning.

Oudenbosch, Oktober 2023.

Anja Riste

Innhold

TABELLER	IX
FORKORTELSER	IX
1 INNLEDNING	1
1.1 BAKGRUNN FOR OPPGAVEN	1
1.2 MÅL OG PROBLEMSTILLING	2
1.3 OPPGAVENS OPPBYGGNING	3
2 WEST COAST SWING	4
2.1 HISTORIE	4
2.2 TIDLIGERE FORSKNING OG AKTUALISERING.....	5
2.2.1 <i>Institusjonalisering av livsstilsidrett</i>	6
2.3 STUKTUR.....	7
2.4 REGELVERKET	10
2.4.1 <i>Registry Events</i>	11
2.4.2 <i>Points Registry</i>	12
2.4.3 <i>Krav til Personale, Interessekonflikter og Poengsetting</i>	14
2.4.4 <i>Nye regelendringer</i>	16
2.4.5 <i>Framtidige Mål</i>	18
3 TEORETISK RAMMEVERK	19
3.1 GUTTMANNS SJU DIMENSJONER	19
3.1.1 <i>Sekularisering</i>	20
3.1.2 <i>Likhet og meritokrati</i>	20
3.1.3 <i>Spesialisering</i>	21
3.1.4 <i>Rasjonalisering</i>	22
3.1.5 <i>Byråkratisering</i>	22
3.1.6 <i>Kvantifisering</i>	23
3.1.7 <i>Jakt på rekorder</i>	23
3.1.8 <i>Oppsummering og kritikk</i>	24
3.2 LIVSSTILSIDRETT	24
4 METODE	26
4.1 KVALITATIV TILNÆRMING.....	27
4.2 INTERVJUPROSESSEN.....	27
4.2.1 <i>Utvalg og rekruttering</i>	28

4.2.2	<i>Det semistrukturerte e-postintervjuet</i>	29
4.2.3	<i>Intervjuguide og pilotintervju</i>	31
4.2.4	<i>Gjennomføring</i>	32
4.3	ANALYSE	34
4.3.1	<i>Temaanalyse</i>	34
4.3.2	<i>Gjennomføring av temaanalyse</i>	35
4.3.3	<i>Min forskerrolle og forståelse</i>	36
4.4	ETISKE REFLEKSJONER.....	38
4.4.1	<i>Konfidensialitet</i>	39
4.5	METODISK REFLEKSJON	40
4.5.1	<i>Gyldighet</i>	41
4.5.2	<i>Pålielighet</i>	41
4.5.3	<i>Overførbarhet</i>	42
5	ANALYSE OG DRØFTING	43
5.1	<i>JACK&JILL</i>	43
5.1.1	<i>Funn</i>	43
5.1.2	<i>Diskusjon</i>	53
5.2	KRYSSENDE ROLLER.....	54
5.2.1	<i>Funn</i>	54
5.2.2	<i>Diskusjon</i>	59
5.3	MANGFOLD OG INKLUDERING.....	60
5.3.1	<i>Funn</i>	60
5.3.2	<i>Diskusjon</i>	65
5.4	ET SAMFUNN I STADIG ENDRING.....	66
5.4.1	<i>Funn</i>	66
5.4.2	<i>Diskusjon</i>	72
5.5	OPPSUMMERENDE DISKUSJON.....	73
6	AVSLUTNING	75
7	REFERANSER	76
8	VEDLEGG	82
	VEDLEGG 1: INTERVJUGUIDE	82
	VEDLEGG 2: INFORMASJONSSKRIV MED SAMTYKKESKJEMA	82
	VEDLEGG 2: INFORMASJONSSKRIV MED SAMTYKKESKJEMA	3

VEDLEGG 3: VURDERING AV BEHANDLING AV PERSONOPPLYSNINGER FRA SIKT	6
--	----------

Tabeller

Tabell 1: Competition Rounds based on Tier Size.....	8
Tabell 2: WSDC Skill Level Jack and Jill Advancement Chart	9
Tabell 3: Points Awarded per Tier	9

Forkortelser

WCS	West Coast Swing
WSDC	World Swing Dance Council
J&J	Jack and Jill
NASDE	National Association of Swing Dance Events
NIF	Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité
IOC	Den internasjonale olympiske komité
IFAB	International Football Association Board
NESH	Den nasjonale forskningsetiske komité

1 Innledning

1.1 Bakgrunn for oppgaven

Forestill deg en dansestil som er basert på improvisasjon, der både fører (*leader*) og følger (*follower*) har en stemme og muligheten til å uttrykke seg. I denne form for idrett kan prestasjonene ikke måles i kvantifiserbare enheter som antall mål, tidsrammer, vekt i gram eller avstand i centimeter. I stedet blir prestasjonene vurdert ut fra teknisk utførelse, kreativ bruk av musikken, evnen til å samspille med partneren, og underholdningsverdien de bringer til opplevelsen. Denne dansestilen går utover eksakte målinger og lar danserne utforske kunstnerisk frihet, samarbeid og individuell uttrykkskraft på en måte som gjør den både utfordrende, uforutsigbar og givende.

West Coast Swing (WCS) er en pardans som kjennetegnes av sitt elastiske uttrykk, synkoperte rytmer, lineære bevegelser, svingende følelse, improvisasjon og fokus på musikalitet (Kom og dans, u.å.). Dansegulvet er et sted der fremmede kommuniserer nonverbalt. Dansere deler et felles bevegelsespråk, tillært gjennom formell instruksjon og uformell deltakelse. Tradisjonelt sett krever WCS to roller; følgeren (ofte en kvinne) og føreren (ofte en mann), men kjønnsrollene utfordres stadig av flere og flere dansere. Følgeren beveger seg på en imaginær linje kalt "*slot*", mens paret utfører ulike turer og uttrykker seg gjennom musikken. Alle parene beveger seg parallelt, slik at hvert par uttrykker en unik historie gjennom å bruke musikken som språk, og West Coast Swing-teknikken som ordforråd.

Dette bevegelsespråket er en integrert del av det vi kan kalle *WCS-doxa*, hvor sosial aksept og forståelse forutsetter mestring i bruk av dette språket. Bakgrunnen for denne masteroppgaven oppstod av ønsket om å utdype det jeg gjorde i bacheloroppgaven min; *West Coast Swing Habitus og doxa i et sosialt felt. En kvalitativ studie bygd på observasjon og tekstanalyse*, med Pierre Bourdieus teori om makt og kapital som teoretisk grunnlag. Resultatene indikerte at WCS sin musikalske fleksibilitet fører til at kulturen tilpasser seg populære trender, noe som utfordrer etablerte normer og kjernen i dansen, det vil si røttene til Lindy Hop og swing. Det brede spekteret av musikkjangre tiltrekker seg en mangfoldig gruppe mennesker med ulik bakgrunn, og alle disse individene påvirker og finner sin plass i samfunnet.

Dansernes individuelle bakgrunn og erfaringer, deres habitus, påvirker deres handlinger og valg. Individuer innen dette sosiale feltet streber etter makt og fordeler, oppnådd gjennom å

underordne seg doxa og tilegne seg symbolsk kapital (Marthinsen, 2003). WCS er ikke bare en dans; det er et sosialt spill der deltakerne navigerer gjennom doxa, skaper forbindelser og uttrykker sin identitet gjennom bevegelse og musikk. Globalisering og den voksende konkurransekulturen muliggjør økonomisk profitt. Og individer konkurrerer om symbolsk kapital gjennom konkurranse, kurs (*workshops*) og sosialdansing, hvor disse har en gjensidig påvirkning. Din posisjon i hierarkiet og de fordeler du kan nyte, avhenger av mengden og sammensetningen av din kapital (Riste, 2020).

Disse faktorene er med på å skape stadig endring og en atmosfære av usikkerhet, som har stimulert til økt diskusjon om WCS sin historie, dens verdier og fremtid. Vår kultur møter en økende avhengighet av teknologi, og dette gjenspeiler det som er populært og aktuelt i samfunnet generelt. Diskusjonene rundt WCS blir derfor både et resultat og en respons av disse variablene, som gir rom for refleksjon over veien videre for denne idretten.

1.2 Mål og problemstilling

Vinklingen i denne masteroppgaven vil være rettet mot sportifiseringen av West Coast Swing. Sportifisering innebærer at aktiviteter får sportens egenskaper, noe som betyr at aktivitetene gradvis blir regulert og formalisert på visse måter (Tjønndal, Hjelseth, & Lenneis, 2019). Disse endringsprosessene varierer fra én aktivitet til en annen, og målet med forskningsprosjektet er å få bedre innsikt i hvordan dette utvikler seg innen WCS. Dansestilen utvikler seg gradvis til å bli en organisert idrett, med fokus på konkurranser, regler og rangering. Denne oppgaven vil analysere utviklingen i WCS ved å anvende Guttmanns sju kjennetegn på moderne idrett. Samtidig vil oppgaven også vurdere WCS sin adaptive, interaktive og estetiske karakter, som ofte er vanskelig å standardisere og kvantifisere. Dette aspektet gjør WCS lik livsstilsidretter, som i mange tilfeller kun delvis oppfyller Guttmanns kjennetegn. Det kan diskuteres om WCS beveger seg henimot å bli en fullstendig rasjonalisert og byråkratisert idrett (i Guttmanns ånd), eller om den snarere preges av kjennetegnene ved livsstilsidretter. Problemstillingen er derfor:

Hvordan kan utviklingen i WCS forstås i lys av Guttmanns analyse av moderne idrett? Hvilke elementer i dansen samsvarer med moderne, rasjonell idrett, og hvilke elementer peker i andre retninger?

1.3 Oppgavens oppbygging

I det påfølgende kapitlet vil jeg fremstille historien og strukturen til West Coast Swing, samt regelverket. Dette vil bli etterfulgt av en gjennomgang av tidligere forskning innenfor feltet, som vil bidra til å aktualisere temaet. Videre, i kapittel 3, vil jeg presentere det teoretiske rammeverket som danner grunnlaget for min analyse av innsamlet datamateriale. Kapittel 4 vil dedikeres til redegjørelse av metodologiske valg, inkludert forberedelser, gjennomføring og etterarbeid knyttet til den valgte forskningsmetoden. Deretter, i kapittel 5, vil jeg presentere og drøfte empirisk datamateriale i sammenheng med det tidligere presenterte teoretiske rammeverket. Avslutningsvis vil den siste delen av oppgaven inneholde en oppsummering av funnene og avsluttende refleksjoner som springer ut fra denne studien.

I oppgaven har jeg konsekvent valgt å beholde ord og uttrykk, samt sitater, på originalspråket. Denne avgjørelsen ble tatt på grunn av WCS sin terminologi og det faktum at alt datamateriale er på engelsk. Ved å beholde originalspråket sikrer jeg at innholdet ikke mister sin betydning i en eventuell oversettelse. Dette valget er nødvendig for å bevare nøyaktigheten og integriteten til de siterte tekstene og de tekniske termene som brukes i oppgaven.

2 West Coast Swing

2.1 Historie

Det har vært noe uenighet om på hvilket tidspunkt oppblomstringen av swingdansen WCS oppsto, noe som også har gjort det vanskelig å fastslå nøyaktig hvem som skal krediteres for dens utvikling. Imidlertid er det enighet om at Dean Collins, Lauré Haile, Skippy Blair og deres jevnaldrende spilte en vesentlig rolle i å forme Californias swingdans til noe unikt (Lavin, 2019). Samt at WCS har sitt utspring i Lindy Hop, en dansestil som oppsto på slutten av 1920-tallet på Savoy Ballroom i Harlem. Navnet "Lindy Hop" ble inspirert av Charles Lindberghs velkjente "hop" over Atlanterhavet i 1927. Dansen ble også kalt "swing" da den harmoniserte med den svingende fire-fire-rytmen til jazzten som blomstret omtrent på samme tid (Spring, 1997). Den utviklet seg fra tidligere danser som Charleston og Black Bottom, som hadde røtter i det afroafrikanske samfunnet i Harlem, New York City. Etter hvert ble Lindy Hop en del av den amerikanske dansetradisjonen og begynte å påvirke dansestilen over hele landet og til og med internasjonalt.

Ifølge Robert Royston var ikke Lindy Hop opprinnelig en vanlig sosialdans, da den var svært fysisk krevende. Etersom Lindy Hop spredte seg til andre deler av landet, ofte takket være amerikanske soldater, tilpasset den seg nye musikkstiler og utviklet regionale særtrekk. Royston forklarer dette fenomenet som "divergent evolution", hvor dansene har felles opphav, men utvikler seg uavhengig av hverandre. I sør ble swingdansen tilpasset til Carolina Shag, kjent for sitt intensive fotarbeid. I Midtvesten utviklet Lindy Hop seg til St. Louis Imperial, mens i Midt-Atlanteren ble dansen kjent som DC Hand Dance. I Texas inspirerte den langsomme bluesmusikken en overgang til det som ble kjent som Houston Whip og Dallas Push. I California utviklet Lindy Hop seg til WCS, og mange betrakter WCS som den mest krevende av swingdansene (Moldover, 2019).

WCS har opplevd flere navneendringer opp gjennom tidene. I begynnelsen ble den kalt Sophisticated Swing for å appellere til folk med høyere sosial status. Den ble også kjent som Rock & Roll. På 1950-tallet ble WCS kodifisert av Arthur Murray-dansestudioene og fikk navnet Western Swing på grunn av populariteten i California (Hutchinson, 2020). Imidlertid begynte Skippy Blair på slutten av 1950-tallet å bruke uttrykket "West Coast Swing" for å

tydeligere identifisere dansen som en av swingdansene og skille den fra country-western-danser (Moldover, 2019).

I motsetning til Lindy Hop, som ofte gjenskapes nostalgisk som en del av den opprinnelige dansekulturen (Usner, 2001), har WCS utviklet seg som en levende og voksende dansestil som stadig tilpasser seg musikken i tiden. WCS er den mest musikalsk allsidige av swingdansene (Blair, u.å.) og kan danses til jazz, country, blues, soul, pop, funk, rhythm-and-blues og mer. På grunn av denne store variasjonen har det oppstått uenighet om hva som egentlig definerer "swing". For å definere dette, etablerte World Swing Dance Council (WSDC) i 1985 følgende definisjon:

"Swing" is an all-American couples rhythm dance consisting primarily of 6-Beat and 8-Beat patterns that cover either a circular or slotted area on the dance floor. Swing incorporates the use of underarm turns, side passes, push breaks, and whips -- plus "4-Beat" rhythm beaks, syncopations and extensions of the same." (Blair, 2020).

Som nevnt utviklet Lindy Hop seg til ulike dansestiler, men alle har lignende kjennetegn. Dette ble tydelig da de forskjellige dansestilene møttes på 70- og 80-tallet. WCS fremstår som en kombinasjon av de andre stilene, med dens karakteristiske "slotted" dans som består av "ducks, wraps, whips, passes, pushes, footwork & swing basics", samt bruk av triple steps, anchor steps og "stretch" som grunnlag for "connection og redirection" (Royston, 2018).

2.2 Tidligere forskning og aktualisering

I motsetning til flere formelle danseformer, har swingdansen fått begrenset oppmerksomhet innenfor danseforskningen (Shay, 2001). Forskningsarbeidet innen dans har hovedsakelig vært konsentrert om bevegelse og koreografisk kunstnerisk uttrykk, og det er et behov for mer etnografisk og fenomenologisk utforskning av denne kunstformen (Desmond, 2000).

Swingdansen gir et innblikk i den kommunikative diskursen innenfor den kulturen den utøves i (Rogers, 1998). Dans blir ofte anvendt som en metafor for aktiviteter i organisasjonskulturen (Wilkinson et al., 1998) og som et verktøy for å lære om administrasjon og ledelse (Mockler, 2002). Videre gir "folkedans" innsikt i praksisfellesskap knyttet til fritidsaktiviteter (Horton, 2001). Dans har historisk sett fungert som et sentrum for feiringer og rituelle handlinger (Cohen-Stratner, 2001). Tradisjonelt har dans vært et uttrykk for det samfunnet den tilhører, og har tjent som en kulturell representasjon av samfunnet (Rogers, 1998).

Rogers (1998) argumenterer for at swingdansen er en manifestasjon av afroamerikansk kultur, mens Usner (2001) antyder at neo-swingfenomenet innenfor Lindy Hop representerer et latent ønske om å gjenopplive en nostalgisk kultur. Disse kulturelle aspektene gjenspeiles også i WCS-samfunnet, der kjernen er et fellesskap av individer som deler lidenskapen for dans. WCS fungerer som et rom for uavhengig praksisfellesskap (Wenger, 1998). Dette støtter funnene til Callahan (2005), som konkluderte med at swingdansen innebærer både formell og uformell læring i fellesskapet, samt tilfeldig læring gjennom kommunikasjon. WCS belyser et fellesskap og en kommunikasjonsform som handler om "connection", både på og utenfor dansegulvet.

Gjennom mange års utvikling har WCS (West Coast Swing) skapt et marked for profesjonelle dansere som arbeider del- eller fulltid innenfor samfunnet, som påpekt av Bonarek (2020). Denne utviklingen stimulerer ønsket om økt kapital og økonomisk profitt blant danseutøverne. Et annet fenomen som stadig blir mer synlig, er fremveksten av hybride dansere, eller de som primært ønsker å utføre sin rolle i dansen innenfor det som betraktes som utradisjonelle kjønnsroller, som påpekt av O'Neill (2021).

2.2.1 *Institusjonalisering av livsstilsidrett*

Det har vært en nedgang i ungdommers deltakelse i tradisjonelle idrettslag. Det ser ut til å være noe ved den tradisjonelle, organiserte idretten som ikke appellerer til eller tiltrekker et økende antall unge mennesker i dag. Det kan ha sammenheng med oppblomstringen av livsstilsidretter. Slike idretter er selvorganiserte og kan utøves når som helst, hvor som helst, og med hvem som helst. De er kjennetegnet av mangelen på voksenkontroll, regler og forskrifter, og fokuserer på moro og lek (Østergaard & Larsen, 2023).

Mange livsstilsidretter gjennomgår nå en prosess med institusjonalisering og sportifisering. Thorp og Wheaton (2011) beskrev de komplekse maktkampene som er involvert i moderniseringen av de olympiske lekene i det 21. århundre. På samme måte utforsket Højbjerre Larsen (2022) institusjonaliseringen av Parkour i Danmark, som har skapt spenninger. Imidlertid viser studien hvordan Parkour har blitt integrert i eksisterende turnorganisasjoner uten å bli omgjort til en prestasjonsidrett, men heller bevart som en idrett for alle.

I sammenheng med vinkling av prosjektet er det interessant å trekke frem artikkelen *Fra presentasjon til prestasjon? Sportifisering av skateboard i Norge*, publisert av Tjønndal med kollegaer (2019). I studien benytter de Guttmanns syv kjennetegn ved moderne idrett som rammeverk for å diskutere den pågående sportsutviklingen innenfor skateboardsmiljøet. Analysen avslører en bemerkelsesverdig transformasjon: fra å være en alternativ

ungdomskultur til å bli betraktet som en ulovlig aktivitet på 1980-tallet, og deretter eksponert for store kommersielle arrangementer som X-Games og OL på 2000-tallet. Artikkelen viser til en viktig konflikt innenfor skatekulturen: sportifiseringen har skapt en klar splittelse mellom skateboardere, mellom de som aksepterer disse sportsifiseringsprosessene og de som aktivt avviser dem. Denne spenningen illustrerer skatekulturens dynamikk og kompleksiteten knyttet til dens utvikling i møte med økende internasjonal anerkjennelse og strukturering gjennom olympisk deltakelse.

2.3 Stuktur

Det velrenommerte sportsdans-samfunnet har engasjert seg i opptredener og konkurranser siden tidlig på 1900-tallet (Penny, 1999), mens WCS har bare blitt anerkjent som en danseform siden midten av det samme århundret. Sportsdans-konkurranser består av grunn-turer og variasjoner som er nøye koreografert til unike rutiner (Penny, 1999). Dansernes tolkningsevne er viktig, men fokus ligger på teknikk og dyktighet i å utføre rutinen sammen med en utvalgt partner. Selv om det er noen likhetstrekk mellom sportsdans-samfunnet og swingkonkurransesamfunnet, er det tydelige forskjeller i hva som blir vektlagt.

Swingkonkurranser er delt inn i fire hovedkategorier: Showcase, Classic, Strictly Swing og Jack and Jill (J&J). Showcase og Classic minner mest om konkurransedansen i sportsdans, hvor danserne utfører koreograferte rutiner sammen med en valgt partner. Disse konkurransene blir arrangert av National Association of Swing Dance Events (NASDE) på forskjellige arrangementer. I showcase-kategorien er det obligatoriske løft og mulighet for "weight-support moves". Classic er ment å gjenspeile sosialdansen, men med større kompleksitet og musikalsk tolkning enn improvisert koreografi tillater. "Weight-supported moves" som "drops, leans og circular movements" er kun tillatt dersom begge dansere har minst én fot på gulvet (NASDE, u.å.).

Likevel, til tross for disse konkurranseformene, er den største deltakelsen og vektleggingen på den improviserte koreografien som oppstår i kategoriene Strictly Swing og J&J. Jack Carey blir kreditert for å ha skapt konkurranseformen "Jack and Jill" på 1950-tallet, hvor danserne får en tilfeldig partner og musikk (Worldsdc, 2020). Teknikk er blant kriteriene for bedømmelse, men det legges stor vekt på dansernes evne til å tolke musikken og skape koreografi med en potensielt ukjent partner, noe som viser dyktighet i kommunikasjonen mellom "fører" og

"følger". I Strictly Swing-kategorien velger danserne selv partneren, men musikken er fortsatt tilfeldig valgt, og allerede koreograferte mønstre er ikke tillatt.

De innledende rundene av konkurransene inneholder vanligvis flere omganger (*heats*) der forskjellige par danser til ulike musikkjangre som for eksempel blues, pop eller smooth jazz. Hvor mange omganger bestemmes av antall, og dersom det er ulikt antall av ledere og følgere, må antallet omganger bestemmes av det høyere antallet. Antallet omganger for de ulike nivåene er obligatorisk. Dette betyr for eksempel at lederne må danse flere runder hvis det er flere følgere i konkurransen.

Tabell 1: Competition Rounds based on Tier Size

Tier	Number of Competitors	Number of Rounds	Prelims	Quarters	Semis	Finals
1	5-10	1	Allowed if numbers are uneven	No	No	Yes
2	11-19	1-2	Optional	No	No	Yes
3	20-39	2	Yes	No	No	Yes
4	40-79	3	Yes	No	Yes	Yes
5	80-129	3-4	Yes	Optional	Yes	Yes
6	130+	4	Yes	Yes	Yes	Yes

Hver danser får en ny partner for hver sang som blir spilt i heatet, noe som betyr at de danser med ulike partnere gjennom de innledende rundene og blir bedømt individuelt. Normalt innebærer dette tre rotasjoner, hvor danserne danser til en langsom sang, en bluse og en rask sang, hvor tempoet defineres av sangens BPM (*beats per minute*). Danserne som kommer til finalen blir videre parett opp og vurdert som et par. De blir bedømt basert på deres evne til å tolke forskjellige stilarter i musikken, partnerskap, timing og teknikk. Swing-samfunnet legger stor vekt på sosialdansing, da det å bevege seg til musikken med forskjellige partnere har både en egenverdi og er underholdende å observere. Både i Strictly Swing og J&J blir danserne belønnet for kreativitet og dansing som gjenspeiler nyansene i musikken og god kommunikasjonen med partneren (Callahan, 2005).

WCS-arrangementer finner sted på forskjellige steder i verden, spesielt i Nord-Amerika og Europa. Arrangementer som er godkjent av WSDC (World Swing Dance Council) kan inkludere J&J-konkurranser, som gir deltakerne muligheten til å tjene poeng for å avansere til høyere konkurransenivåer. Det er seks ulike nivåer: Newcomer, Novice, Intermediate, Advanced, All Star og Champion, og for å avansere fra ett nivå til et annet kreves det en viss

mengde poeng (Tabell 2: WSDC Skill Level Jack and Jill Advancement Chart). Antall poeng man får avhenger av antall deltakere og plasseringen man oppnår (Tabell 3: Points Awarded per Tier). Basert på nivå og deltakerantall bestemmes konkurransens format, som kan være "all-skate" (alle parene danser likt), "jam" (ofte tre par danser samtidig på gulvet) eller "spotlight" (ett par danser alene) (WSDC, u.å.). Dette nivå- og poengsystemet ble innført for å gjøre konkurransen mer rettferdig og strukturert.

Tabell 2: WSDC Skill Level Jack and Jill Advancement Chart

Skill Level†	WSDC Category Definitions	Allowed (Dancers are given the <i>option</i> to move to the next skill level)	Required (Dancers are <i>required</i> to move to the next skill level)
Champion	Champions is defined by the event for their highest skill level dancers; however, Events must follow rule 3.2 #10 for all WSDC Champion J&Js.	Champion	
All Star	All Stars should be extremely competitive.	Allowed to move up with 150 All Star points (no time limit)	
Advanced	Advanced should be very competitive.	Allowed to move up with 60 Adv points (no time limit)‡	Required to move up with 90 Adv points (no time limit) or 1+ All Star point‡
Intermediate	Intermediate dancers are perfecting their competitive dance skills.	Allowed to move up with 30+ Intermediate points	Required to move up with 45+ Intermediate points or 1+ Advanced point
Novice	Novice dancers demonstrate basic dance skills.	Allowed to move up with 16+ Novice points	Required to move up with 30+ Novice points or 1+ Intermediate point
Newcomer§	Newcomers are dancers who are new to competition.	Allowed to move up at the dancer's discretion	Required to move up with 1+ Newcomer point or 1+ Novice point

Tabell 3: Points Awarded per Tier

Tier	# of Unique Competitors (per role)	1 st Place	2 nd Place	3 rd Place	4 th Place	5 th Place	Additional Placements in Final
Tier 1	5-10	3	2	1	0	0	0
Tier 2	11-19	6	4	3	2	1	0
Tier 3	20-39	10	8	6	4	2	1 (up to 10 th place)
Tier 4	40-79	15	12	10	8	6	1 (up to 15 th place)
Tier 5	80-129	20	16	14	12	10	2 (up to 15 th place)
Tier 6	130+	25	22	18	15	12	2 (up to 15 th place)

De nevnte konkurransedivisjonene er ikke begrenset til en bestemt aldersgruppe, men noen arrangementer holder også aldersbaserte-konkurranser, som "Juniors", "Sophisticated" og "Masters"¹. Poeng kan kun opptjenes gjennom J&J-konkurranser, men de blir også loggført i alderskategoriene. Og på tvers av alle kategoriene er det vanlig at topp 3-5 vinner "free pass" til andre arrangementer eller lignende, i tillegg til den symbolske verdien av å plassere i en konkurranse. Utover konkurransedelen gir arrangementene også mulighet til å delta på workshops, der man kan lære av profesjonelle dansere. Vanligvis begrenses deltakelse på workshopene til J&J-nivå, men det er ofte mulig å gå gjennom en audition for å bli oppgradert til et høyere nivå. Og er man ikke fornøyd tilbyr flere arrangement "crying office" hvor de kan klage på nivået de er satt på. En metode som brukes for å regulere dette er ulikt farget deltakerpass (*wristbands*).

Størrelsen på arrangementene variere fra noen hundre deltakere til over tusen deltakere. For å kunne delta, må man ha et deltakerpass, som vanligvis kommer i to varianter: "full pass" (som gir tilgang til workshops, konkurranser og sosialdansing) eller "party pass" (som gir tilgang til konkurranser og sosialdansing). Arrangementene tilbyr ofte "pre party" torsdag kveld og er fylt med workshops, konkurranser og sosialdansing resten av helgen frem til mandag morgen. Sosialdansing er en betydelig del av samfunnet, og fyller for det meste alle ledige stunder og kan vare helt frem til frokost.

2.4 Regelverket

Denne delen tar for seg regelverket for West Coast Swing World Swing Dance Council (WSDC) Registry Events, med spesielt fokus på bestemmelsene som gjelder for Jack and Jill-konkurranser og som er relevant for prosjektet. Regelverket som omtales her er basert på World Swing Dance Councils offisielle regelbok, samt møtet som ble direktesendt og publisert på deres offisielle Facebook-side² den 27. mai 2023. For fullstendig oversikt over regelverket, se "WSDC RULES" på deres nettside www.worldsdc.com.

¹ Juniors, Sophisticated og Masters: Alders baserte konkurranser, og ikke definer av nivå. Juniors er definert som 17 år eller yngre ved slutten av arrangementet; Sophisticated er definert som 35 år eller eldre ved slutten av arrangementet; og Masters er definert som 50 år eller eldre ved slutten av arrangementet.

² World Swing Dance Council Facebook side: <https://www.facebook.com/worldswingdc>

The World Swing Dance Council (WSDC) er en ideell organisasjon som har som mål å fremme og utvide swingdansen både nasjonalt og internasjonalt. Deres mål er å hedre fortiden, støtte nåtiden og utvikle fremtiden. De ønsker å stille ressurser til rådighet for å utdanne, utvide og koble sammen swingdansfellesskapet, samtidig som de styrker, veileder og opprettholder integriteten til arrangementer inkludert i WSDC Registry Events. Deres misjon er: *“To inspire swing dancing around the world and guide events in creating the ideal environment to promote community growth”*. Og som det styrende organet for WSDC Registry Events og konkurranse, har de utarbeidet *World Swing Dance Council (WSDC) Registry Event Rules* (WSDC, u.å.) for å sikre integritet, konsistens og rettferdighet under sine arrangementer.

Regelverket er i stadig endring og utvikling, og i tiden jeg har jobbet med oppgaven har det kommet flere nye regelendringer, de nyeste endringene ble presentert på det direktesendte møte³ som ble publisert på deres offisielle Facebook-side. Det er nå markert i regelboken med gult eller grønt.

2.4.1 Registry Events

Registry Events er swingdans-arrangementer som blir organisert og arrangert av profesjonelle medlemmer av WSDC og som er godkjent av styret. Arrangementene må oppfylle standardene som er satt av WSDC-styret; tilstrekkelig arrangementsstørrelse, omfang og struktur; samt økonomisk bærekraft og stabilitet. I tillegg skal det tilbys en blanding av sosial dansing, kurs og konkurranser, og en skal samle lokale, regionale, nasjonale og internasjonale dansere. Alle Registry Events må inkludere WSDC Jack and Jill-konkurranser, og resultatene blir loggført i WSDC Points Registry.

Regelverket skisserer minimumsstandardene og kravene for Registry Events, og hvert arrangement må følge strukturen og regelverket dersom de ikke har fått godkjenning til annet. Brudd på regelverket vil resultere i ulike konsekvenser (*penalties*), konkretisert i regelboken. Samt tydelig mangel på respekt for etiske standarder, selv om de ikke er eksplisitt beskrevet i regelverket, gir grunnlag for sanksjoner fra WSDC-styret. De anbefaler derfor at alle arrangementer har en *"Code of Conduct"*. En foreslått atferdskodeks er tilgjengelig under avsnittet for *"Code of Conduct"* under *"Rules and Info"* på WSDC-nettsiden.

³ Link til møtet: <https://www.facebook.com/worldswingdc/videos/270555642102726>

2.4.2 *Points Registry*

WSDC Points Registry ble utviklet og vedlikeholdes av WSDC. Det er den offisielle oversikten som brukes for å følge resultater for individuelle deltakere i WSDC Jack and Jill-konkurranser ved Registry Events. Poengregisteret brukes til å fastslå dansernesferdighetsnivå for WSDC Jack and Jill-konkurranser. Deltakere som har tjent minst ett poeng i WSDC Jack and Jill-konkurranser får tildelt et unikt WSDC-konkurrent-ID-nummer i poengregisteret, som blir oppdatert etter hver konkurranse.

Poengregistreringssystem er tilgjengelig både digitalt og gjennom en dedikert applikasjon kalt "SwingPoints". Denne teknologiske infrastrukturen muliggjør en brukervennlig tilgang til informasjon om individuelle deltakere og arrangementer, og gir brukerne evnen til å ekstrahere data relatert til poengopptjening. I forbindelse med min forskning ble dette digitale programmet benyttet som et verktøy for identifisering og kartlegging av passende informanter, som jeg vil komme tilbake til i metodedelen.

Det er imidlertid viktig å påpeke en begrensning ved denne tilnærmingen, nemlig at poengsystemet kun registrerer deltakelse i konkurranser når poeng er oppnådd. Med andre ord, jevnlig deltakelse i konkurranser kan ikke nødvendigvis dokumenteres som synlig statistikk i programmet. En mulig forklaring på denne praksisen kan være hensynet til personvern og at det ikke er hensiktsmessig å vise alle konkurranser hvor poeng ikke er oppnådd. Det er også verdt å merke seg at deltakelse i slike konkurranser ikke påvirker enkeltpersoners poengsum eller nivå, og derfor ikke nødvendigvis krever en loggføring.

Konkurransene må gi deltakerne mulighet til å delta som Leder og/eller Følger. Eventuelle unntak (for eksempel arrangementer som ønsker å opprettholde tradisjonelle mannlige/Leder- og kvinnelige/Følger-roller) må forhåndsgodkjennes av Styret og offentliggjøres i arrangementets regler. I tillegg må arrangementene publisere konkurransereglene i forkant av arrangementet og tydelig angi hvilke konkurranser som kvalifiserer for WSDC-poeng. For eksempel WSDC Champions Jack and Jill kontra Invitational eller non-WSDC Champions-konkurranse⁴.

⁴ Konkurranser hvor dansere på lavere nivå blir invitert til å danse i Championdivisjonen, eller hvor det ikke er tilstrekkelig med konkurrenter for å kvalifisere til en Champion Jack and Jill.

I WSDC Jack and Jill-konkurranser må det være minimum fem unike Ledere og fem unike Følgere i finalen for at poeng skal tildeles og resultatene skal inkluderes i Poengregisteret. Registry Events kan kombinere divisjoner, og for arrangementer med kombinerte divisjoner vil poeng bli tildelt den lavere av de to divisjonene. Det vil si at en kombinert konkurranse for Advanced og All Star tildeler danserne Advanced poeng. Arrangementene kan ikke kunstig balansere konkurransene sine ved å for eksempel flytte deltakere fra en divisjon til en annen, eller tillate "walk-on"-deltakere.

En deltaker kan delta i maksimalt to ferdighetsnivåer i WSDC Jack and Jill-konkurranser, én gang i sin primære rolle og én gang i sin sekundære rolle, men mindre det er samme nivå. Deltakere vil bli tildelt poeng enten som Leder eller Følger. Disse poengene vil bli sporet separat i Poengregisteret. Hvis en deltaker plasserer to ganger i samme divisjon, blir deltakeren kun tildelt poeng for den høyeste plasseringen. For eksempel hvis konkurranse går direkte til finalen med ulikt antall deltakere; og deltakeren plasserer seg som nummer 2 og nummer 5; blir deltakeren tildelt poeng for 2. Plassen.

Deltakere må danse ett nivå lavere i sin sekundære rolle, med følgende avklaringer: Deltakere med poeng i både sin primære og sekundære rolle på samme ferdighetsnivå må velge bare én rolle å konkurrere i (enten primær eller sekundær rolle) for den aktuelle konkurransen. Deltakere som velger å danse på et høyere nivå i sin primære rolle, må danse ett nivå lavere enn det høyere nivået. Eksempelvis, en deltaker har 39 poeng som Leder i Intermediate, de kan dermed velge å danse som Leder i Intermediate og som Følger på Novice, eller som Leder på Advanced og som Følger i Intermediate (Tabell 2: *WSDC Skill Level Jack and Jill Advancement Chart*).

Deltakere som er Novice i sin primære rolle kan velge å danse enten i Newcomer hvis de ikke har poeng (Tabell 2: *WSDC Skill Level Jack and Jill Advancement Chart*) eller Novice i sin sekundære rolle. Hvis de velger å danse Novice i sin sekundære rolle, kan de ikke delta i sin Primære rolle. Mens deltakere som ikke har poeng i sin sekundære rolle kan sende inn en søknad (petition) om å danse ett ekstra nivå lavere i den rollen. Deltakere må opprettholde sin rolle, enten som Leder eller Følger gjennom hele konkurransen. Men de kan konkurrere enten som primær eller sekundær rolle i andre konkurranser. Deltakere kan ikke endre ferdighetsnivå under et arrangement, med unntak av at en deltaker som deltar i Strictly med en bestemt partner kan danse på et høyere ferdighetsnivå for å matche partnerens ferdighetsnivå. For eksempel kan

en deltaker på Novice-nivå danse i en Advanced Strictly Swing med en Advanced partner, og deretter danse i Novice i Jack and Jill-konkurransen, samt i Novice Strictly Swing.

Fra nyere av må arrangementene tillate All Stars som har minimum 150 All Star-poeng å delta i WSDC Champion Jack & Jill-konkurransen, hvis dette tilbys under arrangementet. Men All Stars som oppfyller disse kvalifikasjonskriteriene, er ikke forpliktet til å konkurrere i Champion. Det er mulig for arrangementene å inkludere ytterligere kvalifikasjonskriterier. Dette kan for eksempel være et forhåndsbestemt antall Champion / Invitational-poeng, plassering(er) i NASDE Classic eller Showcase, eller Professional staff⁵ på arrangementet. Og deltakere som ikke oppfyller de fastsatte kvalifikasjonskravene for Champions eller All Stars, selv om de har Champion-poeng, må sende inn en søknad og få godkjenning for å delta på den bestemte konkurransen. Tidligere var disse reglene mer uklare, hvor det kun var opp til arrangøren å sett kriteriene for divisjonen uavhengig av hvor mange poeng danserne hadde i All Star.

Arrangøren av arrangementet og/eller Hoveddommeren har ansvaret for å verifisere konkurranseresultatene og antall deltakere. Poengnivået er definert i henhold til det unike antallet deltakere i hver rolle. Å nå finalen garanterer ikke automatisk at en deltaker vil bli tildelt poeng. Poengpotensialet øker med antall deltakere i divisjonen, der høyere deltakerantall tilsvarer høyere nivå (Tier) og større poengmuligheter. Det er mulig for en divisjon å ha forskjellige nivåer for Ledere og Følgere. For eksempel kan en Novice-konkurransen ha 18 Ledere og 35 Følgere. I dette tilfellet ville Ledere motta Tier 2-poeng, mens Følgere ville motta Tier 3-poeng. Poengene som tildeles deltakerne basert på deres plassering i finalen, og er oppført i Tabell 3: Points Awarded per Tier.

2.4.3 *Krav til Personale, Interessekonflikter og Poengsetting*

Arrangører og eiere skal ikke påta seg oppgaver som hoveddommer (*chief judge/head judge*), dommer eller poengsetter. Hoveddommerens rolle, samt rollene knyttet til poengsetting og tabulering, må utføres av separate enkeltpersoner. Dommerne skal ta individuelle avgjørelser og bestemme resultatene umiddelbart ("*on the spot*").

⁵ Professional staff: De personene som er ansatt for å undervise, utføre showopptredener og delta som dommere under arrangementet.

Arrangøren, hoveddommeren og ansvarlig for poengsetting skal ikke delta i Jack and Jill-konkurransene. Og all reell eller oppfattet partiskhet må identifiseres og unngås. Eventuelle spørsmål om partiskhet eller interessekonflikter, for eksempel positiv eller negativ favorisering, personlige relasjoner som familie, ektefelle, partner, forretningsforbindelser eller dansepartnere, mellom deltakere og dommere eller hoveddommeren, skal rapporteres til hoveddommeren og/eller arrangøren. Dommerne må tildeles på en måte som tar sikte på å unngå mulige konflikter i de ulike divisjonene.

For innledende Jack and Jill-konkurranser er det påkrevd med minimum seks dommere i tillegg til Hoveddommeren. Hver rolle må tildeles minimum tre dommere. For å oppnå mer ensartede resultater anbefaler WSDC at arrangementer bruker fire til fem dommere per rolle i innledende konkurranser. Med unntak dersom det er 15 par eller færre, da kan arrangementer benytte seg av tre til fem dommere. Disse dommerne skal da dømme begge rollene. Og dersom det er 16-20 par kan arrangementer benytte seg av fem til syv dommere, hvor dommerne må dømme begge rollene. For finalene i Jack and Jill-konkurranser kreves minimum fem dommere i tillegg til Hoveddommeren. Det skal ikke brukes et partall av dommere og WSDC anbefaler at arrangementer i registeret bruker syv dommere for finalene.

I konkurransesammenheng er det viktig å ha klare retningslinjer og regler som sikrer rettferdige bedømminger og en objektiv vurdering av deltakerne. Hoveddommerens rolle er avgjørende, spesielt når det gjelder deltakelse og selvdømming. Hoveddommeren kan kun delta i det generelle dommerpanelet hvis det oppstår en uforutsett mangel på dommere. Selvdømming tillates kun i Champions-divisjonen og bare når det er utilstrekkelig antall tilgjengelige dommere. Bruk av virtuell bedømming er ikke tillatt, og dette sikrer en direkte og fysisk vurdering av deltakernes ferdigheter.

Når det gjelder konkurransesystemer og poengsetting, må konkurransene følge "*The Callback System*" for innledende runder og "*Relative Placement*" poengsystem for finalene. Poengverdiene for tilbakemeldinger fra dommerne er nøye definert, og disse verdiene summeres for å fastslå deltakernes resultater. Følgende poengverdier skal tildeles i innledende runder: "Ja" = 10; "Alternativ 1" = 4,5; "Alternativ 2" = 4,3; "Alternativ 3" = 4,2; "Nei" = 0. Hoveddommeren har visse beføyelser til å justere bruk av alternative tilbakemeldingsnivåer etter behov, men innenfor grenser som sikrer rettferdig vurdering. I tilfelle uavgjort har hoveddommeren myndighet til å avgjøre utfallet, noe som bidrar til å opprettholde integriteten

i konkurransene. Hoveddommeren må også dele ut råpoeng til deltakerne i innledende runder, og ved behov kan en assisterende hoveddommer eller en utnevnt dommer bistå med å vurdere deltakernes prestasjoner.

Når det gjelder valg av partnere, må dette skje tilfeldig og uten noen form for partiskhet. Dette sikres ved bruk av tallgeneratorer, terningkast eller lignende metoder for å rotere parene i innledende runder. Paringen av partnere i finalene og bestemmelsen av danserekkefølgen skal også være tilfeldig, for eksempel ved trekning av dansepartner-navn og danserekkefølge "on the spot". Dette sikrer en rettferdig og tilfeldig utvelgelse av partnere, noe som er avgjørende for å opprettholde integriteten og kvaliteten på konkurransene.

2.4.4 Nye regelendringer

Fra nå av vil enhver Newcomer som når finalen og får 1 poeng registrert i WSDC-registeret, avansere til Novice nivået. Det er også mulig å velge å avansere tidligere hvis man føler seg klar. Denne endringen er ment å sikre at Newcomer-divisjonen fungerer som en introduksjon til konkurranser og oppmuntre til å avansere til Novice når man har oppnådd ett poeng. Dette tilsvarer ofte å nå finalen, med mindre antallet deltakere er så lavt at alle går direkte til finalen. Før kunne man samle opptil 10 poeng uten å måtte avansere videre.

Antallet poeng som kreves for å avansere fra Advanced til All Star økes fra 45 poeng til 60 poeng for å være tillatt å avansere. Og fra 60 poeng til 90 poeng for pålagt å avansere, begge uten noen tidsbegrensning. Det vil si at deltakere med 1 All Star-poeng ikke kan miste sin status, noe som gjør All Star-nivået likt andre ferdighetsnivåer.

Denne endringen er basert på tilbakemeldinger fra eksisterende All Star-deltakere og er en reaksjon på poengfrysen som ble innført under koronapandemien. Tidligere mistet man opptjente poeng etter tre år, og man måtte ha opptjent minimum 3 poeng på 36 måneder for å forbli i All Star divisjonen. Dette satte press på deltakerne om å samle nok poeng innenfor denne tidsrammen for å beholde All Star-statusen. Som et resultat av dette ble økningen i poengkravet innført for å sikre at All Star forblir en konkurransedyktig divisjon. Det vil likevel være mulig å søke om dispensasjon for å konkurrere i en lavere divisjon dersom man for eksempel har vært borte fra dansen i flere år og føler seg usikker på sitt nivå i den divisjonen man tidligere deltok i. Avgjørelsen vil ligge hos Hoveddommeren.

Deltakere som kvalifiserte seg for All Star-status (45 Advanced poeng) innen 4. juli 2023 har lov (men er ikke pålagt) å danse i All Star-divisjonen frem til slutten av 2023. Fra og med 1. januar 2024 vil de nye reglene gjelde for alle. Hvis man da ikke har noen All Star-poeng, kreves det at man har minimum 60 poeng i Advanced for å kunne delta i All Star-divisjonene.

Registerarrangementer må tilby en søknadsprosess for deltakere som ønsker å danse i en annen ferdighetsdivisjon. Søknader kan kun sendes inn for å avansere ett ferdighetsnivå opp eller ned, og dette gjelder både for deltakernes primære og sekundære rolle. Hoveddommer eller en kvalifisert person eller komité utpekt av Hoveddommeren, kan godkjenne eller avslå søknaden etter å ha vurdert deltakerens poengregistrering. Søknadene er spesifikke for hvert arrangement og kan ikke overføres til andre arrangementer. Alle søknader må sendes til WSDC sammen med WSDC Event Reporting-skjemaet.

Deltakere som ønsker å danse ett ferdighetsnivå opp eller ned, det vil si i en høyere eller lavere divisjon enn det de kvalifiserer for basert på poengregistreringen og Vedlegg 1: *WSDC Skill Level Jack and Jill Advancement Chart* i deres primærrolle, må sende inn en formell søknad og få godkjenning. Uten godkjent søknad vil de ikke motta poeng for plasseringen. Poengregisteret viser ikoner for ditt primære rolledansenivå, og du kan sende inn en formell søknad for å danse ett nivå opp eller ned derfra. Ved hvert arrangement kan du danse ett nivå ned i din sekundærrolle uten søknad, dersom du ikke har poeng som hindrer deg fra å danse nedover.

Fra nytt av tillates det å søke om deltakelse i sekundærrollen to divisjoner under primærrollen, det er Hoveddommeren som tar beslutningen om dette. Tidligere var det kun tillatt å delta en divisjon ned. Dette er gjort for å unngå at deltakere som nylig har startet i sekundærrollen havner direkte i en Intermediate eller Advanced finale, spesielt i tilfeller der arrangementet har få deltakere som gjør at alle går direkte til finalen. Dette kunne påvirke utfallet av konkurransen og partnertrekningen. Samtidig kunne dette øke deltakerantallet og påvirke poengfordelingen, selv om noen konkurrerer mot deltakere på et lavere ferdighetsnivå som har oppnådd dette gjennom sin primærrolle. Deltakere som allerede har poeng i sekundærrollen én divisjon under primærrollen, har ikke valget, da de allerede har bevist sin kvalifikasjon for den divisjonen gjennom tidligere poengoppnåelse.

2.4.5 *Framtidige Mål*

I lys av økende forekomster av sanksjoner, inkludert bøter og suspensjoner, mot arrangementer som har overtrådt regelverket, spesielt tilfeller der hoveddommeren ikke har overholdt fastsatte retningslinjer, er det tatt initiativ for å introdusere en sertifisering for hoveddommerne. Hensikten med dette tiltaket er å redusere risikoen for slike overtredelser. For å sikre en omfattende representasjon, har WSDC konstituert et team bestående av tolv enkeltpersoner, som representerer ulike geografiske regioner som Nord-Amerika, Europa og Asia. Det bemerkes imidlertid at denne sertifiseringen vil være frivillig og utelukkende tilgjengelig for erfarne individer. Nøyaktig definisjon av begrepet "erfaren" vil bli etablert på et senere tidspunkt. WSDC har oversikten over alle som har hatt rollen som hoveddommer, samt deres hyppighet og funksjoner.

Videre blir en lignende tilnærming vurdert for dommerutdanning. Arrangementer beholder selv beslutningsmakten over hvilke personer som skal innta dommerrollen. Imidlertid avhenger denne beslutningen i like stor grad av tilstedeværelsen av potensielle deltakere ved arrangementet som av arrangørens egne ønsker. Det er også en økonomisk faktor som spiller inn, sammen med en kulturell kapital i form av å inneha All Star-status. Dette kan føre til tilbyr av gratis eller rabatterte deltakerpass i bytte mot dømming, selv for personer uten faglig bakgrunn eller kvalifikasjon som dommer.

Det er viktig å anerkjenne at disse faktorene samlet sett har en innvirkning på prosessen med å utpeke dommere. Det er en balanse som må opprettholdes mellom å sikre en kompetent dommerstab og å tilby incitament som fremmer deltakelse og engasjement i arrangementer.

3 Teoretisk rammeverk

I dette kapittelet presenteres Guttmanns sju kjennetegn på moderne idrett, samt kritikk knyttet til teorien. Videre følger en beskrivelse av livsstilsidretten og hvordan dens egenskaper utfordrer Guttmanns kjennetegn. Teorigrunnlaget er valgt med tanke på å tolke WCS sin utvikling fra å være et utspring fra Lindy Hop til å være en voksende dans preget av økt teknologi, konkurranse og økonomisk profitt.

3.1 Guttmanns sju dimensjoner

Idrett har gjennomgått en omfattende utvikling i løpet av de siste århundrene, og det er viktig å forstå hvordan og hvorfor idretten har endret seg. I henhold til Goksøyr (1989) har idretten i dag blitt beskrevet ved hjelp av begreper som sportifisering, rasjonalisering, sivilisering og modernisering. Disse begrepene peker på ulike prosesser som gradvis regulerer og formaliserer aktiviteter på bestemte måter, og gir den sportens egenskaper. Videre vil begrepet sportifisering bli brukt som analytisk utgangspunkt for å diskutere noen av endringsprosessene som West Coast Swing står overfor i dag.

En som har gitt en omfattende forklaring på dette, er Allen Guttmann, en amerikansk idrettshistoriker. Han bruker ikke begrepet selv, men i sin bok "From Ritual to Record: The Nature of Modern Sports" fra 1978 gir Guttmann syv kjennetegn på moderne idrett. Disse kjennetegnene er sekularisering, likhet og meritokrati, spesialisering, rasjonalisering, byråkratisering, kvantifisering og jakten på rekorder. I sum dekker begrepene mange av egenskapene som Goksøyr peker på som sentrale i en sportifiseringsprosess.

Ved å bruke sportifiseringsbegrepet som rammeverk, vil Guttmanns Weber-inspirerte analyse vektlegge hvordan den organiserte idrettens fremvekst er en integrert del av moderniteten. Mens livsstilsidretter kan beskrives som både senmoderne (Giddens 1991) og postmoderne (Stranger 2010), vil fokuset være på hva som skjer med alternative aktiviteter når de kommer i kontakt med den tradisjonelle idrettens institusjoner som NIF (Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité) og Den internasjonale olympiske komité (IOC). Vil dette endre kulturen og utøvernes orientering med hensyn til konkurranseorientering og holdning til byråkratisering? Dette vil være et sentralt spørsmål som vil bli diskutert i analysen.

3.1.1 Sekularisering

Sekularisering har ført til at idretten ikke lenger er knyttet til religiøse seremonier slik det var i antikkens OL (Guttmann, 1978). Tidligere ble idretten utført som en del av religiøse seremonier og ble betraktet som en måte å tilbe gudene på. Men i dag er idretten en verdslig aktivitet som er adskilt fra religion. Denne utviklingen har gjort idretten tilgjengelig for et bredere publikum og har gjort det mulig å praktisere idrett uten religiøse begrensninger. Ifølge Coakley og Pike (2009) har sekulariseringen av idretten ført til at idrettsutøvere har blitt mer fokusert på konkurranser og prestasjoner enn på religiøse seremonier og ritualer.

Guttmann hevder at den moderne idretten først og fremst hyller utøverne og menneskets yteevne (Giulianotti, 2015). Idretten i dag feirer de fysiske og atletiske prestasjonene til utøverne, og den verdsetter menneskelig dyktighet og innsats. Det finnes fortsatt religiøse elementer i den moderne idretten, men disse representerer religion i idretten og ikke idretten som et uttrykk for religion (Giulianotti, 2016). Moderne idrett er nå preget av en mangfoldig og inkluderende tilnærming til deltakelse og konkurranser, der religiøse og åndelige elementer er skilt fra idretten (Guttmann, 1978). Dette har gitt rom for større frihet og kreativitet i sportsprestasjoner, da utøverne ikke er bundet av tradisjonelle religiøse praksiser.

En slik sekularisering av idretten gjenspeiles også i dagens mangfoldige utvalg av idretter som spilles over hele verden, uavhengig av religion eller kultur. For eksempel er fotball, basketball og rugby populære idretter som praktiseres i mange land uten at religion spiller en avgjørende rolle. Moderne idrettsorganisasjoner, som Den internasjonale olympiske komité (IOC), har også en ambisjon om å sikre at idretten ikke påvirkes av religiøse eller politiske ideologier (Horne & Manzenreiter, 2006).

3.1.2 Likhet og meritokrati

Likhet og meritokrati er fundamentale prinsipper i moderne idrett, og tar sikte på at idretten ikke skal bli dominert av visse grupper eller enkeltpersoner, og at alle har en sjanse til å konkurrere og utmerke seg (Guttmann, 1978). Kjennetegnet refererer til to overordnede prinsipper: først, at alle skal ha muligheten til å konkurrere i idrett, og for det andre, at rammevilkårene for konkurransen skal være like for alle deltakere, uavhengig av deres bakgrunn og ulikhetsdimensjoner som kjønn, status, seksuelle orientering og etnisitet, som påpekt av Guttmann (1978/2004). Disse prinsippene er grunnleggende i mange internasjonale idrettsorganisasjoner, inkludert Den internasjonale olympiske komiteen (IOC), og representerer et idrettspolitisk mål for Norges idrettsforbund (NIF) og organisert idrett i Norge.

I praksis står imidlertid idretten overfor flere utfordringer knyttet til disse prinsippene. Det eksisterer ulike mekanismer for ekskludering, inkludert diskriminering basert på kjønn, etnisitet og seksuell orientering (Spaaij, Magee & Jeanes, 2014; Collins, 2014). Videre kan ekskludering også skje gjennom skjulte krav, for eksempel kostbart sportsutstyr og høye egenandeler i forbindelse med trening og konkurranser (Kingsley & Spencer-Cavaliere, 2015). Det er også mulig å problematisere prinsippet om likhet i konkurransevilkår fra et filosofisk perspektiv. Et eksempel på dette kan være å vurdere inndelingen av idretter som basketball i klasser etter spillernes høyde, tilsvarende hvordan kampsporter er delt inn i vektklasser, som diskutert av Jönsson (2008). Dette utfordrer den tradisjonelle oppfatningen av likhet innen idrett og åpner opp for mer komplekse refleksjoner rundt idrettens strukturer og inklusivitet.

3.1.3 Spesialisering

Guttman (1978/2004) analyserer begrepene spesialisering og profesjonalisering som to sammenvevde trekk ved moderne idrett. Han argumenterer for at profesjonalisering ikke kun handler om økonomisk gevinst, men heller den tiden og innsatsen en person investerer i å bli dyktig i idretten. Det vil si i hvilken grad de spesialiserer seg innenfor en spesifikk idrettsgren. Et eksempel på dette er fotballens historiske utvikling. Studier av fotball i middelalderens England viser at det knapt var noen klar grense mellom spillere og tilskuere på den tiden. En person kunne være både spiller og tilskuer avhengig av situasjonen (Bale, 1993). Dette står i sterk kontrast til dagens fotballpraksis hvor roller og funksjoner er tydelig definert, med utøvere, publikum, trenere og dommere som separate enheter.

Spesialisering dreier seg delvis om å identifisere og skille disse rollene. Det dreier seg også om hvordan idrettene i seg selv blir spesialiserte. Guttman (1978/2004) illustrerer dette ved å peke på amerikansk fotball, hvor det er 22 spesifikke posisjoner på banen og egne spesialiserte lag som kun deltar i bestemte spillesituasjoner. Moderne sport er også kjennetegnet av svært spesialiserte støtteapparat som inkluderer ulike treningspersonell inkludert; hovedtrener, assistenttrener, leger, fysioterapeuter, managere og flere andre roller.

Med økende profesjonalisering følger også kravet om at disse rollene må møte spesifikke kompetansestandarder gjennom ulike sertifiseringsordninger. Formell utdanning er nå en nødvendighet for å inneha trenerstillinger innenfor det meste av norsk toppidrett. Dette illustrerer idrettens komplekse utvikling og behovet for spesialisert kunnskap i dagens profesjonaliserte idrettsmiljøer.

3.1.4 Rasjonalisering

Rasjonaliseringen innen idretten har ført til betydelige endringer i standardiseringen av utstyr og konkurranseregler (Guttman, 1978/2004; Tjønndal et al., 2019). Utviklingen av moderne idrett har etablert standarder for størrelse, vekt og materiale på utstyr som baller og spyd, samt innført standardiserte løpsdistanser innen friidrett. Disse standardene har skapt forutsigbarhet og forenklet spesialisering for utøverne. Dette har ført til fremveksten av dedikerte utøvere, kjent som 24/7-utøvere eller toppidrettsutøvere, som tilpasser sin trening, ernæring og livsstil etter disse standardene (Guttman, 1978/2004).

Den økende rasjonaliseringen har også intensivert forholdet mellom idrett og vitenskap. Utøvernes prestasjoner er nå nært knyttet til forskning innen ulike disipliner som treningslære, ernæring, idrettspsykologi, medisin, fysiologi og biomekanikk. Vitenskapelige metoder og nyvinninger innen disse områdene blir implementert for å hjelpe utøvere med å maksimere sitt potensial (Tjønndal et al., 2019). Coakley og Pike (2009) støtter denne utviklingen ved å påpeke at vitenskapelig trening og teknologi har bidratt til forbedret idrettsprestasjon. Avanserte treningsmetoder, analyseverktøy og datadrevne prestasjonsmålinger har gitt utøverne muligheten til å forbedre sin fysiske kapasitet, tekniske ferdigheter og mentale tilstand for å oppnå optimale resultater.

3.1.5 Byråkratisering

Byråkratisering i idretten, som refererer til innføringen av regler og standarder som kan håndheves av idrettsorganisasjoner, har vært avgjørende for å sikre likebehandling og forutsigbarhet (Guttman, 1978/2004; Tjønndal et al., 2019). Dette konseptet har som mål å unngå urettferdig ekskludering fra idretten samtidig som det muliggjør vurdering og rangering av prestasjoner på en ensartet, standardisert og rettferdig måte. Byråkratiseringen har medført etableringen av formelle regler og forskrifter som styrer idretten (Guttman, 1978). Dette har resultert i opprettelsen av ulike idrettsorganisasjoner og styringsorganer som håndhever disse reglene. For eksempel er International Football Association Board (IFAB) ansvarlig for utvikling og håndhevelse av fotballregler. Store idrettsorganisasjoner som IOC har også utarbeidet retningslinjer som sikrer overholdelse av disse etablerte reglene og forskriftene.

Byråkratiseringen utgjør en kontinuitet fra tidligere dimensjoner. For å oppnå rasjonalisering og spesialisering/profesjonalisering, er det nødvendig med etablering av regler og standarder som kan håndheves av en autorisert organisasjon (Guttman, 1978/2004). Byråkratiseringen tar også hensyn til Guttmanns prinsipper om likhet og meritokrati i moderne idrett. Byråkratiet har

som hovedoppgave å sikre likebehandling og forutsigbarhet, samt sørge for at idretten forblir en arena der talent og innsats belønnes på en objektiv og enhetlig måte.

3.1.6 Kvantifisering

Sportifisering av idrett har sitt utspring delvis i den moderne konkurransetanken. Ved å tallfeste prestasjoner blir det mulig å sammenligne dem på en uomtvistelig måte, og fastslå hvilken prestasjon som skal rangeres høyere enn en annen. Denne kvantifiseringen har gjort det mulig for moderne idrettsutøvere å konkurrere på tvers av tid og rom. Som Guttman (1978/2004) påpeker, tillater den kvantifiserte rekorden australiere å konkurrere med finner som døde ti år før australieren ble født.

På 1900-tallet opplevde idretter som bruker centimeter, gram og sekunder (cgs-idretter) en betydelig vekst. I disse idrettene er prestasjonene mer eller mindre direkte målbare, for eksempel i spydkast eller 10 000 meter på skøyter. Også i ballidretter teller man poeng eller mål for å kvantifisere prestasjonene. Dette gjør idrettene publikumsvennlige ved å ha en tydelig definisjon på vinneren som ikke krever ekspertkunnskap.

Imidlertid befinner noen idretter seg i en spesiell situasjon, spesielt de rent estetiske idrettene. I idretter som turn og dans er det få eller ingen direkte kvantitative kriterier som bestemmer utøvernes rangering. I stedet blir estetiske prestasjoner oversatt til kvantitative uttrykk ved hjelp av ekspertsystemer innenfor den spesifikke idretten, og bedømmes av anerkjente og kompetente dommere. Sportifiseringen av idrett innebærer derfor at utøvere eller lag kan rangeres kvantitativt, enten direkte gjennom målinger som centimeter, gram, sekunder eller scorede mål, eller indirekte gjennom kvantitative uttrykk for kvalitative evalueringer av estetiske prestasjoner (Tjønndal et al., 2019).

3.1.7 Jakt på rekorder

Jakten på rekorder utgjør en av de mest markante utviklingstrekkene som skiller den premoderne idretten fra den moderne, ifølge Guttman. Tidligere var hovedfokuset rettet mot seieren i den enkelte konkurranse. Men med globaliseringens og teknologiens inntog har prestasjonene blitt nøyaktig målt og systematisk registrert (Giulianotti, 2016; Jonasson & Thiborg, 2010). Denne nøye registreringen gjør det mulig å sammenligne resultater, og som en naturlig følge av dette oppstår en uopphørlig streben etter å bryte grenser og bli best. Det moderne olympiske mottoet, *citius, altius, fortius* (raskere, høyere, sterkere), gir uttrykk for kjernen i den moderne idretten.

Globaliseringen og den omfattende mediedekningen bringer med seg økonomisk gevinst og berømmelse for utøverne, noe som ytterligere forsterker ønsket om seier. Denne situasjonen gir rom for potensielle konsekvenser når idrettsutøvere, i sin iver etter suksess, velger å ignorere regelverket og utfordre grunnprinsippene ved sportifisering. Til tross for implementerte tiltak, som strenge dopingregler og jevnlig kontroll, er det likevel noen utøvere som tør å ta sjansen på doping for å oppnå seier. Dette kontinuerlige dilemmaet understreker behovet for stadig forbedring og utvikling av etiske retningslinjer innen idretten, for å opprettholde integriteten og den sanne ånden av sunn konkurranse.

3.1.8 Oppsummering og kritikk

Det er viktig å vurdere teorier i lys av den tiden de ble utviklet. Guttmanns perspektiv må ses i sammenheng med samfunnsendringene og fremveksten av industrisamfunnet. Samfunnet endrer seg imidlertid. Guttmanns syv kjennetegn på moderne idrett er fortsatt relevante i dag, og de har påvirket utviklingen av nye idretter som e-sport og ekstremidrett. Disse kjennetegnene har også formet regelverk, idrettsorganisasjoner og den økende kommersialiseringen og globaliseringen innen idretten. Idretten kjennetegnes av rasjonelle regler, kvantifisering av statistikk og bruk av teknologi for objektive beslutninger (Guttmann, 1978). Flere forskere har bygget videre på Guttmanns arbeid og utvidet kjennetegnene. For eksempel har Coakley (2011) inkludert kommersialisering, globalisering og digital teknologi som viktige trekk, ettersom Guttmanns kjennetegn ikke fanger opp alle de komplekse sosiale og kulturelle dimensjonene ved idretten.

Guttmanns perspektiv må forstås i lys av den tiden det ble utviklet, og idrettens utvikling har ført til nye aspekter som Guttmanns teori ikke fanger opp fullt ut. Fremveksten av livsstilsidretten har skapt et fundament for en ny form for konkurranseidrett. Videre er det interessant å undersøke hvordan Guttmanns teori kan belyse West Coast Swing-samfunnets utvikling.

3.2 Livsstilsidrett

Livsstilsidrett er preget av lek og utvikler seg til sport gjennom etablering av faste regler og rangering av prestasjoner. Den subjektive viljen til å trene og bli best mulig blir dens indre begrunnelse, skapt av utøveren selv (indre rasjonalitet). Den gir utøveren positive opplevelser, støttet av staten og forankret i ytre rasjonalitet, og har fordeler for folkehelsen og sosialiseringen. Livsstilsidrett er en relativt ny utvikling, ofte utført utendørs, og innebærer ofte

risikofylte aktiviteter innenfor ulike subkulturer. Denne formen for idrett er tvetydig og representerer en motstand mot byråkratisering, rasjonalisering og konkurranse. Det misforstås ofte, da motstanden ikke tar hensyn til kjerneaspektene av aktiviteten. I følge Wheaton (2004), legger livsstilidretten vekt på deltakelse og amatøraktiviteter, heller enn tilskuersport og profesjonalisme. Deltakerne investerer betydelig tid i aktivitetene, deler felles uttrykk og verdier, og er en del av et miljø som fremmer hedonisme, glede og selvrealisering. Mesteparten av deltakerne er hvite, vestlige, og tilhører middelklassen. Disse aktivitetene er ikke-aggressive og involverer ikke fysisk kontakt, og er ofte preget av en individualistisk tilnærming både i form og holdning."

Konflikter kan oppstå når livsstilsidretter møter institusjonaliseringen og den moderne idretten. Dette blir tydelig når livsstilsidretter som snowboard og skateboard blir integrert i IOC, og dermed pålagt organisert idrettsstruktur, inkludert klare rangeringskriterier. IOC har vist interesse for disse idrettene på grunn av den brede målgruppen de tiltrekker seg, som gir IOC økt publikumsrekkevidde og flere kommersielle muligheter. Denne kommersialiseringen skaper ofte bekymring blant deltakerne (Tjønndal et al., 2019), som er skeptiske til den kommersielle påvirkningen, samt byråkratisering og overdreven rasjonalisering. Likevel ser det ut til at deltakerne aksepterer kommersialiseringen dersom den er i tråd med idrettens verdier, selv om dette kan føre til en konstant spenning mellom den kommersielle interessen og idrettens autentiske karakter.

Oppsummert endrer samfunnet seg, og det kan stilles spørsmål ved om Guttmanns beskrivelser kan kaste lys over livsstilsidrettene. Vi står overfor to alternative hypoteser: Livsstilsidrettene vil gradvis få den tradisjonelle idrettens preg, med byråkratisering, kvantifisering og rasjonalisering. Eller de peker fram mot en idrett hvor Guttmanns dimensjoner vil bli mindre viktige elementer i idretten, også generelt.

4 Metode

Denne delen av oppgaven gjør rede for forskningsmetoden som er anvendt. Først vil jeg presentere kvalitativ forskning og begrunne valget av metode, før jeg videre tar for meg forberedelse, gjennomføring og etterarbeid av intervjuprosessen. Herunder reflekteres det rundt styrker og svakheter ved datagenereringen, min forskerrolle og etiske refleksjoner og retningslinjer knyttet til forskningen. Etterfulgt av en metodisk refleksjon av kvalitetskriteriene pålitelighet, gyldighet og overførbarhet. Til slutt vil analysemetoden og tolkningen av datamaterialet presenteres.

I forskning er det behov for en viss vei til målet for å kunne svare på problemstillingen, og ulike metoder representerer fremgangsmåtene til dette. Valg av metode er derfor av stor betydning og må gjøres med bakgrunn i forskningsspørsmålet og hva som kan belyse temaet best. Dalland (2020) fremhever at metoden er et redskap som kan fortelle hvordan en bør gå frem for å fremskaffe kunnskap.

I denne oppgaven er det vitenskapsteoretiske grunnlaget basert på forskningsspørsmålet; hvordan kan sportifiseringen av West Coast Swing belyses av Guttmann sine sju kjennetegn på moderne idrett. Jeg fant en kvalitativ tilnærming som mest hensiktsmessig for å få dybdekunnskap om temaet. Ved å benytte kvalitativ metode kan man få innsikt i dansernes egne beskrivelser av erfaringer, forståelse og meninger angående organiseringen av WCS som konkurranseidrett og dens utvikling (Thagaard, 2018). En utforskende studie med åpne spørsmål vil være egnet for å få frem personlige erfaringer og opplevelser knyttet til dansernes holdninger, som ikke nødvendigvis ville vært svaralternativer i et spørreskjema. Dette er interessant da det finnes lite kunnskap når det kommer til sportifisering av WCS og hvordan deltakerne forholder seg til dette.

Når det gjelder kvalitetskriteriene gyldighet, pålitelighet og overførbarhet, er det viktig å ha en metodisk refleksjon. For å sikre gyldighet og pålitelighet i studien, er det viktig å sørge for å ha en åpen og nysgjerrig holdning og være oppmerksom på eventuelle fordommer. Videre vil forskeren også sørge for at intervjuprosessen er standardisert og at det benyttes samme metode for alle deltakerne. Overførbarhet vil sikres ved at forskeren beskriver studiens design og metode nøye, og at andre forskere har mulighet til å replikere studien og dermed verifisere funnene. Til slutt presenteres analysemetoden for studien og tolkning av datamaterialet. Ved å

benytte en systematisk analysemetode, er det mulig å sikre en grundig og pålitelig tolkning av dataene.

4.1 Kvalitativ tilnærming

Kvalitativ forskning er en tilnærming som søker å oppnå forståelse av sosiale og kulturelle fenomener gjennom å studere livet slik det er opplevd subjektivt og rette oppmerksomheten mot enkeltindividers oppfatning og tolkning av fenomener (Thagaard, 2018). Forskningsmetoden inkluderer ulike former for datagenerering, som intervju, observasjon, dokumentanalyse og etnografi, som kan både være supplement til hverandre eller fungere som enkeltstående metoder. Kvalitativ forskning egner seg godt til temaer som tidligere er lite studert, og hvor det stilles særlige krav til åpenhet og fleksibilitet, og kan gå i dybden på få enheter (Thagaard, 2018).

Kvalitative data består av tekst sammensatt av ord og setninger skapt av både forskeren og intervjudeltakerne, og datagenerering er et begrep som brukes fremfor datainnsamling (Thagaard, 2018; Tjora, 2017). Empiriske data konstrueres gjennom forskningen i et samspill mellom forskeren og utøverne som deltar, og tolkningen av data som tekstmateriale fører til at forskningen ikke er utelukkende objektiv (Tjora, 2017).

For å velge en kvalitativ tilnærming som er relevant i henhold til oppgavens problemstilling, er det hensiktsmessig med kvalitative intervjuer for å få innsikt i individene sine holdninger og erfaringer knyttet til fellesskapet, organisasjonen, regelverket og konkurranse (Tanggaard & Brinkmann, 2012). Semistrukturerte intervjuer er en egnet metode for å få kjennskap til intervjupersoners erfaringer av et fenomen og hvordan de reflekterer rundt dette, og kan dermed gi innsikt i utøvernes perspektiv og bakgrunnen for disse (Tjora, 2017).

4.2 Intervjuprosessen

Det finnes en begrenset mengde forskningslitteratur tilgjengelig om West Coast Swing-feltet. Ved å benytte en tilnærming med et relativt lite utvalg av informanter, kan en undersøke temaet i dybden og høre deres subjektive erfaringer, forståelser og meninger (Thagaard, 2018). Kvalitative semistrukturerte intervju kan være et egnet verktøy for å generere detaljerte data og dybdekunnskap om utvalgets perspektiv (Thagaard, 2018).

4.2.1 Utvalg og rekruttering

Med utgangspunkt i problemstillingen som fokuserer på sportifisering av West Coast Swing, er det hensiktsmessig å søke informanter som har egenskaper som kan være relevante for denne oppgavens formål. I kvalitative intervjustudier er utvalget representert av personer som har tilknytning til feltet som kan gi en forståelse av fenomenet som utforskes (Thagaard, 2018). I denne oppgaven har derfor strategisk utvelgning blitt anvendt, hvor informanter med egenskaper og kvalifikasjoner som kan belyse holdninger til konkurransekulturen og organiseringen av West Coast Swing-samfunnet, er blitt valgt (Thagaard, 2018).

I forkant av rekrutteringsprosessen ble kriteriene for utvelgelsen avgrenset til å være 18 år eller eldre, å være et aktivt medlem av West Coast Swing-samfunnet og ha konkurrert i minst fem år. Begrensningene ble innført for å sikre at informantene hadde en betydelig historisk tilhørighet til samfunnet og samtidig var aktive deltakere på nåværende tidspunkt. Disse kriteriene garanterer at informantene har en forståelse for samfunnet, basert på erfaringer fra både fortiden og nåtiden. Ved å inkludere personer som har vært en del av samfunnet over lengre tid, kunne forskningen dra nytte av deres inngående kunnskap og evnen til å sammenligne og reflektere over endringer og kontinuitet i sine erfaringer. Dette gir et mer helhetlig bilde av samfunnet og tillater en grundigere analyse av hvordan det har utviklet seg over tid.

Videre har det blitt søkt informanter som kan gi sitt samtykke og som ønsker å delta i intervjuene. For å sikre anonymitet, er det kun jeg som intervjuer som kan identifisere utøverne som deltar i studien. Informantene som ble kontaktet fikk en beskrivelse av min bakgrunn og hvorfor de ble kontaktet, i tillegg til informasjon om prosjektet og hva deltakelsen ville innebære beskrevet i Vedlegg 2: *Informasjonsskriv med samtykkeskjema*. Nærmere refleksjoner rundt det informerte samtykket vil bli presentert under de etiske overveielserne i oppgaven.

Rekrutteringsprosessen viste seg å være en utfordring, ettersom mitt mål opprinnelig var å rekruttere minst åtte deltakere. Jeg tok i bruk mitt personlige nettverk og deltok i offentlige diskusjonsforum, hvor jeg tok kontakt med over 30 potensielle informanter. Dessverre valgte flertallet av dem å ikke svare på henvendelsen min. Til tross for dette meldte flere personer seg til intervju, men noen av dem fulgte aldri opp, noe som til slutt resulterte i totalt syv informanter. For å unngå å kontakte dansere som ikke oppfylte kravene, brukte jeg som nevnt "SwingPoints". En utfordring med denne metoden er at ikke all aktivitet er synlig i applikasjonen, og det var

ikke mulig å finne alle danserne jeg søkte etter. Dette kan skyldes personlige årsaker, som for eksempel at de bruker et annet navn på grunn av giftemål eller benytter seg av kallenavn.

4.2.2 Det semistrukturerte e-postintervjuet

Semistrukturerte intervjuer er en vanlig metode innen kvalitativ forskning, hvor man benytter en intervjuguide med åpne spørsmål for å veilede interaksjonen i intervjuet (Sparkes & Smith, 2014a, s. 84; Tanggaard & Brinkmann, 2012, s. 28). Denne metoden har forhåndsplanlagte spørsmål som er basert på forskningsspørsmålet, men disse spørsmålene trenger ikke å styre intervjuet. Semistrukturerte intervjuer innebærer at intervjuet har en overordnet struktur med faste spørsmål, samtidig som det åpner for fleksibilitet ved å tillate oppfølgingsspørsmål basert på intervjuobjektets svar.

Hvis utøverne opplever trygghet og tillit til forskeren, kan sannsynligheten for detaljerte og utfyllende svar i intervjuet øke (Thagaard, 2018, s. 105). Derfor er det viktig i å oppnå en god relasjon med intervjudeltakeren gjennom all kommunikasjon. Svarene informantene gir kan få intervjueren til stille oppfølgingsspørsmål som ikke er tenkt over på forhånd (Tanggaard & Brinkmann, 2012, s. 28). På grunn av temaer som kan være stigmatiserte i samfunnet, kan enkelte aspekter ved personlige opplevelser og meninger være utfordrende for deltakerne å åpne seg om under intervjuet. Selv om informantene har deltatt åpent på nett, betyr ikke det nødvendigvis at de føler seg komfortable med å diskutere alle emner åpent. Mange i diskusjonsforumet velger å stille spørsmål eller uttrykke meninger anonymt, av frykt for å bli stigmatisert eller konfrontert med upopulære synspunkter. Dette understreker behovet for sensitivitet og empati under intervjuene, slik at deltakerne føler seg trygge nok til å dele sine erfaringer.

Derfor ble beslutningen tatt om å gjennomføre individuelle intervjuer i stedet for gruppeintervjuer. Ved å velge en-til-en-intervjuer, blir det lettere å etablere tillit og bygge en solid relasjon med intervjupersonen. Dette oppmuntrer informantene til å uttrykke sine meninger og erfaringer fritt, uten påvirkning fra andre (Sparkes & Smith, 2014a, s. 87). Noe som er av betydning i kvalitative intervjuer. En ytterligere fordel med individuelle intervjuer er at alle spørsmålene blir besvart fra alle informanter, samt at det sikrer anonymitet også blant informantene. Men selv om denne tilnærmingen gir økt anonymisering, er det viktig å merke seg at det også begrenser muligheten for diskusjon mellom informantene. Dette kan bety at

visse synspunkter eller informasjon som de kanskje ikke hadde reflektert over, ikke kommer til overflaten.

Zoom-intervjuer fremstår som et praktisk alternativ til fysiske møter, spesielt når tid er en faktor (Archibald et al., 2019, s. 4). Dette er spesielt verdifullt i tilfeller der geografisk avstand gjør rekruttering av deltakere vanskelig (Thagaard, 2018, s. 111). Det er tilfellet i denne studien, og jeg valgte innledningsvis å gjennomføre intervjuene digitalt. Selv om det er begrenset forskning på dette området, har noen studier som Oliffe et al. (2021) og Archibald et al. (2019) undersøkt fordeler og utfordringer knyttet til Zoom-intervjuer. En utfordring som ble identifisert i disse studiene, var nettverksforstyrrelser som kunne påvirke flyten i intervjuet (Archibald et al., 2019, s. 5; Oliffe et al., 2021, s. 5). Det kan likevel være mulig å etablere tillit og skape en åpen atmosfære, det er imidlertid vanskeligere å fange oppmerksomheten til deltakerne og avslutte samtalen på en naturlig måte, da en knapp vanligvis brukes til å avslutte samtalen (Thagaard, 2018, s. 111). Samt skape god flyt underveis i intervjuet da det fort kan oppstå avbrytelser der begge parter snakker, grunnet forsinkelser i kommunikasjonen. Det er også argumenter for at muligheten til å se hverandre bygger en sterkere atmosfære sammenlignet med kun lydbaserte intervjuer og e-postintervjuer.

I et e-postintervju sender intervjueren en liste med spørsmål til intervjuobjektet via e-post. Intervjuobjektet svarer skriftlig, noe som gir rom for en visst grad av struktur i spørsmålene. Samtidig tillater denne metoden også muligheten til å improvisere og stille oppfølgings spørsmål basert på de mottatte svarene. Dette gir en balanse mellom en forhåndsbestemt struktur og rom for spontan oppfølging i intervjuet (Hawkins, 2018). Selv om e-postintervjuer innebærer tap av den direkte dialogen, samt viktige nyanser som stemning, kroppsspråk, ansiktsuttrykk, toneleie, ironi, pauser, betoningen mellom ord og spontane svar, har denne metoden betydelige fordeler.

Informantene har muligheten til å formulere svarene sine nøye og nøye tenke gjennom hva de ønsker å uttrykke. Dette skjer uten det ekstra presset eller stresset som kan oppstå i et direkte ansikt-til-ansikt-intervju. I transkribering av lydopptak kan det være vanskelig å fastslå hvor punktum og komma skal settes, ettersom samtaler ofte består av ufullstendige setninger. Mens denne tilnærmingen gir informantene rom til å formulere og uttrykke seg fritt og åpent, og på den måten sikrer e-postintervjuer en mer avslappet atmosfære for deltakerne.

Erfaringene fra pilotintervjuet førte til en reevaluering av valgt metode, og det ble besluttet at e-postintervjuer var den mest hensiktsmessige og bærekraftige metoden for å sikre både kvalitet og gjennomførbarhet i hoved intervjuene. Dette valget ble begrunnet med de utfordringene som ble oppdaget i pilotintervjuet, inkludert tap av kommunikasjon, avbrudd underveis i samtalen, begrensningene på plattformene som tid og kvalitet. Samt den fleksibiliteten e-postintervju gir deltakerne til å gjennomføre intervjuet i sitt eget tempo og i de omgivelsene de selv foretrekker. I tillegg var hensynet til ulike tidssoner en relevant faktor, da dette kunne påvirke muligheten for å gjennomføre digitale intervjuer på en praktisk måte. En videre utdypelse av denne begrunnelsen kommer frem i neste kapittel.

4.2.3 Intervjuguide og pilotintervju

I kvalitativ metode er det vanlig å bruke semistrukturerte intervjuer for å samle inn data og informasjon. Disse intervjuene er vanligvis basert på en intervjuguide som inneholder temaer og spørsmål som er godt planlagt for å sikre relevante spørsmål og samtidig legge til rette for en fleksibel tilnærming overfor intervjudeltakernes svar (Thagaard, 2018, s. 95). Som forsker er det viktig å planlegge rekkefølgen av temaer slik at intervjuet flyter naturlig, samtidig som det er rom for fleksibilitet til å bevege seg mellom temaene avhengig av intervjudeltakernes respons. Å stille åpne spørsmål som inviterer deltakerne til å presentere sine egne erfaringer og meninger er også en viktig faktor i å sikre kvalitative svar. Oppfølgingsspørsmål kan også spilles på det som blir sagt, for å oppmuntre til dypere og mer konkrete utdypelser.

Ettersom intervjudeltakerne kom fra ulike land, valgt jeg å skrive intervjuguiden (Vedlegg 1) på engelsk. Intervjuguiden ble utformet med ønske om å belyse problemstillingen. Forskningsspørsmålet i seg selv egner seg sjelden som gode intervju spørsmål, da de ofte er for abstrakte og generelle (Tanggaard & Brinkmann, 2012, s. 30). Fokuset i utarbeidelsen av intervju spørsmålene var derimot å skape spørsmål som kan hjelpe til å tydeliggjøre temaet som ønskes utforsket. Og videre åpne for oppfølgingsspørsmål som kan sikre mer konkrete og utdypende svar på de ulike temaene.

Intervjuguiden er også utformet med en dramaturgi som gradvis går fra nøytrale temaer med innledende spørsmål om utøvernes bakgrunn, til dypere refleksjonsspørsmål om deres deltakelse og opplevelse av West Coast Swing-samfunnet. Avrundingsspørsmålet er utformet for å lede oppmerksomheten bort fra refleksjonsfasen og de tidligere spørsmålene (Thagaard, 2018, s. 100; Tjora, 2017). Gitt at informantene følger intervjuguiden slavisk. Dette kan være

hensiktsmessig da det kan skape en tilvenning og flyt i intervjusituasjonen, samtidig som informanten får mulighet til å tenke gjennom om det er noe de ønsker å legge til på slutten.

I følge Sparkes og Smith (2014a, s. 92) kan det være hensiktsmessig å gjennomføre pilotintervju for å kvalitetstest spørsmålene før hoved-intervjuet gjennomføres. Dette kan gi verdifull informasjon om hvilke spørsmål som fungerer godt for å åpne opp for samtale, samt hvilke spørsmål som kan være utfordrende å forstå for intervjupersonen. Som forsker med begrenset praktisk erfaring innen intervjuer, var det avgjørende for meg å gjennomføre pilotintervjuer for å kvalitetssikre intervjuguiden og for å få øvelse og selvtillit i rollen som intervjuer. Som Thagaard (2018, s. 94) påpeker, "Den beste opplæringen skjer gjennom egen praksis". På grunn av avstanden og tilgjengeligheten til informantene, viste det seg å være utfordrende å gjennomføre fysiske intervjuer. Derfor valgte jeg å tilpasse meg ved å forberede digitale intervjuer gjennom plattformer som Zoom. Dette tillot meg å overvinne geografiske hindringer og sikre at intervjuene kunne gjennomføres smidig og effektivt.

Men det viste seg å være ulemper knyttet til Zoom-intervjuer, som risiko for nettverksforstyrrelser, tap av lyd og at det krever abonnement baserte plattformer for god kvalitet uten avbrytelser (Archibald et al., 2019, s. 4-5; Oliffe et al., 2021, s. 5). For å øke sjansene for stabilt internett og minimale distraksjoner, valgte jeg selv å gjennomføre intervjuene hjemmefra. Men dette viste seg uansett å være en utfordring da jeg ikke hadde kontroll over informanten sitt nettverk.

Under intervjuene ble det brukt lydopptaker for å sikre nøyaktig gjengivelse av intervjudeltakernes svar og kommentarer. Ved å benytte lydopptaker kunne jeg konsentrere meg mer om det intervjuobjektene fortalte, og dette gjorde det mulig å opprettholde en bedre flyt i intervjuet enn om jeg hadde notert underveis (Tjora, 2017, s. 166). Men i etterkant viste det seg at det var utfordrende å høre alt som ble sagt, på grunn av lyd kvalitet og forbindelse.

4.2.4 Gjennomføring

De som sa seg villige til intervju og signerte samtykkeskjemaet, ble tilsendt intervjuguiden på e-post. Siden interaksjonen mellom informanter og intervjuer er mer begrenset i e-postintervju, var min hovedoppgave å forsikre deltakeren om at det ikke finnes rette eller gale svar. Informanten ble informert om at de har full frihet til å besvare spørsmålet på den måten de ønsker, men at det settes stor pris på ærlige og autentiske bidrag. De oppmuntres til å uttrykke tanker og meninger så dypt som ønskelig. Samt å ta opp alle relevante emner de måtte ønske å dele, da dette vil bidra betydelig til studiens dybde og rikdom. De blir også informert om at de

til en hver tid kan trekke seg fra studien. Jeg oppmuntret også deltakerne til å stille spørsmål hvis noe var uklart før intervjuet startet, slik at eventuelle bekymringer kunne tas opp og tillit kunne bygges.

Intervjuene ble gjennomført i løpet av høsten 2023. Etter at intervjuguiden var sendt ut, var min oppgave å være tilgjengelig for å svare på eventuelle spørsmål og nøye gjennomgå det ferdigutfylte intervjuet fra informantene. Jeg leste grundig gjennom svarene for om nødvendig å følge opp med eventuelle oppfølgingsspørsmål hvis det var behov for ytterligere avklaring eller dypere innsikt. Denne tilnærmingen sikret en informativ datagenerering fra de ulike informantene, som i lys av Tjora (2017, s. 121) kunne gjennomføre intervjuene på valgt sted for å bidra til en følelse av trygghet i kjente omgivelser i sitt eget tempo. Og Tanggaard og Brinkmann (2012, s. 32) antyder at stillhet er å foretrekke i visse perioder fremfor spørsmål og oppmuntrende gester under intervjuene. Denne stillheten er en naturlig del av e-postintervju som gir intervjupersonene tid til å reflektere og huske situasjoner som kunne ha blitt utelatt.

Hvert intervju ble avsluttet med et spørsmål om hvorvidt det var noe mer de ønsket å dele eller kommentere, enten om det var å tilføre noe til spørsmålene eller temaene som ikke hadde blitt adressert. I mitt svar til informantene takket jeg nok en gang for deres deltakelse i prosjektet, og informerte dem om at de kunne kontakte meg hvis de hadde noen spørsmål. Det var betydelig variasjon i den tiden informantene brukte på å fullføre intervjuene og sende dem tilbake til meg, samt i omfanget av svarene deres. Det var ingen tydelig korrelasjon mellom hvor lang tid det tok og hvor omfattende svarene var. Denne variasjonen strakte seg fra bare én dag til flere uker, og fra 1227 ord til 4776 ord.

Fra starten av prosessen har de også anledning til å sikre nøyaktigheten av sitatene sine og formulere seg på den måten de ønsker, samt gå tilbake og utdype svarene sin. Denne selvstendigheten gir informantene kontroll over sin egen fortelling. Likevel er det viktig å merke seg at selv om informantene har denne friheten, er det ingen garanti for at forskerens tolkning av svarene samsvarer nøyaktig med det informanten forsøker å formidle. For å unngå feiltolkninger og sikre presis forståelse, ble det stilt oppfølgingsspørsmål i situasjoner der jeg som forsker var usikker på betydningen av informantenes svar. Dette bidro til å skape en klarere kommunikasjonslinje og sikret at informantenes perspektiver og erfaringer ble tolket og presentert i forskningsmaterialet på best mulig måte. Totalt utgjorde de sju intervjuene 45 sider med tekst, noe som tilsvarte 18 680 ord.

4.3 Analyse

Analysen er en kompleks prosess som innebærer å dele opp et objekt i mindre deler for å gjenoppbygge det og dermed oppdage nye sammenhenger eller åpne for nye perspektiver og diskontinuiteter. I kvalitativ forskning starter analysen allerede i designfasen av forskningsprosessen og i intervjusituasjonen, der intervjueren kan teste sine fortolkninger i møte med intervjudeltakere (Tanggaard & Brinkmann, 2012, s. 37). Med en sosialkonstruktivistisk tilnærming og kvalitative intervjuer som metode er det hensiktsmessig å gå i dybden av de enkelte temaene og sammenligne dataene som konstrueres, for å utvikle en dypere forståelse av fenomenet (Thagaard, 2018, s. 171). En temaanalyse kan dermed være et passende valg. Som forsker kan jeg konstruere en forståelse av forholdet mellom individer og kulturen de er en del av, basert på utøvernes fortellinger.

4.3.1 Temaanalyse

Temaanalyse innebærer en systematisk tilnærming til koding for å utvikle temaer, som fungerer som det analytiske formålet (Braun & Clarke, 2021, s. 4). Thagaard (2018, s. 171) peker på at utsagnene fra intervjudeltakerne kan miste sin opprinnelige sammenheng når de sammenlignes på tvers av datamaterialet. På den annen side gir temaanalyse en fleksibilitet og teoretisk frihet som kan føre til en rik og detaljert, samt kompleks mengde data (Braun & Clarke, 2006, s. 78). Braun og Clarke (2021, s. 6) beskriver den analytiske prosessen gjennom 6 faser, som vil legge grunnlaget for min utførelse av analysen. Det er viktig å påpeke at disse fasene ikke er lineære, men heller en organisk prosess.

I forskningsprosessen er fase 1 preget av å bli kjent med generert datamateriale (Braun & Clarke, 2021, s. 35). Fase 2 består av å generere koder (Braun & Clarke, 2021, s. 35). Koder refererer til nøkkelord som brukes på tekstsegmenter for å identifisere, sammenligne og kontrastere dem og for å tydeliggjøre hva som er fremtredende (Tanggaard & Brinkmann, 2012, s. 39). Braun og Clarke (2021, s. 35) skiller mellom to nivåer av koding, nemlig semantiske og latente. Semantiske koder er overfladiske og viser hva som blir fortalt, mens de latente kodene er tolkende og forteller noe om hva forskeren mener er meningsinnholdet i det som blir fortalt (Braun & Clarke, 2021, s. 35).

I fase 3 konstrueres temaer (Braun & Clarke, 2021, s. 35). I denne fasen er målet å identifisere et felles meningsmønster på tvers av datamaterialet. De små enhetene av datamaterialet som tidligere er kodet, organiseres i overordnede temaer som representerer meningsinnholdet og har relevans for forskningsspørsmålet (Braun et al., 2016). I fase 4 går forskeren gjennom de

potensielle temaene som ble konstruert i den forrige fasen (Braun & Clarke, 2021, s. 35). Dette innebærer å se tilbake på transkripsjonen og se på de kodete dataene for å se sammenhengen mellom transkripsjonen, kodene og temaene.

I fase 5 handler det om å definere og gi navn til temaene. Det er viktig at navnene på temaene fanger nøkkelmeningen i hva som blir sagt og den overordnede fortellingen til analysen (Braun et al., 2016). Fase 6 handler om å skrive ut analysen, det er en integrert del av den analytiske prosessen og ikke en separat fase som kommer etter at analysen er fullført (Braun et al., 2016). Jeg vil nå beskrive min gjennomføring av analysen for å sikre åpenhet og transparens, slik Braun og Clarke (2021, s. 4) beskriver det.

4.3.2 Gjennomføring av temaanalyse

I henhold til Braun og Clarke (2021) var det avgjørende å bli kjent med eget datamateriale, og min kunnskap om materialet startet da jeg fikk tilsendt de fullførte intervjuene. I løpet av gjennomlesningen av materialet hadde jeg forskningsspørsmålet klart i tankene, hvor jeg ville tolke datamaterialet i lys av allerede etablerte teorier, i dette tilfelle Guttman og livsstilsidretter. Denne strategien omtales som en «deduktiv» tilnærming. Samtidig var jeg åpen for at datamateriale kunne avdekke perspektiver jeg ikke hadde tenkt på på forhånd, og potensielt åpne opp for ny teoretisk forståelse. Det vil si en «induktiv» tilnærming der data virker tilbake på det teoretiske grunnlaget og kanskje også på problemstillingen (Tjora, 2017).

Jeg vurderte om temaene skulle følge Guttmanns dimensjoner slavisk, men i analysen fant jeg det hensiktsmessig å avvike fra dette. Dette skyldtes at flere av dimensjonene viste seg å være gjensidig sammenkoblet, og det var nødvendig å bryte den rigide strukturen for å kunne belyse emnet på en mer helhetlig måte. Slik sett har empirien også virket tilbake på det teoretiske rammeverket, og skapt et vekselvirkningsforhold mellom teori og empiri.

Under denne prosessen gjorde jeg notater om ulike oppfølgingsspørsmål som kunne hjelpe meg med å få mer detaljerte og innsiktsfulle svar fra informantene. Disse spørsmålene var utformet for å konkretisere uklare punkter, utforske dypere i betydningen av deres uttalelser eller be om en utdypende forklaring på deres meninger eller opplevelser. Et eksempel på et slikt oppfølgingsspørsmål var: "Hvorfor føler du det slik?" Dette tillot meg å skape en dypere forståelse av informantenes perspektiver og bidro til å sikre grundige og relevante svar. Kunnskapen min om materialet vokste ved flere gjennomlesninger i overgangen til fase 2.

Kodingsprosessen ble utført individuelt fra hvert intervju, etterfulgt av en analyse av kodene på tvers av datamaterialet. Det ble benyttet både semantiske og latente koder, selv om den initiale

gjennomlesningen primært fokuserte på semantiske koder for å oppnå bedre kjennskap til datamaterialet (Braun & Clarke, 2021, s. 35). Utsagnene fra intervjudeltakerne kunne omfatte flere koder, og i den første gjennomlesningen resulterte dette en rekke koder. I påfølgende gjennomlesninger arbeidet jeg med å videreutvikle, fjerne og endre koder på tvers av datamaterialet, som et resultat ble kodene betydelig redusert. For å skape en oversikt benyttet jeg Excel til å systematisere kodene ved å opprette kolonner for "kode" og "utsagn". Ved å strukturere kodene på denne måten kunne jeg ytterligere redusere antallet koder ved å identifisere lignende meningsinnhold. Under bruk av Excel var det avgjørende for meg å kontinuerlig referere til intervjuene når jeg utviklet temaer i de påfølgende fasene, for å sikre at uttalelsene ikke ble tatt ut av sin sammenheng (Braun & Clarke, 2021, s. 35).

I likhet med kodingsprosessen gjennomgikk temaene endringer, fjerninger og videreutvikling (Braun & Clarke, 2021, s. 35). Flere potensielle temaer ble dannet, og noen av dem ble deretter kombinert til større temaer. I løpet av denne prosessen utviklet jeg et tankekart for å visualisere de ulike kodene og deres tilknytning til temaene. Her oppdaget jeg at noen av kodene passet inn under flere temaer. Plasseringen av kodene ble derfor bestemt ut fra hvor jeg vurderte dem som mest relevante for oppgavens problemstilling. Til slutt gikk jeg tilbake til intervjuene og kodene for å sikre at meningsmønstrene ikke ble presentert på feilaktig vis (Braun & Clarke, 2021, s. 35). For å holde meg nært til empirien ble sitatene fra utøverne gjengitt i sin opprinnelige form, det vil si på engelsk. Den tematiske analyseprosessen resulterte i fire temaer som vil bli presentert og diskutert i kapittel fem.

4.3.3 Min forskerrolle og forståelse

I vitenskapelig forskning er det viktig å være transparent og reflektiv om hvordan forskningsarbeidet kan påvirkes (Tjora, 2017, s. 248, 251). Forskerens refleksjon rundt egen rolle er en viktig faktor å ta hensyn til, spesielt når det gjelder intervjuer, der det er viktig å reflektere over egne antagelser og forforståelse (Dalland, 2020, s. 63-64). I tråd med Tjora (2017) er det viktig å reflektere over hvor tolkningen av datamaterialet kommer fra, og å vurdere styrker og svakheter ved gjennomføringen av prosjektet, dette er med på å sikre studiens troverdighet (Thagaard, 2018). Når det gjelder forskning i egen kultur, som i dette tilfellet, er det spesielt viktig å være reflektiv om egen rolle (Tjora, 2017).

Ifølge Hammersley & Atkinson (1996) er forskeren en sentral for skapningen av datamaterialet, og virkningen av forskerens innflytelse bør anerkjennes, i stedet for å forsøke å eliminere den. Forskerens kjennskap til feltet kan være en styrke når det gjelder å forstå hva informantene

mener, spesielt når det gjelder faguttrykk og fremmedord (Tjora, 2017). En svakhet ved forskerens posisjon kan være vanskeligheten med å se samfunnet som utenfra eller som en helhet, siden forskeren selv er en del av det og kan være utsatt for symbolsk vold uten å være klar over det. Forskeren må ta hensyn til disse faktorene i utarbeidelsen av intervjuguide og intervjuprosessen, samt analyse og tolking av datamaterialet.

Innledningsvis presenterte jeg bakgrunnen for oppgavens idé og poengterte at jeg selv var aktivt deltakende i West Coast Swing-samfunnet. Dette ble gjort som en del av en refleksiv tilnærming for å synliggjøre min egen påvirkning på forskningen, samt gjøre mine tolkninger og analyser transparente for leseren. Ved å reflektere på denne måten kunne troverdigheten til studien økes, og leseren kunne få innsikt i min forskningsverden (Tjora, 2017, s. 251). Som en insider av West Coast Swing-samfunnet kunne mine beskrivelser og formuleringer være påvirket av dette, noe som gjorde det avgjørende å få veiledning fra noen som ikke er deltakende. Jeg forsøkte også å ha en forklarende tilnærming. Min interesse når det kom til WCS var å undersøke hvordan konkurranskulturen utvikler og organiserer seg, spesielt med tanke på at det er en estetisk idrett og dermed utfordrende å standardisere.

Informantene består av fire kvinner og tre menn, spredt geografisk over Europa, Nord-Amerika og Asia. De deltar i konkurranser på ulike nivåer, fra Novice til Champion, og flere av dem konkurrerer både i sine primære og sekundære roller innenfor dansemiljøet. Denne variasjonen i deltakere førte til at informantene hadde ulike synspunkter på meg som intervjuer. Forskjeller i alder og kjønn mellom forskeren og deltakerne kunne påvirke tilliten som ble opparbeidet i studien, samt påvirke retningen studien tok (Tjora, 2017, s. 119). Å dele personlige opplevelser og meninger kan oppleves som skremmende, derfor var det mitt ansvar som forsker å bygge tillit.

Svekket tillit mellom forsker og intervjudeltakere kan ha konsekvenser for funnene og deres troverdighet. Det kunne føre til at deltakerne ga svar som de trodde var "korrekte", i stedet for å uttrykke sine egne meninger og oppfatninger (Thagaard, 2018, s. 108). Samtidig kunne et ønske om å fremstå på en bestemt måte, også ovenfor seg selv, påvirke svarene som ble gitt (Thagaard, 2018, s. 108). Det at det ble gjennomført e-postintervjuer og ikke ansikt-til-ansikt, kan åpne for diskusjonen om informantene hadde svart mer enn mindre likt uavhengig om det var jeg eller andre med kjennskap fra feltet som hadde kontaktet dem.

Selve intervjuguiden er formulert på en måte som krever innsikt i WCS-samfunnet for å kunne forstå. Ved å rekruttere dansere som hadde vært aktive i samfunnet i minimum fem år, gjorde

det meg trygg på at deltakerne var kjent med terminologien. Ettersom jeg selv hadde erfaring med å være utøver, kunne jeg gå inn i forskningen med en forståelse av hvordan det var å være på arrangement og hvordan konkurranseformatet fungerer. Samtidig var det viktig å innse at mine opplevelser av feltet kan være ulik informantenes. En annen faktor kunne være at informantene utelukket å ta for seg alle deler av saken, dersom de så på det som en selvfølge at jeg allerede visste eller tenkte at jeg hadde samme oppfatning.

Det var viktig å være bevisst på sin maktposisjon og ta ansvar for å tolke og presentere intervjudeltakernes fortellinger på en måte som gjorde at de kunne kjenne seg igjen (Thagaard, 2018, s. 179-180). I denne oppgaven ble utøvernes utsagn gjengitt som sitater for å la deres historier komme frem, samtidig som teori ble anvendt til å tolke dataene. Det var sentralt å vurdere hvordan spørsmålene ble stilt, spesielt fordi intervjuene ble anvendt til mitt formål og fordi det eksisterte en asymmetrisk relasjon mellom forsker og intervjudeltakere (Thagaard, 2018, s. 91). Disse punktene beveget seg inn på de etiske hensynene for denne oppgaven.

4.4 Etiske refleksjoner

I denne oppgaven er det nødvendig å ta hensyn til etiske overveielser i alle faser av intervjuundersøkelsen, inkludert forberedelser, gjennomføring og etterarbeid (Tjora, 2017, s. 175). Som følge av at denne masteroppgaven inneholder generering og behandling av personopplysninger, må prosjektet rapporteres til Personvernstjenester (Sikt) (nsd.no). Vedlegg 3 inneholder Sikt sin evaluering og godkjenning av prosjektet.

Ifølge Kvale og Brinkmann (2011, s. 32) er forskning basert på intervjuer preget av etiske utfordringer. Det er avgjørende at deltakerne har gitt sitt informerte samtykke før intervjuet kan gjennomføres (Thagaard, 2018, s. 113). De nasjonale forskningsetiske komiteene (NESH) definerer informert samtykke som: "Forskeren skal gi forskningsdeltakerne tilstrekkelig informasjon om forskningsfeltet, forskningens formål, hvem som har finansiert prosjektet, hvem som får tilgang til informasjonen, hvordan resultatene er brukt, og om følgende av å delta i forskningsprosjektet" (Thagaard, 2018, s. 22). Vedlegg 2 viser Sikt sin mal for informert samtykke, som er benyttet for å sikre at det juridiske kravet er oppfylt. Likevel kan det oppstå dilemmaer når det gjelder hvor mye informasjon som bør gis i informasjonsskrivet. Kvalitativ forskning er fleksibel og kan endres underveis, derfor kan ikke informasjonsskrivet baseres på fullstendig informasjon siden forskeren ikke kan forutsi hvilke innsikter dataene kan generere (Thagaard, 2018, s. 23).

Ved gjennomføring av intervjuer er det av avgjørende betydning å ivareta sikkerheten til deltakerne for å unngå både skade og ubehag. Det er viktig å reflektere rundt potensielt ubehagelige emner som kan oppstå under interaksjonen (Tjora, 2017, s. 175). Noen av disse emnene kan inkludere rasisme eller utestenging, som kan være sensitivt for utøverne å snakke om. Derfor må det tydeliggjøres for intervjudeltakerne at de har rett til å avstå fra å besvare spørsmål, og at de fritt kan trekke seg fra intervjuet (Tjora, 2017, s. 176).

Formulering av spørsmålene er også en viktig faktor for å minimere ubehag for intervjudeltakerne og vise respekt for deres integritet (Kvale & Brinkmann, 2011, s. 32). Dette inkluderer å vurdere hvor personlige spørsmål som kan stilles for å unngå at deltakerne blir ledet til å dele mer informasjon enn de ønsker og angre på det senere (Thagaard, 2018, s. 113). Det er også viktig å respektere deltakernes privatliv, og spørsmålene burde formuleres med etisk hensyn, for eksempel "Hva er dine syn på ...?", hvor utøverne selv kan bestemme hvor personlig de ønsker å svare. Og hvis det kommer frem informasjon om utøvernes personlig erfaringer, meninger eller andre sensitive emner, er det viktig å informere deltakerne om at det ikke vil få noen konsekvenser for dem.

4.4.1 Konfidensialitet

Konfidensialitet er et sentralt etisk prinsipp som må ivaretas i all forskning (Thagaard, 2018, s. 24). Dette prinsippet omfatter både aidentifisering og anonymisering av personopplysninger samt sikker lagring og oppbevaring av dataene slik at uvedkommende ikke får tilgang til dem (Thagaard, 2018, s. 24). I min forskning, hvor jeg gjennomfører e-postintervjuer med aktive West Coast Swing dansere, er det nødvendig å ivareta konfidensialiteten på en grundig måte slik at informasjonen ikke kan gjenkjennes av andre (Thagaard, 2018, s. 24). Dette krever at jeg tar hensyn til utøvernes identitet og beskytter den på en tilfredsstillende måte.

På grunn av utøvernes særegne trekk, som inkluderer faktorer som kjønn, alder, konkurransenivå og nasjonalitet, har jeg valgt å skrive disse aspektene ut av transkripsjonene for å beskytte deres identitet og overholde konfidensialitetsprinsippet. I stedet har jeg erstattet disse detaljene med uttrykk som "XARRANGEMENTX" eller "XNASJONALITETX" (Thagaard, 2018, s. 24).

I mine funn vil jeg også bruke hakeparenteser for å markere informasjon som er aidentifisert, for eksempel [profesjonell WCS-danser]. Dette vil bidra til å beskytte utøvernes identitet ytterligere ved å fjerne potensielt gjenkjennelige detaljer fra mine funn. I tillegg vil jeg bruke hakeparenteser for å beskrive konteksten rundt mine funn, for eksempel [her: diskriminering]

(Thagaard, 2018, s. 24). Ved å følge konfidensialitetsprinsippet og ved å benytte metoder som aidentifisering og anonymisering, vil jeg sikre at utøvernes personvern ivaretas og at min forskning er etisk forsvarlig.

Konfidensialitet en viktig faktor for å beskytte deltakernes personvern og sikre at deres personlige informasjon ikke blir delt med uvedkommende (Thagaard, 2018, s. 25-26). I det samtykkeskjemaet har jeg ikke bedt om eller informert om gjenbruk av data, og derfor kan ikke dataene som er generert i forskningsprosessen, gjenbrukes (Thagaard, 2018, s. 25). Som et resultat ble alle de originale e-postene slettet etter de ble aidentifisert, som angitt i Vedlegg 2. Datamaterialet ble lagret på en passord-beskyttet minnepenn, hvor navn og kontaktopplysninger ble erstattet med koder og oppbevart separat fra annen informasjon. Dette ble gjort for å sikre at dataene og personopplysningene ble godt bevart og at uvedkommende ikke fikk tilgang til dem. Og vil bli slettet etter at oppgaven er levert og godkjent.

Deltakerne i denne studien er en del av West Coast Swing-samfunnet som er relativt stort, men som ved hjelp av visse identitetsmarkører fort kan gjøre informantene identifiserbare. Aidentifisering og anonymisering av identitetsmarkører kan påvirke funnene, gyldigheten og påliteligheten til oppgaven. Derfor er det viktig å ta en vurdering på hvilke faktorer som er sentrale og hvilke som kan utelates for å skjule deltakernes identitet. Sett på diskusjonsforumet velger mange å uttale seg fritt om ulike temaer med fullt navn, og vil trolig ikke oppleve det som problematisk å stå for det de sier. Samtidig blir flere av spørsmålene i gruppen stilt via anonyme brukere, og det kan dermed tyde på at dette ikke gjelder for alle. Og dermed vil kravet om konfidensialitet få høyere prioritet i denne oppgaven enn å legge til rette for etterprøvbarehet (Thagaard, 2018, s. 25). For å sikre anonymitet fikk informantene fiktive navn, og blir i studien referert til som Leah, Ava, Stella, Kylie, Peter, Max og Victor.

4.5 Metodisk refleksjon

For å vurdere kvaliteten til en kvalitativ studie, brukes ofte kvalitetskriterier som er basert på reliabilitet, validitet og generaliserbarhet. Begrepene reliabilitet og validitet har en annen betydning i kvalitative studier enn i kvantitative studier, og det er fortsatt diskusjon rundt disse begrepene uten en etablert praksis for anvendelse i kvalitative tilnærminger (Sparkes & Smith, 2014b, s. 179; Thagaard, 2018, s. 19). Tjora (2017, s. 231) argumenterer for at de norske begrepene pålitelighet, gyldighet og generaliserbarhet fungerer godt som kriterier for kvaliteten på kvalitativ forskning.

I kvantitativ forskning er generalisering et vanlig mål som oppnås gjennom statistisk generalisering. Kvalitative forskere har ikke anledning til å trekke generelle konklusjoner fra et relativt begrenset utvalg til en større befolkning (Sparkes & Smith, 2014b, s. 184). Dermed kan begrepet overførbarhet være mer passende å bruke, ettersom dette innebærer at vurderinger om tolkningene basert på en enkelt utforskende studie kan gjelde i andre sammenhenger (Thagaard, 2018, s. 19).

4.5.1 Gyldighet

Gyldighet er et begrep som refererer til omfanget av vår evne til å besvare de spørsmålene vi søker svar på i forskningen vår (Tjora, 2017, s. 232). I denne sammenhengen handler det om hvorvidt jeg som forsker faktisk har utforsket formålet med studien min, som er å undersøke sportifiseringen av West Coast Swing. Jeg gjennomførte semi-strukturerte e-postintervju for å finne ut hvordan deltakerne opplever sportifisering, som jeg videre kunne analysere opp mot Guttmann og livsstilsidretten, for å få et bilde på fenomenet. Forskningsmålet ble formulert på bakgrunn av dett.

I kvalitative intervjuer vil forskeren selv være en påvirkningsfaktor på dataene som genereres. Refleksjoner og tolkninger underveis i intervjuet kan påvirke gyldigheten i studien. Det ble derfor ble det tydeliggjort at informantene kunne stille spørsmål om noe var uklart og de ble stilt oppfølgingsspørsmål for å sjekke om jeg hadde forstått intervjuobjektets fortellinger riktig, ved å stille oppfølgingsspørsmål (Drageset & Ellingsen, 2010, s. 334).

Det er viktig at man som forsker er teoretisk transparent. Som nevnt tidligere, har jeg valgt å gjengi utøvernes utsagn som direkte sitater, for deretter å fortolke disse slik at det blir et klart skille mellom mine fortolkninger og deres utsagn. Dette bidrar til å øke gyldigheten og påliteligheten av studien, ved å sikre at mine egne tolkninger og fortolkninger ikke forvrenger eller påvirker dataene på en uheldig måte.

4.5.2 Pålitelighet

Pålitelighet i forskning refererer til at forskerens tolkninger alltid påvirker teksten som produseres, og derfor kan det ikke oppnås fullstendig nøytralitet (Tjora, 2017, s. 235). Refleksjon rundt om funnene ville vært de samme hvis en annen forsker hadde gjort det samme arbeidet, kan bidra til å belyse påliteligheten. For å sikre dette, har det blitt beskrevet hvordan funnene er generert, dataene tolkes og hvilke valg som er tatt, i metodekapittelet. I kvalitative metoder er imidlertid ikke replikerbarhet et relevant kriterium (Thagaard, 2018, s. 187). En

detaljert og transparent beskrivelse av forskningsprosessen kan likevel illustrere en sti som kan gi leseren mulighet til å vurdere påliteligheten i studien.

Innenfor den sosialkonstruktivistiske tilnærmingen kan det være utfordrende å skille mellom primærdata og egne tolkninger, siden kunnskapen konstrueres i samspill mellom forskeren og intervjudeltakeren, her må min påvirkning som insider tas i betraktning. Det er også viktig å finne en balanse mellom fokus på studiens pålitelighet og å forfølge intervjudeltakernes fortellinger. Konstant bevissthet om kriteriet kan forstyrre kreativiteten og svekke påliteligheten (Dragset & Ellingsen, 2010, s. 335).

4.5.3 Overførbarhet

Overførbarhet er et begrep som beskriver om funnene fra en studie kan generaliseres og være relevante og anvendbare i andre situasjoner og kontekster (Dragset & Ellingsen, 2010, s. 335). En forutsetning for overførbarhet er at funnene har høy gyldighet og pålitelighet, som kan gi tillit til forskningen (Thagaard, 2018, s. 193). I kvalitative studier er tolkningen av funnene viktig for å kunne legge grunnlaget for overførbarhet, og det er forståelsen som forskeren har kommet frem til som kan være relevant i andre sammenhenger (Thagaard, 2018, s. 194).

Refleksjon rundt overførbarhet involverte en vurdering av utvalget som studien baserte seg på (Thagaard, 2018, s. 195). I denne studien bestod utvalget av sju informanter som alle konkurrerte i WCS, men var i ulike aldre, hadde ulikt konkurransenivå, sosiale nettverk og kom fra forskjellige geografiske områder. De danset også ulike roller og var representert av begge kjønn. På grunn av disse ulikhetene i utvalget gir ikke funnene generaliserbare svar. Overførbarheten og troverdigheten kunne blitt styrket dersom hele utvalget hadde danset samme rolle og konkurrert på samme nivå, samt hatt tilsvarende kompetanse og nettverk, samt dersom utvalget hadde bestått av flere informanter.

Likevel kunne denne studien produsere nyttig kunnskap som kan benyttes i videre forskning og vise mangfoldet i holdninger blant de aktivt deltagende i West Coast Swing-samfunnet. Overførbarheten i denne studien er dermed diskuterbar, med både fordeler og ulemper i utvalget. Det var fortsatt av stor interesse å utforske korrelasjonene i dansernes svar når det gjaldt deres opplevelser, erfaringer, meninger og holdninger knyttet til West Coast Swing som både en organisasjon og sportifiseringsprosessen den står ovenfor, på tvers av de ulike individuelle forskjellene. Selv om generalisering av funnene må vurderes med forsiktighet på grunn av utvalgets heterogenitet kan denne oppgaven gi et innblikk i hvilke holdninger og utfordringer en estetisk idrett møter i prosessen med å bli sportifisert.

5 Analyse og drøfting

I dette kapitlet vil jeg presentere og diskutere funnene fra studien. Målet med prosjektet var å undersøke prosessen der WCS gradvis blir en organisert idrett med fokus på konkurranse, regler og rangering, og se på hvordan de involverte forholder seg til dette. Utviklingen vil bli tolket i lys av Guttmanns sju kjennetegn på moderne idrett, med et blikk på hvordan WCS har likhetstrekk med livsstilsidretten, som i mange tilfeller bare delvis preges av Guttmanns kjennetegn. Ut fra problemstillingen:

Hvordan kan utviklingen i WCS forstås i lys av Guttmanns analyse av moderne idrett? Hvilke elementer i dansen samsvarer med moderne, rasjonell idrett, og hvilke elementer peker i andre retninger?

Basert på Braun og Clarkes (2021) tematiske analyse har jeg identifisert fire temaer og kodet disse: *Jack&Jill*, *Kryssende roller*, *Mangfold og inkludering* og *Et samfunn i stadig endring*. Hvert tema vil bli presentert med koder, sitater og vil bli diskutert separat før det følger en oppsummerende diskusjon i den siste delen av kapitlet. Temaene vil bli drøftet med utgangspunkt i den gjennomgåtte teorien.

5.1 *Jack&Jill*

Kodene som bygger opp temaet, er avledet fra koder som er knyttet til konkurranseformatet J&J, inkludert vurderingskriterier, ferdighetsnivå, musikk og antrekk.

5.1.1 *Funn*

Når det gjelder konkurranser, ble ulike aspekter innen WCS diskutert. Deltakerne ga uttrykk for både positive og negative synspunkter på gjeldende konkurranseformater, det vil si Jack & Jill og vurderingskriteriene for denne divisjonen. Alle informantene var enige om at systemet ikke er uten feil, men mest sannsynlig er dette tilfellet uansett hvilket system det er snakk om:

It is what it is... I'm sure there's other systems, but they come with flaws too. – Max

I tillegg kommer det frem en felles forståelse om at 100% rettferdighet ikke er oppnåelig, på bakgrunn av ulike syn på teknikken og hvordan den skal vektlegges. Leah forteller det slik:

(...) Jack & Jill format competitions are inherently never perfectly fair. That being said, for a subjective art form where every single competitor has been taught differently by different coaches all with different value systems, we are probably about as close as we're going to get in terms of fairness. – Leah

Deltakerne opplever stor variasjon i plasseringene, med alt fra siste til første i de samme konkurransene. De setter pris på ulike perspektiver og aksepterer idrettens subjektive natur.

Yes, I've gotten everything from last to first in the same competitions. I do appreciate that people are looking for different things and have different views of what should be prioritized. – Kylie

Yes, from what I've seen, it's extremely common to have a lot of variation in placements between judges. - Stella

Every single time. It's super rare that judges agree on placements. - Peter

Yes, again very subjective sport. - Max

(...) I've seen a lot of variation in placements before. That goes back to each judge having their own value system for what they want to see in dancers, and doesn't automatically mean there is a bias being shown. However I've also seen placements where it's clear that all but one judge are on the same page. – Leah

Som presentert er dette fenomenet mer vanlig enn uvanlig. Samtidig mener Victor at det er viktig å ha noen objektive kriterier og riktig vektlegging mellom kriteriene for å sikre rettferdighet, i tråd med flere av Guttmann sine dimensjoner:

Yes. Which is globally ok for me, I don't care that subjectivity is in the line, but we also should have some objective criteria and a proper weighting between criteria. – Victor

Det er grunn til å diskutere hvor disse ulikhetene stammer fra. Senere vil det bli presentert datamateriale som indikerer at dette kan skyldes forskjellige dimensjoner av ulikhet. Både Leah og Peter hevder på sin side at dette hovedsakelig er knyttet til estetiske og tekniske preferanser:

I do see patterns in which judges give me Yes's in a prelim/semi format and who gives me No's. For the most part for myself I truly don't think those patterns are anything deeper than having different aesthetic preferences. – Leah

The current Jack & Jill competition format seems to work well in most cases. Many people who don't succeed in competitions complain about it, but these complaints are mostly specific (biased/unprofessional judges, etc.). I think this system supports the West Coast Swing "industry" very well by providing motivation to most dancers to take many private lessons from "Pros." Moreover, it keeps the community engaged and creates a system of social classes, which is, unfortunately, crucial for human society and any kind of community. - Peter

Som Peter påpeker, skaper dette et ønske og et marked for privattimer og motivasjon til å bli bedre. Der deltakerne av miljøet vil tilegne seg kapital for å klatre i hierarkiet, og bli best i takt med jakten på rekorder. Dette stiller spørsmål ved hvor kvantifisert det estetiske uttrykket til WCS er, og det viser seg at vurderingskriteriene oppleves som veldig udefinerte, sett bort fra at de fleste nevner "The three T's", *timing, teamwork* (også referert til som *partnership*), og *technique*:

Timing, technique and teamwork is a phrase I've heard repeated for years regarding judging criteria and I believe it's fundamentally flawed. Every judge has different values they are looking for when judging, and every judge has personal preferences. The three T's are not unimportant, but when you have judges who also coach who, and some of them coach conflicting techniques, that's a problem. – Leah

I have heard about the 3T (technic, timing teamwork), plus musicality, showmanship, creativity... But in the end, I also know that there isn't a clear judging criteria share among all judges and, in the end, a lot of subjectivity exist in the process. I'm fine with it though. – Victor

I think most categories people come up with are borderline useless as criteria. Technique, timing, partnership, and musicality are huge buckets with lots and lots of component skills. For instance, even if a judge prioritizes "musicality", that can include anything from "hitting the phrase change" to "doing a body roll that matches that one hit in the song". I think it's good that judges are looking at all kinds of different things because I think everything has some value and importance. I don't want our dance to become about having perfect technique, at the expense of musical creativity; but I also don't want it to become so focused on partnership that we lose personal creativity; and I don't want musicality to become the focus at the expense of technical movement skills. – Stella

Men slik Leah og Stella påpeker, er selv disse kriteriene uklare og subjektive. Ava hevder også at de bare blir presentert teoretisk, uten nødvendig oppfølging i praksis, selv ikke av de profesjonelle:

NO! There are no criteria! We hear about them theoretically and I can say that we pay attention to timing, technique, teamwork – but even when looking at pro couples performances – there are so many of them who have horrible timing and teamwork and sometimes even technique! – Ava

Det kan argumenteres for ulike årsaker til denne situasjonen. Mange av de som i dag er profesjonelle dansere, har vært en del av dansefellesskapet i mange år. Det er sannsynlig at de har hatt muligheten til å samle poeng og bygge opp sitt rykte helt fra begynnelsen av sin dansekarriere. De har dermed fått et etablert navn som profesjonell, instruktør og dommer. Dette kan ha ført dem til den posisjonen de er i i dag, selv om det ikke nødvendigvis reflekterer kvaliteten på deres danseferdigheter. På den andre siden kan det trekkes tilbake til det subjektive synet, og det manglende standardiserte kvantifiserte uttrykket, hvor de har forskjellige preferanser. Det er dermed vanskelig å vite hva dommerne prioriterer:

To be honest, I really don't feel clear about it anymore. I feel clear about generic criteria such as timing, teamwork, and technique, but it's really hard to understand what each judge looks at and prioritizes. I get the feeling that most judges look for big things that look cool ("flash and trash") or smooth, controlled movement and confidence. Then, after their subconscious picks up these signs, they make a decision, and later on, they try to explain it (if they need to) by criteria they never truly used. – Peter

Mange tar opp tidsperspektivet, spesielt i innledende runder (*prelims*), hvor det gir dommerne minimal tid til å vurdere utøverne grundig. Dette kan føre til bekymringer angående dommernes grunnlag for å sammenligne utøvernes prestasjoner med hverandre.

No, judging criteria is different for every judge and almost completely opaque (I usually don't even notice who's judging me). (...) It's all very messy and a lot of it is arbitrary (which 4 seconds did they see you? What specific skill were they looking for at that moment?). (...) But I also don't think unclear judging criteria is the end of the world. I just compete for fun, and I don't have a deadline. – Stella

It's also a flawed system, each judge only has 5-6 seconds to watch you per song in a prelim environment. – Max

I like the format itself, but I feel like the problem is timing – I believe it's not possible to judge someone properly during 8 seconds. – Ava

Videre kan det resultere i økt vektlegging av det egoistiske aspektet, der utøverne forsøker å fremstå så dyktige som mulig i de få sekundene dommerne har til å observere dem.

I can tell you from both sides that I've had partners in competitions who's focus is on making their own dance look good, at the expense of the partnership (teamwork). After years of seeing little success competing, I decided to try dropping the teamwork from my competition dancing for a little bit, and focus on making my own dancing look good, and I was rewarded for it. It did not feel good, and I've since put that teamwork back into my focus as I'd rather keep the core of my dance based on connecting with my partner. I would love to see partnership be a bigger part of what is rewarded. – Leah

Dette er i kontrast til den generelle oppfatningen om at partnerskapet utgjør en vesentlig del av West Coast Swing, slik flere informanter uttrykker ønske om at dommerne bør verdsette mer:

*(...) I'd love to see judges giving more weight to teamwork in the prelims too because I get the feeling that in the prelims, most dancers dance against each other instead of with one another. And that's on the judges, who prefer "technique" and "cool stuff".
(...) – Peter*

I'd like the partnership component to be weighted more. – Max

I would tend to favor partnership because it is a couple dance. I sometime feel that being flashy is favored even if it creates trouble for your partner. I don't like it ☺ - Victor

Stella derimot opplever at konkurranseformatet bidrar til at aspektene fra sosialdansen, som kompensasjon og improvisasjon – verdifulle elementer som er høyt verdsatt i samfunnet – også inkorporeres i konkurransens karaktertrekk:

I also really love that J&Js are a random partner and all improvised. It means that social dance skills like compensation and improvisation are really highly prioritized in the community, plus it means you meet a lot of people through competition. This is very, very different from my experience with ballroom competition. - Stella

Med andre ord har WCS ingen klar læreplan (syllabus), men som påpekt av Kylie, kan mer definerte definisjoner og vurderingskriterier før til mer ekskludering heller enn inkludering:

It's definitely not as clear as a syllabus but I prefer there to be more opinions, as frustrating as it can be, because I think something like a syllabus as in other dance styles can push towards one singular style and also a body type and general 'look' that fits that style. I feel like that would end up excluding people instead of making it more accessible. – Kylie

Mangfold vil bli grundig utforsket og analysert under temaet *Mangfold og inkludering*. Videre i dette kapittelet vil det bli vurdert om dansernes konkurransenivå generelt samsvarer med deres ferdigheter, ettersom det virker å være betydelige variasjoner i plasseringer og vurderingskriterier. Kylie opplever det slik:

I don't think it's a perfect system but I do think in general it provides a pretty good idea of where someone's skillset as a competitor lies. (...). – Kylie

Stella beskriver det som en bråkete og rotete korrelasjon:

While I do think competitions correlate with WCS skills, it's a noisy, messy correlation. – Stella

Hvor Stellas erfaring er at dansernes selvtillit på dansegulvet, samt sosialdanseferdigheter ofte henger sammen med og forbedrer seg i takt med deres konkurransenivå. Dette er ikke uten avvik, men virker å sortere danserne på en relativt god måte selv om det baseres på det visuelle:

(...) I have found that social dance skills and how comfortable someone is to dance with generally improves with J&J level (even if it's not a perfect correlation), but of course it is still judged visually so visuals will always be a large component of competition success. I think the points system works pretty well at sorting people. – Stella

Dette gjelder også deltakere som kommer inn fra andre dansestiler, de har en tendens til å avansere raskt, og det er sjeldent å se at noen virkelig ikke hører hjemme i en divisjon:

People tend to move up very quickly even if they come in with a ton of experience or other partner dance training. And while it's possible for people to grind away and eventually make enough finals to move up even if their skills aren't really there, they tend to get stuck just one level up from where they maybe "should" be (and from what I've seen, this is pretty rare anyway, less than 5-10% of competitors). - Stella

I motsetning til dette mener Victor at dansernes ferdigheter ikke kan defineres etter konkurransenivå, men heller hvor populær du er på sosial dansegulvet:

(...) people often define their dance or skill by their competition level. For me it's a mistake, the true value is how popular you are on social dancefloor. – Victor

Informantene er delt når det gjelder korrelasjonen. Vanligvis bestemmer J&J-nivået ditt hvilke kurs du kan delta på, og derfor tilbys det ofte auditions der dansere kan bli vurdert og eventuelt plassert på et høyere nivå. Hvis man fortsatt ikke er fornøyd, kan man klage (*crying office*). Ifølge Ava er dette sentralt, siden hun uttrykker at konkurransenivået er ubetydelig:

As long as there are auditions and crying office organize – I don't mind – although I know that competition level means nothing. - Ava

Max og Victor er enig i behovet for muligheten til å søke om omplassering dersom man føler at man hører hjemme på et høyere nivå:

Again it has it flaws, but there's always a petitioning system if individuals feel they are inaccurately leveled. – Max

A necessary evil! Since I'm part of the organizing team for a (social) event, I know that having evaluation and crying offices is tedious, so using competition as a (first) selection is necessary. However, it should not be the only way to determine the workshop level. One could think of a graduation system, outside of competition, to allow participation to given levels. – Victor

Kylie, Peter og Leah påpeker at dette fenomenet kan tilskrives dansere som ikke er aktive konkurrenter og deltakere med omfattende danseerfaring fra andre dansestiler:

I think it's fair since the people in those divisions have worked towards their levels and earned a spot and should be able to practice with similar dancers. The only thing is that I prefer that there is also the ability to audition for people who maybe just haven't had the time to compete to be able to have a chance to learn within higher level groups. – Kylie

I think that's mostly fair. In most cases I see, I find it makes sense. However, it is important to hold auditions. I'm very disappointed with events that don't hold auditions. I find it disrespectful from the organizer's side because competition levels aren't always accurate, and a dancer's level might change - especially if they haven't been competing for a long time or have significant dance background but just started dancing West Coast Swing. – Peter

I have conflicting thoughts on workshop access being determined by competition level. Two events I've recently been to implemented leveled workshops relying on the honor system. At both events, the Event Directors recognized that not everyone competes often, or well, but might be more than capable of taking on more challenging concepts and techniques offered in a higher level workshop. I appreciated that they recognized that, where maybe five years ago I saw many events have strictly enforced leveled workshops that shut out incredible dancers from learning at a higher level simply because they are more of a social than a competitive dancer. On the other hand, now able to go to higher leveled workshops myself, it was frustrating to see dancers participating who could not keep up with the workshop content and ultimately would have been better served in a differently leveled workshop. – Leah

Samtidig fungerer konkurransenivået som et nyttig utgangspunkt for å sikre at alle deltakerne får mest mulig ut av timen. Det kan imidlertid være frustrerende når nivået til noen deltakere på kurset er betydelig lavere enn resten:

When I only qualified for novice workshops, I thought it was frustrating, but I now realize that I was missing a lot of basic skills that would have been really frustrating for higher level partners. I think it's nice to have auditions because there are some people who may truly be higher skill level than their competition level; but I think J&J level works 90-95% of the time. – Stella

I likhet med alle de visuelle variablene, spiller også musikken en stor rolle. Deltakerne uttrykte ønsket om musikalsk mangfoldighet og rettferdig musikkvalg for deltakerne, spesielt i spotlight-situasjoner. Å ha klare retningslinjer for musikkvalg ble ansett som avgjørende for å sikre rettferdige konkurransevilkår. Her diskuterer informanten blant annet den uskrevne reglen med en sakte sang, en blues og en rask sang.

Under the format of using three songs in a prelim, one fast, one slow and one blues is decently fair.- Leah

Dette mener Leah er en rettferdig tilnærming. På den andre siden mener Peter at det skal være rom for å gå bort fra dette, og spille musikk som er tilpasset nivået:

I believe we don't have to play one slow song, one fast song, and one blues song in every competition at every level. I find it good that some events decided lately to not play blues for levels lower than Advanced. It is an interesting experiment we can conduct. – Peter

De fleste informantene er enige om å tilpasse musikken i tråd med ferdighetsnivået, og sikre en jevn BPM (beats per minute) og energinivå i sangen. I tillegg til at musikken skal tilhøre samme sjanger og helst være så likt populære som mulig:

Play music that's adjusted for the level of competition. – Max

What I think must be maintained to keep the competitions fair is that all competitors at a certain level (prelim/semis heats or couples dancing spotlight/jam finals) get songs with similar BPM rates. Moreover, I find it unfair that many times different couples or heats get songs that are much more/less popular and well-known. This gives a gigantic advantage to couples who get songs they (and the crowd) know well. Lastly, if the DJ can ensure the songs have similar energy levels and "mood," that would be better. – Peter

It's tough to make a truly fair competition setlist; maybe one person doesn't know the song, which a DJ can't know or help. I do think a finals format should have a setlist where every song has the same baseline beat for the same dance style. That is, it is unfair for a competitor if they get the one zouk or samba timed song when their competitors have a straight or swung song. – Leah

I think most of the deejays do a great job in trying to create fair divisions. I think the main thing is having the energy of song to song being similar as possible and trying to stay within a theme or genre. – Kylie

Victor legger til at hoveddommeren og arrangøren burde etablere klare kriterier for musikken i forkant av konkurransene:

I like diversity in the competition music, but fairness among competitors is an essential aspect for me (and I'm sensible to it since I'm a DJ). Especially in spotlight situation I often have the feeling that musics are not faire between competitors, some being way more famous and easy than others. Clear criteria should be established by the head judge and event director before the competition. – Victor

Stella er ikke nødvendigvis uenig i dette, men hun deler heller ikke bekymringen for rettferdigheten når det kommer til konkurransemusikken. Hun mener at det er for mange variabler å ta hensyn til for å kunne sammenligne på en rettferdig måte, og at uansett vil disse forskjellene jevne seg ut over tid.

I'm not super worried about fairness in comp music. I think the point of our competitions is to take whatever you get and make it as good as you possibly can. I also think it's nearly impossible to increase fairness. (...) There are just too many variables to try to match, and I think it's better to just accept that nothing's fair, and if there's enough randomness, and with enough time, it'll all even out. – Stella

Standardiseringen av musikk viser seg å være utfordrende. Et annen aspekt ved rasjonaliseringen av moderne idrett er standardiseringen av utstyr. I WCS kreves minimalt utstyr og begrenses i hovedsak til antrekket man har på seg. I denne uforutsigbare aktiviteten er klær og sko blant de få variablene danserne faktisk kan kontrollere.

T-shirt and jeans, it's a social bar dance, I believe it shouldn't be too formal. – Max

Usually I wear jeans and a shirt or t-shirt, mostly casual. – Victor

My preferences regarding outfits for competitions have changed many times in my West Coast Swing "career." Currently, I wear black pants, a black T-shirt, and an open colorful button-up shirt on top of it. - Peter

Yes, for me it should be eye-catching, something I feel extra while wearing it – I like wearing sandals, cigarettes pants and t-shirt with cut outs. – Ava

I usually like black stretchy pants, tatiانا gladiators, and an interesting top. My general look and brand is classy/put together. – Kylie

Selv om de fleste danserne velger en avslappet til elegant klesstil, spiller dette en rolle i det visuelle inntrykket og estetikken dommerne vurderer. Dette kan potensielt påvirke bedømmingen dersom dommerne har sterke preferanser, da ulike klesplagg og sko kan framheve bevegelsene på en mer eller mindre flatterende måte. Dette er noe Stella har tenkt nøye gjennom:

It's changed over time, but I now have a specific outfit I wear almost every time: black slacks and a bright yellow tunic-length shirt. I like that the slacks are wide enough at the bottom that they're swishy for blues footwork (I want more slacks like these, but I

haven't gotten to it yet). I sewed my yellow shirt specifically for WCS competitions, using brightly colored fabric that also has a lot of swish to emphasize the flow of my movements. I used to wear black leggings with flowy tunics (also aiming for brighter colors), but I think the looser fit pants look better for WCS. I also make sure whatever I'm wearing isn't something that will show a lot of obvious sweat (I always wear a shirt under the yellow shirt to prevent that. - Stella

5.1.2 Diskusjon

WCS er en dans som preges av ustandardiserte variabler og subjektive vurderingskriterier, noe som utfordrer tradisjonelle forståelser av moderne idrett. Her vil Guttmanns sju kjennetegn på moderne idrett brukes som et rammeverk for å analysere sportifiseringen av WCS. Organisasjonen mangler en fastsatt syllabus og standardiserte kriterier, noe som utfordrer kvantifiseringsprinsippet i mye moderne idrett. Danserne vurderes ut fra udefinerte aspekter som timing, teamwork og teknikk, og konkurransene er preget av subjektive vurderinger snarere enn kvantifiserbare standarder. Dette bryter med det moderne idrettens behov for målbare prestasjoner og objektive kriterier.

West Coast Swing gir rom for deltakelse på ulike ferdighetsnivåer, men det eksisterende konkurranseformatet, Jack & Jill-systemet, møter utfordringer knyttet til likhet og rettferdighet. Dansernes opplevelse av urettferdighet i plasseringene og de subjektive vurderingskriteriene utfordrer idéen om likhet og meritokrati. Dansestilen viser spesialisering gjennom fokus på ulike dansetekniske aspekter som timing, teamwork og teknikk. Rasjonaliseringen av dansen er begrenset til musikkvalg og antrekk, mens resten av aktiviteten preges av improvisasjon og kreativitet. Mangelen på standardisering og formell rasjonalisering skiller WCS fra tradisjonelle idretter.

WCS mangler en omfattende byråkratisk struktur sammenlignet med tradisjonelle idretter. Det er få faste regler og instanser som regulerer dansen. Jakten på rekorder er ikke et fremtredende trekk i WCS i form av å slå rekorder, men heller som et ønske om status og kapital i hierarkiet. Det kan argumenteres for at WCS har likhetstrekk med livsstilsidretter som fokuserer på personlig utvikling, kreativitet og sosial samhörighet. Begge disse formene for aktiviteter motsetter seg fullstendig standardisering og kvantifisering, og vektlegger i stedet individuell uttrykksform og personlig tilfredshet.

I lys av Guttmanns kjennetegn utfordrer WCS den tradisjonelle forståelsen av moderne idrett. Dansens uformelle natur, mangelen på standardiserte kriterier og vektleggingen av kreativitet

og improvisasjon understreker behovet for å revurdere vårt syn på sportifisering og moderne idrett. WCS illustrerer at idrett ikke alltid kan reduseres til kvantifiserbare standarder og objektive kriterier, men også kan være et uttrykk for kunstnerisk utfoldelse, personlig vekst og sosial samhörighet. Denne diskusjonen åpner døren for en bredere forståelse av idrett, som inkluderer mangfoldet av aktiviteter som folk engasjerer seg i for glede, lidenskap og sosial fellesskap. Samtidig utfordrer det tradisjonelle strukturer og åpner veien for et mer inkluderende syn på moderne idrett og dans.

5.2 Kryssende roller

Dette temaet utforsker koder knyttet til deltakelse i forskjellige roller innenfor samfunnet. Fenomenet er utbredt og gir opphav til rollekonflikter som, i sin tur, skaper diskusjoner rundt kvalifiserte dommere og transparens.

5.2.1 Funn

I strid med kjennetegnet om spesialisering er det mer vanlig enn ikke å fylle flere roller innenfor West Coast Swing-samfunnet. Dette viser seg blant informantene, som i tillegg til å være konkurrerende også fyller roller som DJer, instruktører, dommere og arrangører med mer:

I have been and currently still am: competitor, judge, deejay, local instructor, event instructor, event director, video producer for the community. – Kylie

Den flytende og overlappende naturen av rollene kan resultere i rollekonflikter, der situasjonen der noen er både instruktør og dommer under en begivenhet, kan påvirke måten andre samhandler med de på:

When I started WCS, I was stressed during a few years when I danced with my teacher. I feared she was evaluating or noticing what was wrong with my dance. Kind of same for judging : if I get to judge novice regularly, then I fear that a novice dancer will try to impress me or be stressed instead of just having a good time. – Victor

Rollekonflikter kan også oppstå når dommerne har personlige forhold til danserne, for eksempel som kjærester eller foreldre. Eventuell skjevhet av denne typen skal, som tidligere nevnt, tas opp med hoveddommeren. Det er hoveddommerens ansvar å fordele dommerne til de ulike divisjonene i konkurransen. Dette kan være utfordrende å implementere i praksis:

What I find most problematic are biased and unprofessional judges. This has become worse now with the growing numbers of events, competitions, and competition entries. (...) biased judges (helping their students or preferring dancers from their own communities) are another phenomenon that has now spread far and wide (...). – Peter

Judge with obvious conflict of interest (being in a relation with a competitor) can remove themselves from the panel. However, I am still a bit surprise sometimes when I see people from the pro line up competing in strictly or jnj. I guess they can be favored.

– Victor

For øyeblikket har WSDC ingen spesifikke kriterier for hvem som er kvalifiserte til å inneha ulike roller. Dette blir særlig interessant når det gjelder utvelgelsen av dommere. Det er arrangørens ansvar, i samarbeid med hoveddommeren, å bestemme dette. Som nevnt er det vanlig praksis å tilby gratis eller rabatterte deltakerpass til All Stars-dansere som melder seg som dommere. Det er også vanlig å se dansere fra både Intermediate og Advanced-nivå dømme, men da oftest i lavere divisjoner enn de selv deltar i.

First of all I believe, that it shouldn't be: free pass for 6 to All-Stars that will register and agree to do so. It should be a person who understand how this dance is working and got at least to Advanced, so experienced this on their own. I also believe that results should be checked – if somebody have very different judging results for few events or you can clearly see that they are always preffering their own students/people from the same country/friends (even if they are not doing good job) – then sorry, but we don't want you to judge again. – Ava

More unqualified judges now get the chance to judge, and I think there should be some requirements before someone gets this opportunity and the power that comes with it. It's true that since judges don't get paid, it's hard to require anything, but this is another thing that needs to be changed - especially since I believe EDs make more money than they are willing to admit. – Peter

De fleste informantene er enige om at sertifisering av dommere ville vært ønskelig. Dette ble også nevnt tidligere i WCS-regelverket som et ønske og et område WSDC ønsker å fokusere på. De har som mål å sertifisere hoveddommerne først, selv om dette, som forventet i en organisasjon, kan ta tid. Arrangørene har imidlertid frihet til å bestemme dommerpanelet, og potensielt ta i bruk dommere uten tidligere erfaring. Informantene er enige i at det ikke er tilstrekkelig å være dyktig danser for å være en god dommer; det krever dedikert trening:

To be trained for it. Being a good dancer is not enough. Some certification should be mandatory. – Victor

A teacher that has undergone WSDC training. – Max

- 1. A judge must successfully finish some kind of judges training.*
- 2. A judge must mock judge at least three different events and at least once the specific division they intend to judge. – Peter*

I tillegg til å ha gjennomgått trening, mener Kylie at dommerne i det minste bør kvalifisere seg som Advanced-dansere:

I think you should at least be an advanced level competitor and I think training under a head judge for an event. – Kylie

Max og Victor mener imidlertid at korrelasjonen mellom konkurransenivå og dommerkvalifikasjoner ikke nødvendigvis behøver å være sammenkoblet. De ser ingen problemer med å bli vurdert av dommere som konkurrerer på et lavere nivå, så lenge dommerne er kompetente og godt trent. Et eksempel på dette fenomenet finner vi i skihopp, hvor stildommerne ikke nødvendigvis er tidligere skihoppere, men har gjennomgått en prosess der de har kvalifisert seg formelt, og de anses å besitte den nødvendige kompetansen til å utøve kvalifisert skjønn innenfor rammen av skihoppvurderinger.

I'm fine. As long as you've got a critical eye and understand WCS that's fine. A judge does not have to be a high level champion. – Max

I have no issue with it, provided that I consider that this person has been properly trained as a judge. I do separate the level of dancing and the level of judging. – Victor

Not everyone is a competitor, but that does not mean they don't know what they're doing or don't know good dancing when they see it. I don't think a judge has to be a high level dancer to be a fair, impartial, and knowledgeable judge. I do think there should be checks involved to keep judges impartial (...). I don't see any problem with a novice (or even someone with no points whatsoever) judging a division IF they have shown they know the dance, know our dance culture, and are impartial. – Leah

Dette trekkes tilbake til at dansere ofte antas å være kvalifiserte dommere ut fra sitt konkurransenivå, men dette behøver ikke nødvendigvis være tilfelle. Det er verdifullt å ha en variert dommerstab som vurderer ulike aspekter i tråd med West Coast Swing sitt særpreg og unike egenskaper, men disse må alle ha kjennskap til å dømme og stå for sine vurderinger. Om

ikke kan det argumenteres for at det ikke hadde været behov for mer enn én dommer i en *spotlight* situasjon, siden den har tid til å se og vurdere alle.

I'm not sure. I think it's a problem that people are just assumed to be qualified to judge if they're a high competition level (though I also understand that in a lot of communities, you might not have enough qualified judges to fill out the staff). But I also don't love the idea of formal qualifications or certifications because I think the variability in judges actually has some benefit. I do think judges should have some sort of training, and I wish there were multiple judges formally offering training. My plan to pursue judging was to find a few judges to take private judging lessons with and to train with and shadow at events. At the moment, it seems that that's the best way to go about learning to judge. – Stella

It'd probably feel unnatural at first, that's for sure [her: å bli dømt av noen med laver konkurransenivå]. However, I'm not against it as a blanket statement. If someone has extensive judging experience but hasn't reached a certain level competitively, I wouldn't mind being judged by them. As long as they can justify their scores later on, I think they should be allowed to judge higher levels. Not everything we can see, understand, and identify we can actually implement in our bodies - especially as we get older. – Peter

It depends – if they have a dance background and now what to look for, then I don't mind [her: å bli dømt av noen med laver konkurransenivå]. – Ava

Stella antar at resultatene i en *spotlight* ville være relativt like uavhengig av dommeren. Imidlertid mener hun at i innledningsrundene (*prelims*) spiller tiden og evnen til å dømme raskt en viktig rolle. Stella argumenterer for at en Novice-danser med erfaring og trening kunne være en bedre dommer enn en All Star som aldri har dømt tidligere:

I don't mind. My suspicion is that if you took 11 of the most well-respected, experienced judges, 11 random Advanced dancers, and 11 random Novice dancers and asked each of those groups to judge a few spotlight competitions, the scores would not look super different between the different judging groups. I think the difficult thing for judges to train is how to efficiently judge heats. And I think a novice dancer who has trained that skill of judging heats will probably be a better prelim judge than an All Star dancer who has never trained that skill. - Stella

Max mener at dommerne bør være trygge i den rollen de har påtatt seg, og kunne stå for vurderingene. Med andre bør man ikke ta på seg en rolle man ikke er komfortabel med, eller kan forsvare.

(...)If you don't want to have your scoring criticized you shouldn't be judging. – Max

Et system som adresserer dette er "open scoring", der vurderingene i innledningsrundene (prelims) og plasseringene i finalen blir offentliggjort med dommernes navn. Informantene anser dette som avgjørende, både for å unngå og identifisere eventuelle skjevheter (bias):

If this means being able to see all of the scores, then I am very for transparency. People should be able to see who is judging them and be able to see where they fall within the pack that weekend. – Kylie

On open scoring - most events I have been to have open scores posted at the end of the weekend. I do find it frustrating that online, scores are often made anonymous even when the event posts paper scores with judges' marks shown clearly. As a competitor, I like knowing which judge consistently scores me one way or another. It is also easier to see then, if there is a bias with a judge. However I also understand that a judge may prefer their scores be anonymous so that they are not asked by competitors for advice/feedback. – Leah

ALWAYS! We should know what judges gave what placement etc..- Ava

I think open scoring is a must. Without it, judges have no accountability whatsoever, and bias will be even more significant in all competitions. If judges know their scores are posted, they need to be able to justify them. That keeps them somewhat accountable for how they judge. – Peter

The other benefit is a community one, which is to increase transparency. I think there are a lot of benefits to how WCS judging is so unstructured, but it makes scores extremely noisy and hard to interpret. Being able to see judges scores and therefore hold them somewhat accountable for their scores (by having the ability to ask what the basis of them is) has value. – Stella

For me that's needed, because of accountability. Judgment should not be seen so important that it needs to be anonymous. Have an opinion and be ready to defend it! – Victor

En annen kompleks situasjon som oppstår, er når danserne selv blir bedt om å bedømme sin egen divisjon, altså sine egne konkurrenter. Dette skjer vanligvis bare i Champion- eller høyere divisjoner når det ikke er tilgjengelig nok "kvalifiserte" dommere til å dømme. Dette fenomenet er interessant, spesielt siden det ikke eksisterer klare regler knytt til hvem som er "kvalifiserte". Max uttrykker det slik:

I'd rather see a panel of older pros/ teachers judging. - Max

Stella har vurdert å start med dømming, men vil selv sørge for at hun er kvalifisert før hun tar på seg denne jobben. Som samsvarer med den moderne idretten, der spesifikke kompetansestandarder og formell utdanning er en nødvendighet for å inneha trenerstillinger innenfor det meste av toppidretten.

(...) But I think I may want to develop another community role. I've been thinking of pursuing judging because I like geeking out about the technical aspects of the dance, and that seems like a fun way to apply that interest. I haven't started seriously pursuing any sort of judging training yet though. For now, I'm enjoying the process of acquiring more social dance skills, and I think in a year or two I'll back off training dance a bit to have more time to look more into learning judging. – Stella

5.2.2 Diskusjon

I lys av Guttmanns sju kjennetegn på moderne idrett, kan WCS analyseres som en idrett som krysser ulike roller og funksjoner innenfor samfunnet. Det er et vanlig fenomen å inneha flere roller som dommere, dansere, instruktører og arrangører, og dette skaper en kompleks dynamikk innenfor konkurransene. Denne flerdimensjonale tilnærmingen er i kontrast til den tradisjonelle spesialiseringen innenfor moderne idretter, der deltakerne ofte har klart definerte roller og funksjoner.

I forhold til likhet og meritokrati viser funnene at det er bekymringer knyttet til rettferdighet og objektivitet i dommerpanelet. WCS-samfunnet er i en kontinuerlig debatt om kvalifikasjonskrav for dommere. Mens noen hevder at erfaring som danser er tilstrekkelig, argumenterer andre for behovet for formell sertifisering og trening. Dette indikerer en pågående diskusjon om hvordan likhet og rettferdighet kan opprettholdes i en idrett der dommerne ofte har personlige forhold til danserne de vurderer.

Rasjonalisering og byråkratisering er også relevante aspekter å vurdere. Diskusjonen om å implementere formelle kvalifikasjonsstandarder for dommere reflekterer behovet for en mer

strukturert tilnærming til dommervurderinger. Samtidig er det en utfordring å opprettholde den fleksible og dynamiske naturen til WCS-samfunnet samtidig som man søker å innføre formelle standarder og retningslinjer.

Når det gjelder kvantifisering og jakten på rekorder, viser debatten om åpen scoring et ønske om gjennomsiktighet og ansvarlighet. Deltakerne i WCS-samfunnet er opptatt av å kunne se dommernes vurderinger og forstå grunnlaget for plasseringene. Dette understreker behovet for å kvantifisere dommernes vurderinger for å sikre en rettferdig og objektiv konkurransesituasjon.

Sammenlignet med tradisjonelle idretter deler WCS noen likheter med livsstilsidretter, spesielt når det gjelder den mangfoldige og fleksible naturen til rollene i samfunnet. Dette indikerer at WCS delvis kan unngå noen av de standardiseringene og spesifikasjonene som er assosiert med moderne idrett, og heller inkorporere elementer av livsstilsidretter der individuell kreativitet og fleksibilitet er viktige.

I denne sammenhengen kan det konkluderes med at sportifiseringen av West Coast Swing er en kompleks prosess som involverer en kontinuerlig debatt om rollene, kvalifikasjonene og vurderingsstandardene innenfor samfunnet. WCS-samfunnet navigerer mellom behovet for struktur og standardisering, samtidig som det ivaretar den unike kreativiteten og mangfoldet som kjennetegner denne danseformen. Dette gir et interessant perspektiv på hvordan moderne idretter utvikler seg i tråd med Guttmanns definerte kjennetegn, samtidig som de bevarer sin egenart og individualitet.

5.3 Mangfold og inkludering

Temaet mangfold og inkludering er basert på det som hadde tilknytning til bias, diskriminering, ekskludering, utradisjonelle roller, og konsekvenser.

5.3.1 Funn

West Coast Swing beskrives som en av de mest allsidige swingdansene som tiltrekker seg en mangfoldig gruppe mennesker. WCS verdsetter mangfold og inkludering ved å unngå fokus på religiøse aspekter (sekularisering) og ved å opprettholde åpenhet og tilgjengelighet for alle som ønsker å delta. Likevel oppstår spørsmålet: Hvorfor er noen grupper underrepresentert i WCS-samfunnet?

I'd rather describe the West Coast Swing community as an inclusive, welcoming, and, in general, friendly community, where the majority of people are still social dancers. However, it is becoming increasingly competitive, and I'm afraid it's headed in a less friendly and less inclusive direction. (...). I believe this community can learn to be more inclusive. - Peter

Det har tidligere vært snakk om preferanser og ulikt syn på teknikken, som er forståelig ettersom WCS er utfordrende å kvantifisere. Derimot om denne favoriseringen er basert på ulikhetsdimensjoner, er dette problematisk, men mulig uunngåelig i samfunnet:

Absolutely [her: diskriminering]. We're a community made of humans, so we have all the issues that any human society has. – Stella

Informantene har kjennskap til eller mistanker om forskjellsbehandling basert på en eller flere ulikhetsdimensjoner:

(...) I sometimes feel that the "looking good" is a bit too much favored. Meaning that there is a tendency to favor young and attractive people. I understand that dance is art, but I would welcome more diversity in finals in term of age, body type, etc. – Victor

Yes, I definitely have a few judges that don't prefer my style/choices. I do think there's also some judges that don't prefer my body shape. – Kylie

Unfortunately, yes [her: diskriminering]. Whether it be through judges consistently placing black dancers badly, some judges saying they won't put old or fat dancers in finals, or not having access to dance events due to costs prohibitive problems. – Kylie

Yessss! Especially when I was younger it was normal to hear that you didn't get to finals or you didn't get good placement, because someone believed me or my friends were too young and we will have time for that in the future. – Ava

Absolutely. Just like in any other kind of community or human society, exclusion, discrimination, and inequality exist in the West Coast Swing community. However, I think that compared to most communities I've been part of in my short life - especially compared to the conservative society I grew up in - the West Coast Swing community is relatively open and inclusive. I do want to point out that I have barely encountered any Muslims who dance West Coast Swing. Also, very few black people dance West Coast Swing compared to their percentage in the population. – Peter

Dette indikerer tilstedeværelsen av underliggende skjevheter som resulterer i diskriminering basert på faktorer som utseende, alder, sosial klasse og etnisitet, noe som er i strid med prinsippene om likhet og meritokrati. Dette fenomenet kan tolkes som en manifestasjon av en subkultur, lik den observert innenfor livsstilsidretten, hvor bestemte kulturelle uttrykk kreves for å bli anerkjent som en del av fellesskapet og ikke bli betraktet som en 'outsider' (Andresen, Henningsen, & Kval, 2007; Wheaton, 2013). For å minimere slike variasjoner, ville det kreve upartiske dommere som kunne vurdere deltakerne objektivt gjennom hele prestasjonen. Det er midlertidig viktig å merke seg at selv i konkurranser hvor parene danser et av gangen (*spotlight*) forblir betydelige forskjeller i rangeringer fremdeles fremtredende.

Yes but, it's part of the game, it's very subjective. It's not a perfect method. In the perfect world there would be a set of unbiased judges that would watch every dancer through I song... unfortunately that's logistically very hard. – Max

Moreover, and that's the worst part, nothing happens if judges show a clear bias towards their students or the members of their communities. No one cares, and head judges and event directors (and also the WSDC) just turn a blind eye. - Peter

Diskrimineringen viser seg ikke bare i konkurransene, men kan også observeres på dansegulvet generelt og utenfor. Her spiller status og symbolsk kapital en betydelig rolle i å definere individs plass i samfunnet, noe som ytterligere kan styrke ønsket om å oppnå bemerkelsesverdige prestasjoner og rekorder, i lys av jakten på rekorder.

(.) there is a definite hierarchy on better competitive dancers being more sought after than others. – Leah

I've heard in some community there's almost a caste system where people will only dance with people of their own level. – Max

It still is a social dance, and I want to believe most dancers still dance with everyone regardless of their competitive levels, but in the past couple of years with the growing numbers of competitors and the entrance of younger dancers into the scene - and a change of leadership/role-model dancers, this community is becoming much more competition-driven. You can already see the area of the dance floor where the "good" dancers dance, and guppies gather around to get one dance with the "stars." It's also becoming much more common to see dancers looking at wristband colors, which mark workshop levels, and asking or accepting invites to dance based on that. – Peter

Competitions dictate our social status in the West Coast Swing community. It seems like the majority of our community members only “like” people or hang out with them if they’re at least at their competitive level. It even started creeping into social dancing lately, leading to more snobbism on the dance floor. It sucks, but I understand it’s human nature. – Peter

Ekskludering, diskriminering og sosiale forskjeller viser seg også blant arrangørene, presentert slik av Leah:

I have witnessed exclusion, discrimination and inequality in the community in the context of the injured party coming forward and talking about it. I have seen event directors make some pretty horrible jokes regarding DV (thankfully one of them is no longer an ED in our scene) and have seen event directors handle issues of inclusivity in ways that are well intentioned, but highly flawed. – Leah

Å motvirke diskriminering og eksklusjon er en kompleks oppgave, og informantene argumenterer for at enkeltpersoner i samfunnet som blir identifisert med å utøve slike handlinger bør bli stilt til ansvar. Det ble foreslått at WSDC som den overordnede organisasjonen bør etablere en obligatorisk "code of conduct" som alle deltakere må følge. Dette vil forsterke at slike uakseptable oppførsler ikke forblir ubemerket og kan bli håndtert på en hensiktsmessig måte.

Code of conducts should be mandatory. It should be possible to ban people or events from participating. –Victor

I tillegg til etiske retningslinjer kan en veiledende liste over anbefalt personale også være av betydelig verdi. Dette er spesielt relevant da arrangører kan hevde å adressere ulikheter, men mangelen på regulering kan føre til nedprioritering av disse initiativene av økonomiske årsaker.

I think this is where something like a “recommended staff” list (and the ability to remove someone from that list if they violate a code of conduct) could help a bit. But every single person has bias, and it’s more a matter of finding the line when it’s too much or people are letting their bias totally take over that it becomes a problem. – Stella

Event directors and head judges might claim that they try to regulate bias as much as they can when planning their judging panels, but since they are very limited in their selection of judges and the primary goal is to save money by having the minimum

number of judges, who are all volunteers/get a free pass, and most of them must be at least Advanced, most panels are completely unbalanced. – Peter

På den annen side påpeker Peter at WCS sannsynligvis er mer inkluderende og åpen i sin natur sammenlignet med andre dansestiler som Salsa, Bachata, Kizomba og Zouk:

It seems to me that the West Coast Swing community is more open to including people who are less “attractive,” older, and fatter than in Salsa, Bachata, Kizomba, or Zouk. These communities seem to be more judgmental of looks. – Peter

Swing Diversity blir trukket frem som en organisasjon som kjemper for mangfold innad i West Coast Swing samfunnet, ved blant annet å promotere personal, utdanne og øke bevisstheten til deltakerne (Swing Diversity, u.å.).

To me, the important thing is supporting the growth of a more diverse judging, teaching, deejay, and support staff at events and locally. It would be helpful for WSDC to provide scholarships or support events by providing grants to events to bring in a more diverse staff. (...) I think WSDC has not done the best job, though they have been vocal in support. I think events have done a better job of hiring more diverse staffs, and promoting groups like SwingDiversity.^{[1][2]}– Kylie

I have seen a lot of events partnering with Swing Diversity though, and that’s already seemed to make a big difference in that I’m seeing a lot more new teachers, new DJs, and new judges from underrepresented groups being given opportunities and support and acknowledgement at events I’ve been to in the past 2 years. – Stella

En annen bemerkelsesverdig utvikling som henger sammen med mangfold er økningen i antall dansere som ønsker å utforske det som her defineres som utradisjonelle roller. Dette innebærer at flere dansere konkurrerer i slike roller, enten som deres primære eller sekundære rolle. Selv om denne utviklingen fortsatt er under utvikling, har den gjort betydelige fremskritt i løpet av de siste årene.

The most noticeable difference to me though has been the explosion in the number of people dancing both roles and/or dancing the non-traditional role. When I first started dancing, there were very few people dancing and competing in both roles; I was often the only person dancing the non-traditional role when I lead in workshops, and the social floor was mostly filled with traditional-gender couples. Now workshops, competitions, and the social floor are filled with people dancing the non-traditional

role! (...) (my first competition was as a leader, and it was during the transition to degendered competitions, and before they were officially sanctioned by the WSDC, so it was a bit of a hullabaloo to get properly registered for that competition). – Stella

(...) I noted the fact that de-gendering competitions is becoming usual. – Victor

I don't feel like the World Swing Dance Council or event directors actively promote diversity and inclusion within the West Coast Swing community. It's nice that they now allow more dancers to compete in the opposite role, but that's not enough. Also, it's good that it's more accepted now (more so in the US) for men to follow and women to lead. However, in Europe, we still have a long way to go to normalize this.- Peter

I think the WSDC moves slowly, but they have been improving on changing comp rules related to people dancing both roles. – Stella

Dette indikerer at det eksisterer deltakere innenfor miljøet som aktivt fremmer mangfold og inkludering, selv om WSDC til tider kan oppfattes som mer konservativt orientert. Dette understrekes av det faktum at regelverket fortsatt tillater arrangører å søke om å holde arrangementer der danserne forventes å opptre i tradisjonelle kjønnsroller, selv om det er en økende tendens til å utforske utradisjonelle danseroller i dansesamfunnet.

I do not see diversity and inclusion being driven by the World Swing Dance Council. I see these being driven by community members not part of the council, and the council being resistant to these changes. I recall [profesjonell WCS-danser] push for gender neutral competition, backed largely by the community so that routines, strictly and Jack & Jills could all be gender neutral. The council resisted this and were not transparent to the community during this decision making time. – Leah

5.3.2 Diskusjon

Mangfold og inkludering er et sentralt mål for WCS, noe som understrekes av dansens åpne natur og mangel på religiøse begrensninger. Likevel viser informantenes erfaringer en skjult virkelighet der diskriminering basert på faktorer som utseende, alder, sosial klasse og etnisitet eksisterer. Dette bryter med prinsippene om likhet og meritokrati, og avdekker utfordringer knyttet til sekularisering og jakten på rekorder innenfor WCS-miljøet.

Selv om WCS unngår religiøse begrensninger, viser dansesamfunnet en ujevn fordeling av mangfold. Dommerbias og en mangel på objektive rangeringsmetoder fører til en subjektiv vurdering der unge og attraktive dansere favoriseres, og dette er i strid med prinsippet om likhet

og meritokrati. Jakten på rekorder er komplisert av subjektive dommeravgjørelser, som ytterligere undergraver idéen om en rettferdig konkurranse.

Mens WSDC står for å fremme mangfold, står det i kontrast til Guttmanns prinsipper om likhet og meritokrati. Underrepresentasjonen av visse grupper indikerer strukturelle barrierer og skjevheter i samfunnet. Mangelen på objektive kriterier for rangering gjør det vanskelig å oppnå en ekte meritokratisk modell innen WCS, noe som igjen forsterker diskriminering og eksklusjon. På den andre siden kan det diskuteres om mer definerte kriteriene vil føre til økte skjevheter og ekskludering av ulike grupper. Ideen om å gjøre estetiske kvaliteter målbare har potensial til å ekskludere de som ikke oppfyller et bestemt estetisk ideal eller de som oppfattes som mindre estetiske på andre områder. Det kan tyde på at kjennetegnene om kvantifisering og likhet og meritokrati kan gå på bekostning av hverandre i estetisk idretter.

WCS utfordres av kvantifiseringen av dansernes ferdigheter. Selv om det er et ønske om å inkludere flere dansere gjennom utradisjonelle roller, er det fremdeles motstand og manglende støtte fra det overordnede organisasjonen, som WSDC. Dette viser motstanden mot spesialisering og en rigid struktur innen WCS. På den positive siden viser diskusjonen også initiativer fra samfunnsmedlemmer og organisasjoner som Swing Diversity, som aktivt arbeider for å fremme mangfold og inkludering. Dette viser et ønske om å motvirke byråkratisering ved å arbeide uavhengig av offisielle organer for å skape reell endring i miljøet.

I tillegg til å diskutere WCS i forhold til Guttmanns kjennetegn, er det viktig å merke seg likhetene med livsstilsidretter. Begge deler utfordrer tradisjonelle normer og oppfordrer til utradisjonelle tilnærminger til idrett og dans. Likevel står begge også overfor motstand og motstridende krefter innenfor sine egne samfunn, noe som demonstrerer kompleksiteten ved å balansere mangfold, inkludering og konkurranse i moderne idrett og dans. For å håndtere disse utfordringene effektivt er det nødvendig med et felles engasjement fra samfunnsmedlemmer, organisasjoner og ledere for å skape et rettferdig, inkluderende og mangfoldig idrettsmiljø.

5.4 Et samfunn i stadig endring

Kodene temaet er basert på er hentet fra trender, sosiale medier, definisjon og veien videre.

5.4.1 Funn

West Coast Swing tilpasser seg samfunnets populære trender og påvirkes av eksterne faktorer, inkludert sportifisering, globalisering og teknologiske fremskritt. Musikken er en sterk variabel

i denne sammenheng, og Stella trekker frem hvordan musikken over tiden har blitt langsommere:

The music still seems to be slowing down a bit (5 years ago, 70-80bpm was really slow, now 70bpm doesn't seem super rare and I hear things down into the 60-70bpm range).

– Stella

I kjølvannet av sportifiseringen har det oppstått en økende betoning på konkurransedans, mens det tidligere var større vektlegging på sosial dans. Som et resultat av denne utviklingen er det nå en økende andel dansere som viser alvor og engasjement ved å dedikere seg til å forbedre sine ferdigheter innenfor denne konteksten. Kylie og Leah formulerer det slik:

It most definitely has gotten more competitive and competition focused. People in general are also more serious about their growth and working on their dancing. Years ago when I started it was much more about socializing and having fun, which it still is but it doesn't seem to be the main focus as much. – Kylie

I value how competition being such a big focus means most of us are seeking to improve, but wish we could have that same mindset without the focus on making finals, placing, leveling up faster than someone else etc. – Leah

I sammenheng med ønsket om å oppnå høyere prestasjonsnivå og utfordre grensene, gjenspeiler denne utviklingen seg i WCS. I den tidligere delen av historien ble det påpekt hvordan Lindy Hop opprinnelig var svært krevende fysisk, og dermed ikke betraktet som vanlig sosialdans. Etter hvert som dansen tilpasset seg nye musikkstiler og utviklet regionale særtrekk, inkludert utviklingen av WCS, ble den mer atletiske komponenten nedtonet. Imidlertid ser det nå ut til at denne atletiske dimensjonen er på vei tilbake, og dette skaper en økende kløft overfor de som ikke er i stand til å utføre like krevende atletiske prestasjoner:

There definitely has been a move to athleticism on the competitive side of the dance, which does make me a little sad as I feel like it excludes more groups because of it. I do think that there has been a push in the past few years towards detailed learning and to being a better community member and outreaching to others more. – Kylie

I am also seeing a newer emphasis on athleticism and movement from other dances being incorporated into our dance. This goes into the last question of this section regarding technology and its impact; with all of us having more access to influences from other dances and movement backgrounds, we are seeing people incorporate those

into our dance. I'm seeing more people find this dance through social media who may not fully appreciate the roots of the dance, who come for the athleticism and art. - Leah

Leah knytter den økende tendensen til fysisk krevende prestasjoner til sosiale medier og uttrykker bekymring for hvordan denne trenden kan føre dansestilen bort fra dens opprinnelige røtter. Dette står i motsetning til visjonen til WSDC (u.å.), som vektlegger "*Honoring the past, supporting the present, and developing the future*".

While not bad reasons to appreciate the dance, I do hope that we can keep the roots of our dance, and not have a split off of West Coast Swing vs Modern Swing. Many of these dancers (who are all incredible) are calling this dance Modern Swing to try to help define the dance to non dancers - West Coast Swing often is heard as Western Swing. And their style is moving further and further away from honoring the roots of our dance which I fear is only going to undo much of the hard work people have been trying to do to educate us on the heritage and roots of the dance. – Leah

På den annen side representerer sosiale medier en av de fremste verktøyene for å fremme dansen og generere vekst. Dansestilen blir stadig mer kjent ettersom den sprer seg viralt gjennom plattformer som TikTok og Instagram. Jakten på "liker-klikk" kan dermed føre til at danserne tøyser grensene til dansen for å skape underholdningsverdi. Det faktum at denne aktiviteten er estetisk orientert og mangler en tydelig kvantitativ definisjon gjør det utfordrende for en uerfaren observatør å vurdere hva som kvalifiserer som god teknikk. Derfor blir sannsynligvis det atletiske elementet en form for representasjon som "publikumet" lettere kan forstå og rangere.

At the rate we are growing, I won't be surprised to see quarter finals starting to show up more in competitions. – Leah

Greatly [her: sosiale medier]. It's given access to videos and dances where so many people wouldn't have seen WCS i.e. Tiktok, Youtube, FB. (...) It's great to see WCS trending upwards. – Max

I bet that TikTok is another growth driver in other communities. - Peter

I would say tiktok, that could bring a lot of newcomers! – Victor

Kylie er enig i at sosiale medier rekrutterer nye medlemmer, men påpeker at dette ikke kommer uten negative konsekvenser:

Absolutely. Both positively by bringing in new members through things like TikTok, giving more access to teachers and materials, and in general connecting people. And the negative side, like dissension in terms of political beliefs, or people being cruel in comments. – Kylie

Stella og Ava er av den oppfatning at denne veksten sannsynligvis vil avta over tid, noe som er i tråd med tidligere erfaringer da Youtube først bidro til en eksplosiv vekst innenfor denne danseformen:

Also I'm not on tiktok, but that's obviously been a massive change in the last few years. I've heard over and over that new people who first see WCS on tiktok are driving the massive growth that's happened since the pandemic. (...) It seems that the community will get a lot bigger over the next few years, but I expect that will slow at some point (just like youtube lead to a huge explosion, but it wasn't sustained). – Stella

Social media have been around for quite a while, the only thing that changed is that we switched from fb and yt, towards Instagram and tik tok, so the content is also different. – Ava

Et annet skifte som skjer er at flere dansere utfordrer tradisjonelle kjønnsroller, det har ført til en økning i antall dansere som mestrer både rollen som førende og følgende på konkurransenivå. Dette har resultert i fremveksten av en ny konkurranseform, kalt "Switch", der danserne veksler mellom å være førende og følgende i dansen.

They finally decided that we can dance both rules, which is a big plus. But I also feel that they still don't have any control on how events look like – they should for sure start to work more with European community, because their rules are still far away from what happens in Europe. – Ava

I love seeing these new Switch events. This is an opening to a whole new era of West Coast Swing. I see Switch almost as a different dance, and it might grow into its own community someday with its own Champions and Pros. - Peter

Also, switching might become the new thing. – Victor

I lys av de kontinuerlige endringene som finner sted, kan det være utfordrende å fastsette en presis definisjon av WCS og å forutsi dens fremtidige utvikling. Informantene beskriver det slik:

Oh wow, defining our dance and community has been one of the most difficult things to grasp and put into words. We don't have a common music genre that we dance to, or standardized names for dance patterns; we have an emphasis on connection over patterns that I have not found in other dances. One standout I can think of; we have an emphasis on competition that is supposed to mimic social dancing. In my Lindy and fusion communities there is no push to compete, and in other dance styles the competition is mostly all choreographed, and none that mimics social dancing. I do also see a range of ages dancing I haven't seen in the other dance style scenes I've danced in. We have young kids and older adults not seen dancing in other styles. If anything, the fact that we can't come to an easy consensus on how to define the dance or community is a defining factor; it evolves in a way other dances do not. – Leah

– I feel like it's hard to describe this community. It has a lot of ups and downs, but after all it's all about sharing the same passion to WCS. - Ava

WCS is hard to learn, so usually it is not for beginner, you often have previous experience in solo or couple dances. It is also an 'expensive' hobby, because travelling to events is not cheap. I like how global the community is, you can go at the opposite side of the world and feel welcome in a WCS event. – Victor

The community is generally very friendly. It has a great growth mindset. Competitions can be stressful and cause bad experiences... but in-general WCS comps are very relaxed unlike ball room/ latin. I think it's because the big competitive dance is JNJ rather than strictly. Where Ball room and Latin creates people to only want to dance with their dance partners as they are very competition focused. Even if you are competition focused in WCS you still have to dance with others and be social because your competitive dance requires you to dance with others. – Max

It's a place where you can focus on whatever you would like, whether that be competitions, social dancing, connecting on a personal level, learning, or more. Unlike other communities, we have a unique balance of competition and social dancing and socializing. We also don't have a syllabus or look which creates a more diverse community (though much more can be done to make it more diverse). The improv nature of our competitions makes it unique compared to other much more choreographed dance styles. – Kylie

We have competitions that we value (unlike some communities like Contra and Blues), but we also still prioritize highly prioritize social dancing (unlike ballroom), and we also prioritize workshops and more formal training (unlike salsa). – Stella

I oppsummering påpekes det at West Coast Swing (WCS) kjennetegnes av et mangfold av ustandardiserte variabler, og konkurranseformatet er ikke basert på en fastsatt syllabus, men vurderes ut fra aspekter knyttet til sosialdansen, som er en essensiell del av samfunnet. Videre er det verdt å merke seg at WCS er en kostbar aktivitet som også er teknisk utfordrende, noe som begrenser tilgangen for noen individer. Det unike ved WCS ligger i dets evne til å utvikle seg på en måte som adskiller seg fra andre dansestiler. Gjennom deltakelse i dette dansemiljøet kan man oppleve en følelse av tilhørighet på tvers av verdensdeler, ettersom det er mulig å forstå og delta i bevegelsesspråket på arrangementer som finner sted på andre sider av kloden. Avslutningsvis er det interessant å legge til hva informantene mener er fremtiden til dansestilen:

I hope it will keep growing. It's really not an easy dance, again not a cheap hobby, but it has a lot to offer. – Victor

I think the dance will keep evolving, as it always has, both with the music and other dance influences. I think having it being an evolving dance allows it to be more accessible for all types of dancers and humans which in turn creates a more well rounded community. – Kylie

Flere av informantene uttrykker bekymring for at den pågående utviklingen vil føre til en stadig større avstand fra dansens kulturelle røtter. Denne tendensen kan føre til en reduksjon i inklusiviteten i dansefellesskapet, ifølge deres synspunkter.

I hope that the future of the dance and community is a place of valuing the connection of the dance over aesthetics, and a push back to respect our roots. We took and molded this dance from African American dancers and essentially gentrified it into the dance we see today. While there are many differing accounts of the true history and birth of West Coast Swing, we can agree that in the US, it started from African American dancers, and today out of the people in our community, we are largely white. I would love to see more history of the dance seminars at weekend events, and would love to even see more crossover events with Lindy Hop dancers. What I see happening instead is a push towards aesthetics and charades rewarded in a dance where many people look the same in their dancing. I see the same aesthetic being rewarded in competitions. - Leah

In terms of style, I see this dance going further and further away from its roots. This is what makes this dance special, but if we lose touch with the roots completely, we might no longer have an identity as a dance. (...) Also, if this dance will continue being so competition-oriented, it will start being less inclusive and will become “Salsa on steroids”: an exclusive club for rich, young, attractive, talented dancers. They will do incredible things on the dance floor (or at least cool flash and trash), but there will be fewer people to cheer for them from the sidelines. Older “less attractive” people will either dance in their local studio with their partners only or not at all. I hope we never get there. - Peter

It'll continue to grow more contemporary. We'll slowly drift away from the swung rhythm. – Max

Til slutt bemerker Kylie at intet samfunn er fullkomment, og at det eksisterer rom for forbedringer innenfor WCS-fellesskapet. Det er vesentlig å erkjenne den betydelige frivillighetsbaserte innsatsen som er involvert, samtidig som det er nødvendig å innse at endringsprosesser tar tid. WSDC og arrangørene tilpasser seg, men møter utfordringer når de forsøker å imøtekomme de forskjellige behovene og perspektivene blant deltakerne, spesielt med tanke på varierte oppfatninger av den økende graden av sportifisering og de stadig skiftende trendene innenfor dansemiljøet.

No community is perfect and there are a lot of things that the WCS community needs to improve. However, I think it's important to remember that a very large portion of the wider WCS scene is run by those who have passion for the community or are volunteers, and that they are trying their best. It doesn't mean that we can't critique their choices, but just understanding that things may take time is helpful.- Kylie

5.4.2 Diskusjon

West Coast Swing gjennomgår betydelige endringer og tilpasninger i respons på eksterne faktorer som sportifisering, globalisering og teknologisk utvikling. Dette fenomenet gir grunnlag for en kompleks diskusjon om hvordan WCS forholder seg til Guttmanns sju kjennetegn på moderne idrett.

Dansen preges av økende fokus på konkurransedans, med dansere som søker å forbedre sine ferdigheter og engasjere seg seriøst. Denne utviklingen er delvis drevet av sosiale medier,

spesielt plattformer som TikTok og Instagram, som har økt bevisstheten om dansen globalt. Likevel er det en balanse å finne mellom å tiltrekke seg nye dansere og bevare dansens autenticitet. Utrykket til dansen blir påvirket, noe som resulterer i at deltakende fokusere på og verdsetter estetikk og popularitet i sosiale medier mer enn de kulturelle og historiske røttene til samfunnet.

WCS har åpnet for nye konkurranseskategorier som "Switch", der danserne veksler mellom å føre og følge, og dermed utfordrer tradisjonelle kjønnsroller, som fremdeles henger igjen i regelverket til WSDC. Den økende vekten på atletiske prestasjoner utfordrer også likhetsprinsippet, da ikke alle dansere har samme fysiske kapasitet til å utføre krevende bevegelser. Dette strider mot idéen om likhet og meritokrati i moderne idrett

WCS-fellesskapet har et frivillighetsbasert preg, der deltakerne og arrangørene jobber sammen for å støtte veksten. Dette fraværet av streng byråkratisering og standardisering er både en styrke og en svakhet. Mangelen på kvantifisering og klare retningslinjer forbedrer dansens kreative natur, men kan også skape utfordringer når det gjelder vurdering i konkurranser.

Det er dermed ingen klar definisjon tilskrevet denne dansestilen, og som beskrevet av Leah "*it evolves in a way other dances do not*". Det er et behov for å finne en balanse mellom sportifiseringens påvirkning og bevaringen av WCS' kulturelle røtter. Aktiviteten deler visse likheter med livsstilsidretter, og det kan diskuteres om de peker fram mot en idrett hvor Guttmanns dimensjoner vil bli mindre viktige elementer i idretten, også generelt.

5.5 Oppsummerende diskusjon

I analysen av West Coast Swing (WCS) i lys av Guttmanns sju kjennetegn på moderne idrett, avdekkes komplekse dynamikker innenfor dansefellesskapet. WCS skiller seg fra tradisjonelle idretter på flere måter og deler visse likhetstrekk med livsstilsidretter. Dansen utfordrer moderne idrettskonsepter ved å mangle standardiserte prestasjons- og vurderingskriterier. I stedet vurderes WCS ut fra udefinerte aspekter som timing og samarbeid, noe som avviker fra moderne idretters behov for kvantifiserbare prestasjoner. Dette illustrerer at idrett kan være kunstnerisk og sosialt, ikke bare kvantifiserbare standarder.

I WCS-fellesskapet tar deltakere på seg flere roller, som blant annet dommere, dansere og instruktører. Denne flerdimensjonale tilnærmingen utfordrer tradisjonell spesialisering, og gir plass for forskjellige funksjoner, men skaper også utfordringer knyttet til likhet og rettferdighet

i konkurranser. Selv om mangfold og inkludering er kjerneelementer i WCS, står samfunnet overfor utfordringer knyttet til subjektivitet i rangering og dommeravgjørelser, samt eksisterende strukturelle barrierer og diskriminering, som går på tvers av prinsippene om likhet og meritokrati.

WCS tilpasser seg eksterne faktorer som sportifisering og globalisering, men også økt fokus på konkurransedans og popularitet i sosiale medier. Dette utfordrer dansens autenticitet og kulturelle røtter, og balansen mellom å tiltrekke seg nye dansere og bevare dansens sjel er avgjørende. Sammenfattende representerer WCS ikke bare en utfordrende idrettsform, men også en mulighet til å omdefinere synet på moderne idrett og dans i en stadig endrende verden.

For å bevare WCS' unike karakter og samtidig møte kravene fra moderne idrett og samfunn, kreves det en bevisst innsats fra dansere, arrangører og samfunnet som helhet. Dette innebærer å finne en balanse mellom konkurransedansens krav og dansens autenticitet, samtidig som man arbeider aktivt for å skape et inkluderende og mangfoldig dansemiljø. WCS representerer dermed ikke bare en utfordrende idrettsform, men også en mulighet til å omdefinere vårt syn på moderne idrett og dans i en stadig endrende verden.

6 Avslutning

Oppgaven har utforsket sportifiseringen av West Coast Swing gjennom problemstillingen:

Hvordan kan utviklingen i WCS forstås i lys av Guttmanns analyse av moderne idrett? Hvilke elementer i dansen samsvarer med moderne, rasjonell idrett, og hvilke elementer peker i andre retninger?

Analysen har dykket ned i kompleksiteten til WCS-samfunnet, dets mangfold, inkludering, utfordringer og utvikling. WCS representerer et unikt dansemiljø som utfordrer tradisjonelle idrettskonsepter og understreker at idrett også kan være kunstnerisk og sosialt, ikke bare kvantifiserbare standarder som i den moderne idretten.

Med utgangspunkt i Guttmanns perspektiv har jeg observert hvordan WCS balanserer mellom å tilpasse seg moderne krav til sportifisering og samtidig bevare sin autenticitet som en sosial danseform. WCS-samfunnet står overfor utfordringer knyttet til subjektivitet i rangeringer og dommeravgjørelser, presset for atletisk ytelse som kan ekskludere visse grupper, og en økende vektlegging av popularitet i sosiale medier som kan true dansens røtter. Likevel viser analysen at WCS også har en styrke i sin mangfoldighet, flerdimensjonalitet og evne til å tilpasse seg endringer.

WCS representerer ikke bare en utfordrende idrettsform, men også en mulighet til å omdefinere vårt syn på moderne idrett og dans i en stadig endrende verden. Informantenes perspektiver på WCS' utvikling indikerer at en ny type idrett kan være under oppseiling. En form for idrett som inkorporerer globale perspektiver, kommersielle interesser, makt og statusdynamikk, samtidig som den ivaretar dansernes ønsker om fellesskap og sosial dans. Denne nye typen idrett vil nødvendigvis måtte balansere det estetiske uttrykket, dansens røtter, deltakernes ønsker, vurderingskriterier og kravet til ulike roller på en måte som er unik for WCS-samfunnet.

Denne masteroppgaven har åpnet døren for en rekke spennende forskningsspørsmål og muligheter for å utforske WCS' utvikling og samfunn i en stadig skiftende idrettsverden. Videre forskning bør konsentrere seg om å utforske denne nye idrettstypen som WCS kan representere, og hvordan den vil forme fremtidens syn på idrett, dans og sosialt fellesskap. Det er også rom for undersøke hvordan vurderingskriterier kan tilpasses for å bevare dansens estetiske uttrykk samtidig som rettferdighet og inkludering opprettholdes.

7 Referanser

- Andresen, E., Henningsen, R., & Kval, K.-E. (2007). *Individ og fellesskap: sosiologi og sosialantropologi*. Cappelen.
- Archibald, M. M., Ambagtsheer, R. C., Casey, M. G. & Lawless, M. (2019). Using zoom videoconferencing for qualitative data collection: perceptions and experiences of researchers and participants. *International Journal of Qualitative Methods*, 18. <https://doi.org/10.1177/1609406919874596>
- Bale, J. (1993). The spatial development of the modern stadium. *International Review for the Sociology of Sport*, 28: 121–133.
- Blair, S. (Uten dato.). What is swing? Hentet fra: www.usaswingnet.com/what_is_swing.htm
- Bonarek, R. (2020). A study in swing: communication, dance instruction, and west coast swing.
- Braun, V. & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative research in psychology*, 3(2), 77-101.
- Braun, V. & Clarke, V. (2018). *Thematic analysis - an introduction* [Video]. Youtube. <https://www.youtube.com/watch?v=5zFcC10vOVY>
- Braun, V. & Clarke, V. (2021). *Thematic analysis. A practical guide*. Sage Publications Ltd.
- Braun, V., Clarke, V. & Weate, P. (2016). Using thematic analysis in sport and exercise research. I A. Sparkes & B. Smith (Red.), *Routledge handbook of qualitative research in sport and exercise* (s. 191-205). Routledge.
- Callahan, Jamie L. (2005). 'Speaking a secret language': West Coast Swing as a community of practice of informal and incidental learners, *Research in Dance Education*, 6:1-2, 3-23, DOI: 10.1080/14617890500372974, henter fra: <https://doi.org/10.1080/14617890500372974>
- Coakley, J., and E. Pike. 2009. *Sport in Society: Issues and Controversies*. New York: McGraw-Hill.

- Cohen-Stratynner, B. (2001). Social dance: contexts and definitions, *Dance Research Journal*, 33(2), 121–123.
- Collins, M. (2014). *Sport and Social Exclusion*. London: Routledge.^[1]
- Dalland, O. (2020). Hva er metode? I *Metode og oppgaveskriving* (7. utg., s. 53-64). Oslo: Gyldendal.
- Desmond, J. (2000). Terra incognita: mapping new territory in dance and ‘cultural studies’, *Dance Research Journal*, 32(1), 43–53.
- Drageset, S. & Ellingsen, S. (2010). Å skape data fra kvalitativt forskningsintervju. *Sykepleien forskning*, 5(4), 332-335. <https://doi.org/10.4220/sykepleienf.2011.0027>
- Giddens, A. (1991): *Modernity and Self-Identity*. Cambridge: Polity Press.
- Giulianotti, R. (2015). *Sport: A critical sociology*: John Wiley & Sons.
- Goksøyr, M. ([1988]1989): «Sivilisering. Modernisering. Sportifisering. Frukt- bare begreper i idrettshistorisk forskning?» Notater og rapporter fra Norges idrettshøgskole nr. 90, 3. utgave med etterord.^[1]
- Guttman, A. (1978/2004). *From Ritual to Record – The nature of Modern Sports*. New York: Columbia University Press.^[1]
- Hammersley, M., & Atkinson, P. (1996). *Feltmetodikk: Grunnlaget for feltarbeid og feltforskning*. (1. utg.). Oslo: Ad Notam Gyldendal.^[1]
- Hawkins, J. E. (2018). The practical utility and suitability of email interviews in qualitative research. *The Qualitative Report*, 23(2), 493-501.
- Horne, J., & Manzenreiter, W. (2006). An introduction to the sociology of sports mega-events. *The sociological review*, 54(2_suppl), 1-24.
- Horton, L. (2001). Material expressions of communality among dance groups, *Western Folklore*, 60(2–3), 203–225.^[1]
- Hutchison, C. (2020). The origins of West Coast swing. Hentet fra: <http://users.erols.com/crhutch/toowcs.html>

- Højbjerg Larsen, S. (2022). The institutionalisation of Parkour in Denmark. A national case of how institutional isomorphism works and affect lifestyle sport. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 14(3), 401-417.
- Jonasson, K., & Thiborg, J. (2010). Electronic sport and its impact on future sport. *Sport in society*, 13(2), 287-299.
- Jönsson, K. (2008): Idrottsfilosofiska introduktioner. Malmö: Bokförlaget idrotts-forum.org^[1]
- Kingsley, B.C. & Spencer-Cavaliere, N.C. (2015). The Exclusionary Practices of Youth Sport, *Social Inclusion* 3(3): 24-38.^[1]
- Kom og dans (u.å.) West Coast Swing. Hentet fra <https://www.komogdans.no/danseformer/west-coast-swing/>
- Kvale, S. & Brinkmann, S. (2011). Interview: Introduktion til et håndværk. I *Introduktion til interviewforskning* (2. utg., s. 17-36). Hans Reitzels Forlag.
- Lavin, K. M. S. (2019). Sugarpush: a history of West Coast Swing, race, and gender. (Masteroppgave, California State University, Chico)
- Marthinsen, E. (2003). Sosialt Arbeid Og Symbolsk Kapital I Et Senmoderne Barnevern, 519.
- Mockler, R. J. (2002). Using the arts to acquire and enhance management skills, *Journal of Management Education*, 26(5), 574–585.^[1]
- Moldover, D. (2019). MADjam 2017 Robert Royston Presents The History of WCS. Hentet fra: <https://www.youtube.com/watch?v=NpHcuhDEVpc>
- NASDE. (Uten dato). NASDE RULES. Hentet fra <http://www.nasde.net/rules.php>
- Oliffe, J. L., Kelly, M. T., Gonzalez Montaner, G. & Yu Ko, W. F. (2021). Zoom Interviews: Benefits and Concessions. *International Journal of Qualitative Methods*, 20, 1-8. <https://doi.org/10.1177/16094069211053522>
- O'Neill, B. (2021). Talking dance, doing gender: Gendered language use in a podcast made by and for the West Coast Swing dance community.
- Penny, P. (1999) Dancing at the interface of the social and the theatrical: focus on the participatory patterns of contemporary competition ballroom dancers in Britain,

- Dance Research, 17(1), 47–74.
- Riste, A. (2020). West Coast Swing-Habitus og doxa i et sosialt felt (Bacheloroppgave, NTNU).
- Rogers, R. A. (1998). A dialogics of rhythm: dance and the performance of cultural conflict, *Howard Journal of Communications*, 9(1), 5–27.
- Royston, R. (2018, 31. juli). WineCoastSwing Ep2. Hentet fra: https://www.youtube.com/watch?v=m4VvbATv2Yo&list=PLkeed1_befizjbGNxCxH4kz6FKLv0YsRk&index=4
- Shay, A. (2001). Spreading the net, *Dance Research Journal*, 33(1), 93–94. ^{[[[} _{SEP]}
- Spaaij, R., Magee, J. & Jeanes, R. (2014). Sport and Social exclusion in global society. London: Routledge.
- Sparkes, A. & Smith, B. (2014a). Data Collection. I A. Sparkes & B. Smith (Red.), *Qualitative research methods in sport, exercise and health: From process to product* (s. 83-114). Routledge.
- Sparkes, A. & Smith, B. (2014b). Judging the quality of qualitative research IA. Sparkes & B. Smith (Red.), *Qualitative research methods in sport, exercise and health: From process to product* (s. 179-205). Routledge.
- Spring, H. (1997). Swing and the Lindy Hop: dance, venue, media, and tradition, *American Music*, 15(2), 183–207.
- Swing Diversity. (Uten dato). Hentet fra <https://swingdiversity.com>
- Tanggaard, L. & Brinkmann, S. (2012). Intervjuet: Samtalen som forskningsmetode (W. Hansen, Overs.). I S. Brinkmann & L. Tanggaard (Red.), *Kvalitative metoder: Empiri og teoriutvikling* (s. 17-45). Gyldendal Akademisk.
- Thagaard, T. (2018). *Systematikk og innlevelse : en innføring i kvalitative metoder* (5. utg. utg.). Fagbokforlaget.

- Thorpe, H., & Wheaton, B. (2011). 'Generation X Games', action sports and the Olympic movement: Understanding the cultural politics of incorporation. *Sociology*, 45(5), 830-847.
- Tjora, A. (2017). *Kvalitative forskningsmetoder i praksis*. Gyldendal Norsk Forlag.
- Tjønndal, A., Hjelseth, A., & Lenneis, V. (2019). Fra presentasjon til prestasjon? Sportifisering av skateboard i Norge. *Scandinavian Sport Studies Forum* 10 (2019): 89-116.
- Usner, E. M. (2001). Dancing in the past, living in the present: nostalgia and race in southern California neo-swing dance culture, *Dance Research Journal*, 33(2), 87–101. ^[1]_[SEP]
- Wenger, E. (1998). *Communities of practice: learning, meaning, and identity* (New York, Cambridge University Press). ^[1]_[SEP]
- Wheaton, B. (2004). *Understanding Lifestyle Sport: Consumption, Identity and Difference* (Routledge critical studies in sport. 0). Routledge.
- Wheaton, B. (2013). *The cultural politics of lifestyle sports*. New York: Routledge.
- Wilkinson, I., Young, L. C., Welch, D. & Welch, L. (1998). Dancing to success: export groups as dance parties and the implications for network development, *Journal of Business and Industrial Marketing*, 13(6), 492.
- WSDC. (Uten dato). World Swing Dance Council. Hentet fra: <https://www.worldsdc.com>
- WSDC. (Uten dato). World Swing Dance Council (WSDC) Registry Event Rules. Hentet fra: https://www.worldsdc.com/wp-content/uploads/2023/06/2023-Registry-Event-Rules_vFinal3-2023.1C.pdf
- WSDC. (Uten dato). World Swing Dance Council. Hentet fra: <https://www.facebook.com/worldswingdc>
- Østergaard, L. D., & Larsen, S. H. (2023). Social inclusion and institutionalisation of urban lifestyle sports. In *Social Issues in Sport, Leisure, and Health* (pp. 56-70). Routledge.

8 Vedlegg

Vedlegg 1: Intervjuguide

Vedlegg 2: Informasjonsskriv med samtykkeskjema

Vedlegg 3: Vurdering av behandling av personopplysninger fra Sikt

Vedlegg 1: Intervjuguide

☐
☐

Questions

Introduction and Background:

Could you please provide a brief introduction about yourself?

Can you tell me about when and how you first got started with West Coast Swing?

What motivated you to continue and be a part of the community?

Additionally, could you share the specific roles you currently fulfill or have had within the community, such as competitor, judge, DJ, instructor, organizer, or any other roles?

Competition and Training:

How frequently do you participate at events?

What level do you compete at, and do you dance as a leader, follower, or both?

Do you have any preferences regarding outfit for competitions?

What are your training habits like?

Do you have any specific goals you're working towards?

Views on the Current Jack & Jill Competition Format:

What are your thoughts on the current Jack & Jill competition format? For instance, the prelims, finals and graduation system?

And how do you feel about your competition level determining your workshop level?

As a competitor, do you feel clear about the judging criteria? If so, could you elaborate on it?

Additionally, do you have any preferences regarding what aspects should be given more weight in a competition, such as technique, timing, partnership, musicality or any other factors?

What preferences do you have regarding competition music, and how do you believe fairness could be enhanced?

What do you believe should be the criteria for being a judge?

And what are your thoughts on self-judging?

Furthermore, how do you feel about being judged by someone who might be at a lower competition level than yourself?

What are your thoughts on open scoring?

☐

☐

Experiences and Feedback:

Can you share more about your personal experiences with competing and being part of the West Coast Swing community. Do you have any specific competition rituals?

Have you noticed a significant variation in placements from different judges within the same competition?

Have you sought feedback from judges after a competition, and if so, what has that experience been like?

Additionally, have you ever felt that certain judges tend to place you differently than others?

Have you come across, witnessed, or heard about any instances of exclusion, discrimination, or inequality within the West Coast Swing community?

Fair Play, Sportsmanship, and Diversity:

How does the World Swing Dance Council and events promote diversity and inclusion within the West Coast Swing community?

And how does the World Swing Dance Council and events address issues of fair play and sportsmanship to avoid bias?

What steps do you think the organization should take to respond to incidents of discrimination, bias or exclusion within the community?

Characteristics and Evolution of the West Coast Swing Community:

How would you describe the West Coast Swing community, and what are some defining characteristics that set it apart from other dance communities?

How do you perceive the competitive culture within the West Coast Swing community?

Could you share your observations on how the West Coast Swing community has evolved over the years?

Are there any new developments or trends emerging within the community?

How has technology impacted the dance and its community, particularly in the context of social media?

Future of West Coast Swing:

In your opinion, what is the future of West Coast Swing as a dance style and community?

What do you see as potential areas for growth or improvement?

Finally:

Is there anything else you would like to add regarding the West Coast Swing community, or do you have any questions for me?

Vedlegg 2: Informasjonsskriv med samtykkeskjema

Are you interested in taking part in the research project? “From social dancing to competition? The sportification of West Coast Swing”?

?

Purpose of the project

You are invited to participate in a master's thesis project where the main purpose is to research the West Coast Swing (WCS) community. In this document, we provide you with information about the aim of the project and what the project and participation will mean for you.

?

The goal of the project is to investigate the process by which WCS is increasingly becoming an organized sport, with focus on competition, rules, and ranking, and how people within the community relate to this. The questions will concern your attitudes and experiences related to the community, the organization, the regulations and competition.

?

Which institution is responsible for the research project?

The Norwegian University of Science and Technology (NTNU) is responsible for the project (data controller).

?

Why are you being asked to participate?

To be able to participate in this project you need to meet the following criteria: being 18 years old or older, being an active member of the West Coast Swing Community, and having competed for at least five years. You are asked to participate because you have insights that may be relevant and important to the project. The committee will consist of 8-10 participants. The informants have been selected through my network and online discussion forums. By contacting me directly, only I will be able to identify you, if you choose to participate.

?

What does participation involve for you?

If you choose to take part in the project, this will involve that you answer an in-depth email interview. The duration required to complete the interview will heavily depend on the level of detail in your answers, but set to be approximately 60 minutes. The questions in the interview must be answered to the best of your ability. The questions are related to the environment, the organization, the regulations and competition, and we are looking for your attitudes, opinions and experiences, and it therefore does not require any prior professional knowledge from you as an informant. The answers will be sent back to me by email, and I will then enter the answers into a document where your name will be omitted. The original email is deleted immediately after this is done. This will ensure full anonymity if you are an informant. If there is a need to elaborate on the answers, follow-up questions will be asked and treated in the same way.

?

When answering the questions, you are completely free not to answer the questions that are asked, to formulate yourself as you wish and to use names, places or other identifiable information. This will be anonymized in the publication.

?

Participation is voluntary

Participation in the project is voluntary. If you choose to participate, you can withdraw your consent at any time without giving a reason. All information about you will then be made anonymous. There will be no negative consequences for you if you choose not to participate or later decide to withdraw.

?

Your personal privacy – how we will store and use your personal data

We will only use your personal data for the purpose(s) specified here and we will process your personal data in accordance with data protection legislation (the GDPR).

- Only project supervisor Arve Hjelseth and Master's student Anja Riste will have access to this data. Student Anja Riste is responsible for collecting, preserving and storing the data.
- Your name and contact details will be replaced with a code that will be stored on a name list separate from other data. In this way, your privacy information will be well preserved and unauthorized persons will not gain access to it. The participants in the research project will not be recognized in a publication.

?

What will happen to your personal data at the end of the research project?

The information is anonymized when the project has ended/the thesis has been approved, which is planned to be at the end of the autumn semester 2023. When the master's thesis has been submitted, all data about the participants in the project will be deleted immediately.

?

Your rights

So long as you can be identified in the collected data, you have the right to:

- access the personal data that is being processed about you
- request that your personal data is deleted
- request that incorrect personal data about you is corrected/rectified
- receive a copy of your personal data (data portability), and
- send a complaint to the Norwegian Data Protection Authority regarding the processing of your personal data

?

What gives us the right to process your personal data?

We will process your personal data based on your consent.

?

Based on an agreement with the Norwegian University of Science and Technology, the Data Protection Services of Sikt – Norwegian Agency for Shared Services in Education and Research has assessed that the processing of personal data in this project meets requirements in data protection legislation.

?

Where can I find out more?

If you have questions about the project, or want to exercise your rights, contact:

- NTNU via
Master's student Anja Riste: anjariste@hotmail.com
Project supervisor Arve Hjelseth: arve.hjelseth@ntnu.no

?

If you have questions about how data protection has been assessed in this project by Sikt, contact:

- email: personvertjenester@sikt.no or by telephone: +47 73 98 40 40.

?

?

Yours sincerely,

?

?

?

Arve Hjelseth ? ? Anja Riste

?

Consent Form

I have received and understood information about the project "From Social Dancing to Competition: The Sportification of West Coast Swing" and have been given the opportunity to ask questions. I give consent:

to participate in an email interview

I give consent for any personal data to be processed until the end of the project.

(Signed by participant, date)

Vedlegg 3: Vurdering av behandling av personopplysninger fra Sikt

Meldeskjema for behandling av personopplysninger

31.05.2023, 11:09

[Meldeskjema](#) / [Fra sosialdans til konkurranse. Sportifisering av West Coast Swing.](#) / Vurdering

Vurdering av behandling av personopplysninger

Referansenummer	Vurderingstype	Dato
171868	Standard	22.05.2023

Prosjekttittel

Fra sosialdans til konkurranse. Sportifisering av West Coast Swing.

Behandlingsansvarlig institusjon

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet / Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap (SU) / Institutt for sosiologi og statsvitenskap

Prosjektansvarlig

Arve Hjelseth

Student

Anja Riste

Prosjektperiode

25.04.2023 - 31.08.2023

Kategorier personopplysninger

Alminnelige

Lovlig grunnlag

Samtykke (Personvernforordningen art. 6 nr. 1 bokstav a)

Behandlingen av personopplysningene er lovlig så fremt den gjennomføres som oppgitt i meldeskjemaet. Det lovlige grunnlaget gjelder til 31.08.2023.

[Meldeskjema](#)

Kommentar

OM VURDERINGEN

Sikt har en avtale med institusjonen du forsker eller studerer ved. Denne avtalen innebærer at vi skal gi deg råd slik at behandlingen av personopplysninger i prosjektet ditt er lovlig etter personvernregelverket. Vi har nå vurdert at du har lovlig grunnlag til å behandle personopplysningene.

FØLG DIN INSTITUSJONS RETNINGSLINJER

Det er institusjonen du er ansatt/student ved som avgjør hvordan du må lagre og sikre data i ditt prosjekt og hvilke databehandlere du kan bruke. Husk å bruke leverandører som din institusjon har avtale med (f.eks. ved skylagring, nettspørreskjema, videosamtale el.).

Personverntjenester legger til grunn at behandlingen oppfyller kravene i personvernforordningen om riktighet (art. 5.1 d), integritet og konfidensialitet (art. 5.1. f) og sikkerhet (art. 32).

MELD VESENTLIGE ENDRINGER

Dersom det skjer vesentlige endringer i behandlingen av personopplysninger, kan det være nødvendig å melde dette til oss ved å oppdatere meldeskjemaet. Se våre nettsider om hvilke endringer du må melde: <https://sikt.no/melde-endringer-i-meldeskjema>

OPPFØLGING AV PROSJEKTET

Vi vil følge opp ved planlagt avslutning for å avklare om behandlingen av personopplysningene er avsluttet.

Lykke til med prosjektet!